

INTERNATIONAL CONGRESS ARCHITECTURE & CHILDREN

ULUSLARARASI MİMARLIK VE ÇOCUK KONGRESİ

NOVEMBER 18-21 KASIM 2009

ÇANKAYA BELEDİYESİ, Çağdaş Sanatlar Merkezi
ANKARA • TURKEY

CALL
FOR
PAPERS

BİLDİRİ
SUNMAYA
ÇAĞRI

SECOND CALL
2. DUYURU

Deadline for extended abstracts
Genişletilmiş Özet Gönderme Son Tarihi
10 Ağustos August 2009

www.archildworld.org

GOOD PRACTICES
By Children / Çocuklar tarafından
for Children / Çocuklar için
With Children / Çocuklarla birlikte
İyi Uygulamalar

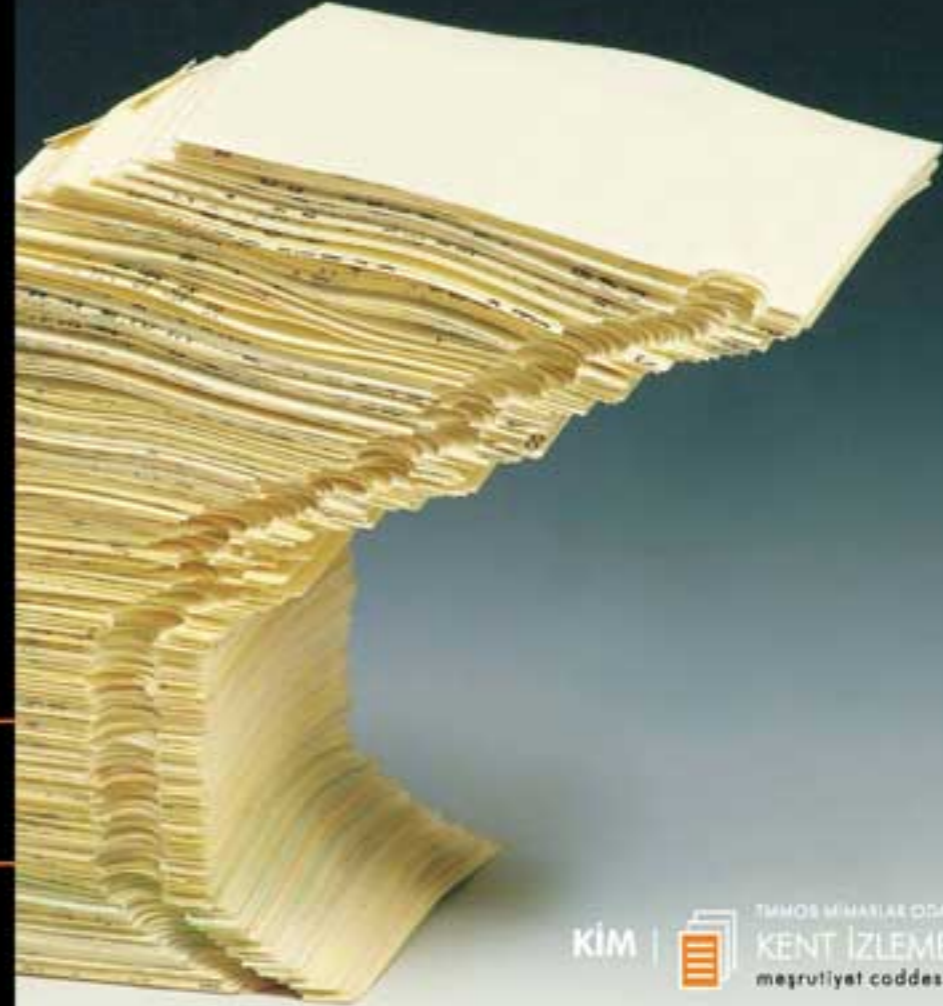
THE CHAMBER OF
ARCHITECTS OF
TURKEY
ANKARA BRANCH
TMMOB
MİMARLAR ODASI
ANKARA ŞUBESİ

Congress Office
Kongre Ofisi

cmsprojec+
www.cmsprojec.com

CMS Congress Management Systems International Organization Publishing IT Services Co. Ltd.
CMS Kongre Yönetim Sistemleri Uluslararası Organizasyon Yayıncılık Bilgi Hizmetleri Ltd. Şti.
Deşiflikçi Sok. No:144 Çankaya Osmangazi Ankara TURKEY
Phone: +90 312 442 9845 • Fax: +90 312 441 2194 • e-mail: info@archildworld.org

Supported by / Desteklenen Kuruluşlar

KİM |

TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ
KENT İZLEME MERKEZİ
meşrutiyat caddesi yediye yedi

Merhabalar,

Bir yazın daha sonuna geldik. Kent gündemini takip edenler bilirler; Ankara, pek çok kentin aksine, her yaz kamuyu ilgilendiren büyük projelerin hayata geçirilmeye çalışıldığı, tüm kentlileri ilgilendiren, kentle ilgili önemli fiziki, sosyal ve idari kararların alındığı hareketli günler yaşar.

Bir yaz günü değişiklik yapılmıştı Atatürk Orman Çiftliği Kuruluş Kanununda. Bir yaz günü Kuşulu Park'tan otoyol geçirmek istenmişti. Yine bir yaz akşamı yıkıvermişti tarihi Havagazi Fabrikası. Bir yaz günü kesilivermişti tüm Ankara'nın suyu. Bir yaz günü konduruluvermişti yolun ortasına Gökkuşak. Ve bir yaz günü Akay trafiğe kapatılmak istendi.

Yerel yönetimlerin ve merkezi idarenin neden kentte yaşayanların tatil yapmayı tercih ettikleri, şehir dışına çıktıkları dönemlerde kamuyu ilgilendiren büyük yatırım projelerine ilişkin kararlar almayı tercih ettikleri bilinmez, ama Ankara'da yaz, kentlerinde söz sahibi olmak isteyenlerin "uyanık" olmak zorunda olduğu aylardır.

Şüphesiz bu durumun kent demokrasisi ile yakından ilgisi vardır. Yıllardır her ortamda dile getirilen "katılımcı kent yönetimi" kimi yasalara perçemi olan konularda yapılan göstermelik birkaç toplantı dışında hiçbir ortamda hayata geçirilmeye çalışılmamıştır. Yıllardır Ankaralılar kapalı kapılar ardında alınan kararlar ve bir anda başlayan inşaat faaliyetleri ile kentlerinde bazı değişiklikler yapılmaya başladığını fark etmişlerdir.

Tek sorunumuz katılımcılığın sağlanamaması mı?

Şüphesiz katılımcılığın sağlanamaması kentimizdeki en önemli sorunlardan birisi. Ancak alınan kararlar ve hemen arkasından gelen uygulamalar incelendiğinde diğer önemli bir sorun da; alınan kararların, yapılan uygulamaların bir bölümünün **kente karşı işlenen suçlar** olduğu gerçeğidir.

Peki, bu suçlar nasıl oluyor?

Kente karşı oluşan suç öncelikle projenin üretim sürecinden başlıyor. Projeler ve uygulama alanları genellikle bu alanların fiziki, sosyal, kültürel, ekonomik özellikleri ele alınmadan tarifleniyor. Alanlardaki paydaşların/aktörlerin görüşlerinin alınmasını bir kenara bırakırsak, mevcut durum analizleri yapılmadan, projenin maliyeti, yakın çevresine, kentte katılan, oluşturacağı sorunlar değerlendirilmeden ve mevcut plan kararları dikkate alınmadan, yalnızca "mal sahibinin talebi" ve "orijinal fikir" üzerinden üretilen mevcut yasal oluşumları zorlayan projeler kent suçu işlemeye ve olmaya yakın projelerdir.

Projelere yapılan itirazlar dikkate alınmayarak suç işlemeye devam ediliyor. Kapalı kapılar ardında gerçekleştirildiğinden, mevcut planlara rağmen imar plan tadilatları ile değiştirilen bu projeleri takip eden kurum kuruluş ve kentliler proje itirazlarını, bilimsel teknik ve yasal belgelerle resmi kanallarla gerekli yerlere sunsalar bile, bu itirazlar dikkate alınmayarak suç işlemeye devam ediliyor. Yapılan itirazlarda projelerin kamu yararına aykırılıkları, teknik yönden sakıncaları dikkate alınmayarak her şeye rağmen projeler uygulamaya geçiriliyor ve bu süreçte de suç işleniyor.

Projenin uygulanışında da kente karşı suç işlemeye devam ediliyor. Proje önceden riskleri ile birlikte analiz edilmediğinden uygulama sırasında karşılaşılan sorunlar gündelik çözümlerle geçiştiriliyor. Eğer bir alt geçit yapmak için birkaç büyük ağacın kesilmesi, yayaların yolunun daraltılması, hatta içme suyu borularının patlaması kaçınılmazsa o anda projenin gerekliliği ne olursa olsun yerine getiriliyor. Böylece yalnızca uygulanan projenin planlama ilkelerine ve mevcut dokuya aykırı olması ile değil, uygulama sırasında da suç işlemeye devam ediliyor.

Projeler tamamlandıktan sonra elde edilen yargı kararları kamu kaynaklarının israf edileceği gerekçesiyle yerel yönetimler tarafından uygulamaya konulmuyor. Bugüne kadar Türkiye'de gecekondular hariç, hiçbir kaçak yapı, hiçbir kent mekânına ilişkin kazanılmış dava sonucu yıkım işlemi gerçekleştirilmemiş, hiçbir inşaat

BÜLTEN

Aylık Yerel Sözlü Yayın

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Adına
Seri ve Yayı İşleri Müdürü
Nimet Özgünel

Yayın Kurulu
Bülent Başaran, Feriye Köpürmez,
Fatma Yılmaz, Özgenç Demirel, Pinar Ayhan

Yerel Yürütme
Deniz Aygün
Grafik Tasarım
Harman Şenar Çelikkale

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Bülteni
aylık yayımlanmaktadır.
4000 adet basılmaktadır.
Ücretsiz olarak dağıtılır.

Bülteni yer alan yerlere göndermek isterseniz lütfen
parasını iletin.
Kıymetli görüşlerinizi, tekliflerinizi bizimle paylaşın.
Bülteni her hafta, Eylül 2020

Abonelik Bülteni Her Hafta Ankara
Bülteni 4000 adet olarak
Bülteni 4000 adet olarak
Bülteni 4000 adet olarak
Bülteni 4000 adet olarak

Bülteni
Bülteni
Bülteni
Bülteni
Bülteni

durdurulamamıştır. Böylelikle yasalara, planlara, kamu yararına aykırı uygulamalar gündelik hayatımızın bir parçası haline geliyor ve yasal olmayan duruma yaşamak zorunda bırakılan toplumda da yargıya karşı güvensizlik oluşuyor.

Üstelik bir projelendirme süreci hemen ardından yine suç teşkil eden başka projelendirme süreçlerini doğuruyor. Örneğin bir parsel verilen emsal artırımları, yan parselde de aynı hakon verilmesini, etraftaki diğer alanların da bu artıştan etkilenmesini sağlıyor. Planlama ve ulaşım ilkelerine aykırı olan bir alt geçit trafiğe açıldığında, bu altgeçitte birikme olursa, hemen ilerisine bir başka geçit yapılması şart haline geliyor. Bu şekilde kente karşı suçlar zincirleme artıyor.

Bu yaz döneminde Ankaralıların, hatta ülkenin en önemli gündemi Ankara'daki Akay kavşağı idi. Ankara Büyükşehir Belediyesinin Akay altgeçidini trafiğe kapatma tehdidi...

Akay Kavşağı'na 1997 senesinde Mimarlar Odası Ankara Şubesi tarafından ulaşım bütünlüğüne ve planlama kararlarına aykırı olduğu için dava açıldı. Uygulamayı durdurmaya Büyükşehir Belediyesi inşaatını tamamladı. Bu geçidi trafiğe açtı. Dava süreci devam ederken, zaten sorunlu olan bu geçitte oluşan yeni sorunlar bertaraf etmek için yeni yollar kavşaklar eklendi. Aradan geçen 12 yılın sonunda haklılığımız bir kere daha mahkemelerce de yerinde görülerek, bu kavşağın açıkça planlama kararlarına aykırı olduğu tespit edildi.

Bu durumda ülkeyi yönetenlere sorumuz;

Akay Kavşağı'ndaki uygulamalarda; 12 sene sonra karar veren yargı mı, kamu yararını çalışmalarında ilke edinen meslek odaları mı, yoksa keyfi uygulamalarla ortaya çıkarak kentin tüm ulaşım planını delip geçen, eleştiri dinlemez uygulamacı yerel yönetim mi suçludur?

Cevabı bekliyoruz...

Son söz olarak; 1 Eylül Dünya Barış Günü'nde yöneticileri ülkeye ve kentte ilişkin uygulamalarında hukuk süreçlerine gerek duyulmadan, ortak akıl yaratmaya / oluşturmaya ve ülke kaynaklarını çar ve çur etmemeye

Çağırıyoruz...

Saygılarımızla.

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Yönetim Kurulu

4 ▶ ODA'DAN

- KAMULAŞTIRMA BİLİRKİŞİLİK
- KAMULAŞTIRMA BİLİRKİŞİLİĞİ BİLGİLENDİRME EĞİTİMİ
- "YERİNDE KÜLTÜR MİRASI" TEKNİK GEZİSİ 29 EKİM -1 KASIM 2009 - KONYA, AKSARAY, NEVŞEHİR, KAYSERİ GEZİ PROGRAMI
- ŞUBE YÖNETİM KURULU ÜYELERİ İLE YENİ MEZUN ÜYELER BİRARAYA GELDİ
- MİMARLIK VAKFI İLE "MESLEK SİGORTASI TANITIM TOPLANTISI" DUYURUSU
- YAPIM İŞLERİ İHALE YÖNETMELİĞİ'NİN BİR MADDESİNİN YÜRÜRLÜĞÜ DÜRDÜRÜLDÜ
- TMMOB İLİKLİM DEĞİŞİMİ SEMPOZYUMU 19-20 KASIM 2009
- TMMOB KENT SEMPOZYUMLARI DEVAM EDİYOR

8 ▶ MİMARLIK HABERLERİ

- BİR ULUSAL OPERANIN BİLANÇOSU: SEKİZ HÜKÜMET, 16 BAKAN VE YARISI KAPALI GEÇMİŞ 60 SENE
- DENİZLİ HÜKÜMET KONAĞI MİMARİ PROJESİ VE YAKIN ÇEVRESİ KENTSEL TASARIM PROJESİ YARIŞMASI İÇİN YENİ YARIŞMA TAKVİMİ
- MİMAR AROLAT'A 4 ÖDÜL BİRDEN
- FRANK LLOYD WRIGHT: İÇERİDEN DIŞARIYA SERGİSİ FROM WITHIN OUTWARD
- "YAŞASIN MİMARİ" BELGESEL BAŞLIYOR
- ECOCITY WORLD SUMMIT 2009
- SİNGAPUR MİMARLIK FESTİVALİ FORUMU İNSANLIK İÇİN MİMARLIK 19-20 EKİM 2009
- 4. ULUSAL TASARIM KONGRESİ TASARIM VEYA KRİZ
- 2. ULUSLARARASI KENTSEL TASARIM KONFERANSI
- DÜNYA HABİTAT ÖDÜLLERİ 2008/09 KAZANANLARI AÇIKLANDI
- THE DEUTSCHE BANK URBAN AGE AWARD 2009 İSTANBUL

10 ▶ BASINDAN

- ULUS PROJESİ TARİH OLDU
- İSTANBUL DEPREMİNİN ZARARI 40 MİLYAR DOLAR OLUR
- "BÜYÜK YIKIM"IN 10. YILINDA "DAHA GERİ DURUMDAYIZ"
- İTÜ VE YTÜ RAPORLARI ÇOCUKLAR RİSKLİ "BÖLGEDE"
- RAMİ ESNAFI GIDA YERİNE RAMİ KIŞLASI'NI SATIYOR
- TOKİ'DEN SATILIK TARİHİ ESERİ
- HAS MİMARLIK YEŞİL BİNA DEĞERLENDİRME LİSANSI ALDI
- MACAHEL'E SEKİZ ELEKTRİK SANTRALI KURULUYOR
- AYYALIK KUŞATMA ALTINDA

12 ▶ SONUÇLANAN YARIŞMALAR

- RIBA'NİN LONDRA KÖPRÜSÜ'NÜN YENİDEN TASARLANMASI İÇİN AÇTIĞI "KENDİ KÖPRÜNÜ BÜYÜT" ULUSLARARASI FİKİR YARIŞMASI SONUÇLANDI
- 2009 ULUSLARARASI TORSANLORENZO ÖDÜLLERİ AÇIKLANDI

13 ▶ DEVAM EDEN YARIŞMALAR

KAMU HİZMETİNDE MİMARLIĞA TANIKLIK -13 T.C. SANAYİ VE TİCARET BAKANLIĞI KÜÇÜK SANATLAR VE SANAYİ BÖLGELERİ VE SİTELERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	▶ 14
KİM KENT İZLEME MERKEZİ ANKARA'NIN YAMALARI	▶ 16
EMEK İŞHANINI YOK ETMEYİNİ	▶ 18
AKAY KAVŞAĞI'NDA YAŞANANLARIII	▶ 22
TMMOB KADIN MÜHENDİS, MİMAR VE ŞEHİR PLANCILARI KURULTAYI 21-22 KASIM 2009-İSTANBUL	▶ 26
TMMOB ÜCRETLİ VE İŞSİZ MÜHENDİS, MİMAR VE ŞEHİR PLANCILARI KURULTAYINA DOĞRU BÖLGE KURULTAYLARI ANKARA BÖLGE KURULTAY ATÖLYELERİ	▶ 27
NASIL BİR MİMARLIK, NE İÇİN MİMARLAR ODASI? NİMET ÖZGÖNÜL	▶ 32
MİMARLIĞIN SOSYAL FORUMUNA HAZIRLIK ÇALIŞTAYI	▶ 37
MİMARLIK HAFTASI 2009 MİMARLIĞIN SOSYAL FORUMUNA DOĞRU KRİZE KARŞI MİMARLIĞIN GÜCÜ	▶ 38
ULUSLARARASI MİMARLAR BİRLİĞİ (UIA) İSRAİL'İN YERLEŞİM YERLERİ KURMA POLİTİKASINI ELEŞTİRDİ UIA BAŞKANI LOUISE COX'TAN UIA ÜYE KESİMLERİNİN BAŞKANLARINA MEKTUP	▶ 40
MEGA-KENTLER VE EKOSİSTEM KRİZİNDEN EKO-METROPOLLER VE TÜKETİM-SONRASI ÇAĞA DOĞRU	▶ 41
ALTERNATİF SULLUKULE PROJESİ	▶ 44
TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ ÇOCUK VE MİMARLIK ÇALIŞMALARI MERKEZİ ARCHILD'09 ULUSLARARASI MİMARLIK VE ÇOCUK KONGRESİ'NE ÇAĞRI	▶ 46
TEKNİK BİLGİLER TMMOB MİMARLAR ODASI MİMARİ PROJE ÇİZİM VE SUNUŞ STANDARTLARI MADDE 4, 5, 6 ve 7.	▶ 48
BASIN AÇIKLAMALARI DENİZLİ HÜKÜMET KONAĞI BİNASI VE YAKIN ÇEVRESİ DÜZENLEMESİ ULUSAL YARIŞMA SÜRECİ İLE İLGİLİ YAŞANAN TARTIŞMALAR ÜZERİNE	▶ 49
1999 DEPREMLERİNİN ONUNCU YILINDA, DOĞA KONUŞUYOR VE UYARIYOR...	
YARGI, SİYASAL İKTİDARA KALKINMA AJANSLARI KONUSUNDA "DUR" DEĞİ	
KİTAP TANITIMI MİMAR KEMALETTİN ÜZERİNE MİMARLAR ODASI YAYINLARI'NDAN ÜÇ KİTAP İMPARATORLUKTAN CUMHURİYETE MİMAR KEMALETTİN 1870-1927 YILDIRIM YAYIZ	▶ 53
MİMAR KEMALETTİN VE ÇAĞI MİMARLIK /TOPLUMSAL YAŞAM/ POLİTİKA EDITÖR: ALİ CENGİZKAN	
İSTANBUL YAKIFLAR BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ MİMAR KEMALETTİN PROJESİ KATALOĞU EDITÖR: AFFE BATUR	
ANMA MİMARLIK CAMİSİ BİR BÜYÜĞÜNÜ DAHA YITİRDİ MUALLA EYÜBOĞLU ARAMIZDAN AYRILDI	▶ 54
GELİR GİDER TABLOSU	▶ 56

MİMARLIK HAFTASI 2009
MİMARLIĞIN SOSYAL
FORUMUNA DOĞRU
3-13 EKİM 2009

MİMARLIĞIN SOSYAL FORUMUNA DOĞRU KRİZE KARŞI MİMARLIĞIN GÜCÜ
KRİZ KENTLERİN KRİZİDİR

KRİZE KARŞI
MİMARLIĞIN
GÜCÜ

16 KİM | KENT İZLEME MERKEZİ

ankara'nın
yamaları-1

emek işhanı | akay kavşağı

oda'dan

KAMULAŞTIRMA BİLİRKİŞİLİK eğitimi

Sürekli Mesleki Gelişim Merkezi çalışmalarında 2942 Sayılı Kamulaştırma Kanunu'nun 15. maddesine dayanılarak hazırlanan Kamulaştırma Davalarında Bilirkişi olarak Görev Yapacakların Nitelikleri ve Çalışma Esaslarına İlişkin Yönetmeliğin 5.madde g bendinde belirtilen "İlgili ihtisas odasında düzenlenen bilirkişi meslek içi eğitim kursunu başan ile tamamlayarak bilirkişi yetki belgesi almış olması ve denkliği kabul edilen belgeye sahip olması gerekir" hükmü gereğince üyelerimizin her il için ayrı ayrı düzenlenecek 2010 yılı bilirkişi listelerine başvuru yapabilmeleri için düzenlenecek meslek içi eğitim seminerlerine katılmaları zorunlu hale getirilmiş ve ilk defa başvuru yapacak üyelerimiz için eğitim seminerinin tarihleri 25-26 Eylül 2009 ile 13-14 Kasım 2009 olarak belirlenmiştir.

Kamulaştırma Davalarında Bilirkişi olarak görev yapmak isteyen üyelerimizin 14 Eylül 2009 Pazartesi günü saat 18.00'a kadar Bilirkişi Eğitim Seminerlerine kayıt yaptırılmaları gerekmektedir.

Kayıt için: Banu Barutcu Akpınar / 4178865 - 115

KAMULAŞTIRMA BİLİRKİŞİLİĞİ bilgilendirme eğitimi

TMMOB Mimarlar Odasının 26.09.2008 tarih 04/2785 sayılı yazısı gereğince Kamulaştırma Bilirkişiliği yapmak üzere daha önce bilirkişi eğitimine katılan ve sertifika alan üyelerimizin TMMOB Bilirkişi Yönetmeliği'nin 11.maddesi gereğince her yıl sertifikalarını bağlı buldukları şubeye vize ettirmeleri, vize yaptırmak üzere başvuran üyelerin bir günlük bilirkişi bilgilendirme eğitimine katılmaları gerekmektedir.

Konu ile ilgili olarak TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi tarafından Kamulaştırma Bilirkişiliği eğitim seminerlerine katılıp sertifikalarını almış üyelerimiz için verilecek olan bilgilendirme eğitiminin tarihi 26 Eylül 2009 olarak belirlenmiştir. En geç 14 Eylül 2009 Pazartesi günü saat:18.00'a kadar kayıt yaptırmanız gerekmektedir.

Kayıt için: Banu Barutcu Akpınar / 4178865 - 115

"YERİNDE KÜLTÜR MİRASI" TEKNİK GEZİSİ konya, aksaray, nevşehir, kayseri 29 Ekim -1 Kasım 2009

Mimarlar Odası, üyelerimizin mesleki gelişimine katkıda bulunmak amacı ile, 2007 yılından bu yana, sürekli mesleki gelişim kapsamında farklı konularda programlar düzenlenmektedir. Konuları arasında kültürel miras önemli bir yer tutmuş, 600'den fazla üyemiz "Kültürel Mirasın Korunması ve Geliştirilmesi" temalı etkinlik ve programlara katılmışlardır. Etkinliklerin çoğunda program 2 gün olarak belirlenmiş; birinci gün bilgilendirmenin 2.günü ise eğitim kentte teknik gezi olarak düzenlenmiştir. Böylece eğitimi ve üyelerimizin korumaya ilişkin konularda örnekler üzerinden tartışma olanakları olmuştur. Üyelerimiz, kendilerinin de tartışmalara katıldıkları, görebildiği yerlerde bilgi alma yönteminin verimli olduğunu belirterek, eğitim formasının bu yönde geliştirilmesinin yararlı olacağına dikkat çekmişlerdir.

Yerinde incelemenin üyelerimiz üzerinde yarattığı olumlu etkiden dolayı Mimarlar Odası Ankara Şubesi, "Yerinde Kültürel Miras" başlıklı bir program oluşturmayı karar vermiştir. Bu programın ilk etkinliği Konya, Aksaray, Nevşehir ve Kayseri illerinde gerçekleştirilecek. Koruma ve uygulama sorunları alanında tartışmalar ve konuşmalar diğer boyutlarına dair konferansların da verileceği "Yerinde Kültürel Miras" teknik gezinin programı aşağıdadır:

program

29 Ekim 2009 Perşembe

8.00 - 11.00 Ankara-Konya

11.00 - 13.00 Konya Anıtları Gezisi- I (Konya Şubesi üyelerinden Osman Nuri Dülgerler eşliğinde)

13.00 - 14.00 Öğlen Yemeği

14.00 - 16.30 Konya Anıtları Gezisi-II (Konya Şubesi üyelerinden Osman Nuri Dülgerler eşliğinde)

16.30 - 18.30 Mimarlar Odası Konya Şubesi'ni ziyaret ve konferanslar

"Konya'nın Kültür Mirasının Koruma Sorunları" Konuşmacı: Osman Nuri Dülgerler

"Kültürel Mirasın Korunması Yasal, Yönetimsel ve Parasal Yönleri" Konuşmacı: Emre Madran

18.30 - 19.30 Ottele Yemeği ve Serbest Saat

20.00 Akşam Yemeği (Konya-Gar Lokantası)

30 Ekim 2009 Cuma

8.30 - 11.30 Konya / Zazadın Han Aksaray/ Aksaray Sultan Hanı

11.30 - 12.30 Aksaray-Ağaçlı Tesisinde Öğle Yemeği

12.30 - 15.00 Aksaray/Ağzıkarahan/Öresin Han/Tepeşi Delikhan Ürgüp / Nevşehir-Damat İbrahim Paşa Külliyesi

15.00 - 17.00 Mustafaapaşa / Uçhisar / Zelve (Üçtepe Üniversitesi Öğretim Üyesi Sacit Pelak eşliğinde.)

17.00 - 17.30 Ottele yemeği ve serbest saat

17.30 - 19.00 Konferans "Kültürel Mirasın Taşınmaz Değerleri" Konuşmacı: Nihat Özgönül

19.30 Akşam yemeği

31 Ekim 2009 Cumartesi

8.30 - 10.30 Görme / Avanos (Üçtepe Üniversitesi Öğretim Üyesi Sacit Pelak eşliğinde gerçekleştirilecektir.)

10.30 - 12.30 Avanos-Sanhan-İnceoğlu/ Kara Mustafa Paşa Karvansarayı-Kayseri

12.30 - 13.30 Öğle Yemeği

13.30 - 16.30 Kayseri Anıtları Gezisi I (Kayseri Şubemiz üyelerinden Burak Asilskender eşliğinde gerçekleştirilecektir.)

16.30 - 18.00 Mimarlar Odası Kayseri Şubesi'ni ziyaret ve Konferans: "Kayseri Cumhuriyet Dönemi Yapıları, Koruma / Kullanma Sorunları" Konferanslar Kayseri Şubemiz üyelerinden Burak Asilskender ve Hicmet Eldek

18.00 - 19.30 Ottele yemeği ve serbest saat

19.30 Akşam Yemeği

01 Kasım 2009 Pazar

9.00 - 11.00 Kayseri Anıtları Gezisi-II / (Kayseri Şubemiz üyelerinden Burak Asilskender eşliğinde gerçekleştirilecektir.)

11.00 Ankara'ya hareket (Yol üzerinde Kirgehir - Cocabey Külliyesi gezilecektir.)

18.00 Ankara'ya varış

ŞUBE YÖNETİM KURULU ÜYELERİ İLE YENİ MEZUN ÜYELER biraraya geldi

Şube Yönetim Kurulu Üyeleri ile Yeni Mezun Üyeler 15 Ağustos 2009 tarihinde bir araya geldi.

Şube çalışmalarını ve işleyişini ilgili bilgilendirmeler ile birlikte Avrupa Birliği (AB) uyum süreci ile yeni mezun üyelerin diplomalarında Mimar Unvanı yazılmaması ve bu süreçte dair Mimarlar Odası tarafından düzenlenen Mimarlık Eğitimi Kurultayı kapsamında yapılan tartışmalar ve unvan verilmemesine yönelik yapılan çalışmalar aktarıldı.

MİMARLIK VAKFI İLE
"meslek sigortası tanıtım
toplantısı"
03 EKİM 2009 TARİHİNDE ŞUBEMİZDE

YAPIM İŞLERİ İHALE YÖNETMELİĞİ'NİN BİR MADDESİNİN yürürlüğü durduruldu

Mühendis, mimar ve şehir plancılarının kamu ihalelerine girebilmeleri için ticaret, sanayi ya da esnaf/sanatkâr odalarına kayıtlı olmaları zorunluluğu getiren Yapım İşleri İhale Yönetmeliği'nin ilgili maddesinin yürürlüğü durduruldu.

04.03.2009 tarih ve 27159 sayılı Mükerrer Resmî Gazete'de yayımlanan "Yapım İşleri İhaleleri Uygulama Yönetmeliği'nin bazı maddelerinin iptali için TMMOB tarafından Kamu İhale Kurumu'na açılan davada, 38. maddenin birinci fıkrasının (a) bendinin yürütmesi durduruldu.

"Yapım İşleri İhaleleri Uygulama Yönetmeliği'nin 38. maddenin birinci fıkrasının (a) bendi, kamu ihalelerine gireceklerden ticaret ve/veya sanayi odasına ya da esnaf ve sanatkâr odasına kayıtlı olduğunu gösterir belgenin isteneceğini düzenliyordu.

Danıştay Onüçüncü Daire, 6235 sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanunu'nun 33. maddesi gereğince, mühendis ve mimarların ihtisasına uygun odaya kayıt olması durumunda mesleklerini icra edebileceklerini belirterek, söz konusu yönetmelik maddesinin mühendis ve mimarlar açısından hukuka uygun bulunmadığına hükmederek, yürürlüğünü durdurulmasına karar verdi.

Danıştay Onüçüncü Daire, yönetmeliğin "anahtar personel" tanımını düzenleyen 3. maddesi ile 31. maddenin birinci fıkrası ve 62. maddenin birinci fıkrasının yürürlüğünün durdurulması istemini ise reddetti.

TMMOB İKLİM DEĞİŞİMİ SEMPOZYUMU 19-20 Kasım 2009

"Küresel Isınma % 90 oranında insan eliyle yaratılmış ve etkilisi asırlarca sürecektir."

BM kalkınma programı, insani kalkınma raporuna göre, sera gazı konsantrasyonlarının önlenemez yükselişine dur diyebilmek için en fazla 10 yılın süresini belirlemektedir. Ancak bütün önlemlere ve Kyoto'ya rağmen son yıllarda sera gazlarındaki artışların beklentilerin oldukça üzerinde olması mevcut tabloyu daha da karamsar kılmaktadır. Bu durum, kapitalizmin hakim olduğu bir dünyada ekonomik çöküşün göz ardı ederek, radikal önlemler alma çağırışının hemen hemen hiç mümkün olmadığı en önemli kanıttır. Bu nedenlerle, hiçbir ekonomik kaygı gözetmeksizin, bilgi kirliliğinin önüne geçilerek, dünyanın geleceğine dikkat çekilmesi, kamuoyunun bilgilendirilmesi ve çözüm önerilerinin sunulması amacıyla Küresel İklim Değişimi Sempozyumu'nun ikinci 19-20 Kasım 2009 tarihleri arasında düzenlenecektir.

Düzenlenecek olan sempozyumun teması "Değişim, Süreçler ve Etik" olarak belirlenmiştir. Bu kapsamda konu başlıklarını, küresel ısınmaya bağlı olarak iklim değişiminin ülkemiz açısından anlamı ve geleceğe yönelik teknik boyutunun ortaya konmasının yanı sıra iklim koşullarına uyum sürecini de kapsayacak şekilde belirlenmiştir. Yerel, ulusal ve küresel yöneticiler, karar ve uygulamaları sonucu, oluşmuş/oluşacak iklim değişiminin yasama yönelttiği tehditler karşısında duyarlı, dürüst ve etik davranmak durumundadırlar. Bu durumun, gerek geliştirilecek politikalar gerekse alınacak önlemler açısından ilgili platformlarda yeterince tartışılması gerekmektedir. Bu nedenle "etik" konusu tartışmaya açılarak sempozyumun ana başlığı içerisinde sayılmıştır.

İklim değişimi konusunda topluma aktarılan bilgilerin, toplumun sağlıklı ve güzeterek, korku toplumu yaratmamasına özen gösterilmelidir. Korku üzerine kurulan bilgilerin toplumlarda zamanla farklı yönelimlerin ortaya çıkmasına neden olacağı gerçeği açıktır. İklim değişiminin nedenlerinin ve çözümlerinin küresel olduğu bilinciyle, küresel kaynakların etkileri ile anlaşılmalı geçmiştiren geleceğe etkileri de sorgulanmak zorundadır.

Detaylı bilgi için: (T) 0 (312) 4195604 - (F) 0 (312) 41957
E-posta: iklim3000@gmail.com

TMMOB KENT SEMPOZYUMLARI devam ediyor

TMMOB'nin kentlerin sorunları üzerine İKK'lar aracılığıyla düzenlediği kent sempozyumları devam ediyor. 2007'den bu yana 17 kent sempozyumu düzenleyen TMMOB, 40. Dönem sorunları kadar 4 kentnin daha sorunlarını uzmanlarıyla masaya yatırarak.

Düzenlenecek Kent Sempozyumları
Van Kent Sempozyumu 01-03 Ekim 2009 / Antalya Kent Sempozyumu 19-21 Ekim 2009 / Batman Kent Sempozyumu 31 Ekim-1 Kasım 2009 / 2. İstanbul Kent Sempozyumu 10-13 Aralık 2009

Düzenlenen Kent Sempozyumları
Bursa Kent Sempozyumu 5-7 Nisan 2007 / İstanbul Kent Sempozyumu 13-15 Eylül 2007 / Ankara Kent Sempozyumu 29-30 Kasım 2007 / Kocaeli Kent Sempozyumu 06-08 Aralık 2007 / Eskişehir Kent Sempozyumu 28-29 Şubat 2008 / Bodrum Sempozyumu 06-09 Mart 2008 / Denizli Kent Sempozyumu 02-03 Mayıs 2008 / Adana Kent Sempozyumu 09-10 Mayıs 2008 / Mardin Kent Sempozyumu 24-25 Ekim 2008 / Samsun Kent Sempozyumu 27-29 Kasım 2008 / İzmir Kent Sempozyumu 08-10 Ocak 2009 / 2. Ankara Kent Sempozyumu 18-18 Ocak 2009 / Aydın Kent Sempozyumu 30-31 Ocak 2009 / Edirne Kent Sempozyumu 14-15 Şubat 2009 / 2. Bursa Kent Sempozyumu 06-07 Mart 2009 / Diyarbakır Kent Sempozyumu 24-26 Nisan 2009 / Kırklareli Kent Sempozyumu 12 Haziran 2009

mimarlık haberleri

BİR ULUSAL OPERANIN BİLANÇOSU: SEKİZ HÜKÜMET, 16 BAKAN VE **yarısı** **kapalı geçmiş 60 sene**

Atatürk Kültür Merkezi ile ilgili çalışan mimarlar inisiyatifi tarafından 5 Ağustos 2009 Çarşamba günü Pera Müzesi'nde düzenlenen panelde genel vurgu, yapının yenilenmesinin ardından kamusal bir buluşma / karşlaşma mekanı olarak daha çok faaliyet göstermesi gerektiği üzerinedir.

Atatürk Kültür Merkezi'nin geleceği için çalışma grubu oluşturuldu. Yapının özgün yapısına sadık kalınarak korunması, elektromekanik sistemlerinin güncellenmesi ve kullanım performansının geliştirilmesi çalışmalarına dair uygulama sürecini ve gelişmeleri değerlendirmeye çalışacak inisiyatifi'nin ilk toplantısı ise, 5 Ağustos 2009 Çarşamba günü Pera Müzesi'nde gerçekleştirildi. Düzenlenen panelin konuşmacıları Murat Tabanlıoğlu, Mete Tapan, Doğan Tökeli, Tansel Korkmaz, Serhat Ada ve oturma başkanı İhsan Bilgin, AKM'nin geleceğini yurtdışından örnekler ile karşılaştırmalı olarak tartışmaya açtılar.

Ayrıntılı bilgi için: www.mimarizm.com

PROJENİN UYGULAMA SÜRECİNE YÖNELİK GELİŞMELERİN DEĞERLENDİRİLMİŞE TOPLANTISI
5 AĞUSTOS 2009, ÇARŞAMBA SAAT: 17:00
PERA MÜZESİ KONFERANS SALONU/TEPEBAŞI

İHSAN BİLGİN (TOPLANTI YÖNETİCİSİ), METE TAPAN, DOĞAN TÖKELİ,
MURAT TABANLIOĞULLU, TANSSEL KORKMAZ, SERHAT ADA

DENİZLİ HÜKÜMET KONAĞI MİMARİ PROJESİ VE YAKIN ÇEVRESİ KENTSEL TASARIM PROJESİ YARIŞMASI İÇİN

yeni yarışma takvimi

Denizli Valiliği İl Özel İdaresi Müdürlüğü'nün 28 Temmuz 2009 gün ve 27302 sayılı Resmî Gazete'de yayımladığı duyuruya göre Denizli Hükümet Konağı Mimari Projesi ve Yakın Çevresi Kentsel Tasarım Projesi

Yarışma için belirlenen yeni yarışma takvimi şöyle:
Yarışmanın İlanı: 24 Haziran 2009 Çarşamba
Sorular için son gün: 16 Temmuz 2009 Perşembe
Teşlim tarihi: 31 Ağustos 2009 Pazartesi
Jüri değerlendirme tarihi: 03 Eylül 2009 Perşembe
Sergi tarihi: 07 Eylül 2009 Pazartesi
Kolektyum tarihi: 12 Eylül 2009 Cumartesi

MİMAR AROLAT'A 4 ödül birden

EAA-Emre Arolat Architects 4 farklı projesiyle 2009 Europe & Africa Property Awards'a layık görüldü. "Zorlu Konak Residence" projesi "Konut" kategorisinde Avrupa ve Afrika kıtalarının en iyilerinden bir olurken "Lara Kervansaray Otel ve Kongre Merkezi" yapısı, Nevzat Sayın ile birlikte projelendirilen "Santralistanbul Çağdaş Sanatlar Müzesi" ile Tabanlıoğlu Mimarlık ve Emre Arolat Mimarlık Ortak Girişim Grubu'nca tasarlanan "Zorlu Center" projesi de "Ticari" kategoride 2009 Europe & Africa Property Awards ödülünü almaya hak kazandı.

Cumhuriyet Gazetesi- 13.08.2009

FRANK LLOYD WRIGHT: İÇERİDEN DIŞARIYA SERGİSİ *from within outward*

Frank Lloyd Wright'ın dünyaca ünlü Guggenheim Müzesi'nin inşaatının 50. yılı vesilesiyle "Frank Lloyd Wright: İçeriden Dışarıya" adlı sergi 15 Mayıs ile 23 Ağustos 2009 tarihleri arasında New York'ta, daha sonra Bilbao'da devam edecek. Guggenheim Müzesi

ve Frank Lloyd Wright Vakfı'nın işbirliği ile hazırlanan sergide ünlü mimarın aralarında belediye ve hükümet binaları, sanat merkezleri ve de uygulanmamış tasarımların da yer aldığı 64 farklı projeli sergileniyor.

Ayrıntılı bilgi için: <http://www.arkitera.com/>

"YAŞASIN MİMARİ" BELGESELİ başlıyor

İstanbul Serbest Mimarlar Derneği'nin yürüttüğü ve Avrupa Birliği'nce desteklenen "Fragments of Living in Architecture" (FOLIA) projesi kapsamında "Yaşasın Mimarî" adlı 13 bölümlük mimarlık belgeselinin "Mimarlık Hayattır" başlıklı ilk bölümü 15 Ağustos 2009, 10.30'da NTV'de gösterime giriyor.

13 hafta boyunca her cumartesi aynı saatte yayınlanacak bu belgesel seyirciyi mimarlık konusunda aydınlatmayı amaçlıyor. İstanbul, Ankara, İzmir, Bursa, Bodrum, Antalya ve Kapadokya'nın yanı sıra Roma, Madrid, Barcelona, Berlin, Hamburg, Rotterdam ve Amsterdam'da yapılan çekimlerde, Türk ve Avrupalı mimarlar, kent tasarımcıları ve kent yöneticileri ile röportajlar yapıldı. Belgesel, her gün içinde yaşadığımız evlere, ofislere, giriş çıkışımız lokantalara, alışveriş merkezlerine, mimarlık ile ilgilenen herkesin yanı sıra, yaşadığı yerlere, şehirlere bu kez mimarların gözünden bakıyor. Mimarlığın hayatımızdaki önemini vurguluyor.

Belgeselin Bölümleri ve Bölüm Danışmanları

1. Mimarlık Hayattır, Atilla Yücel
2. Mimar ve İşveren, Doğan Tökeli
3. Dünyaya Yerleşmek, Emre Arolat
4. Dünyada Yer Edinmek, Ömer Karapınar
5. Yerellik Yenilik Yersizlik, Songül Öymen Gür
6. Bir Kentte Dolaşmak, Şükrü Kocagöz
7. Kentin İzi, Mimarisi, Ertaş Uçar
8. Mimarlık Zamanın Barometresi, Oğuz Öztuzcu
9. Mimarlıkta Sahtelik, Sahicilik, Abdi Güzer, Kadri Atabaş
10. Mimarlık Kültürel Yatırım, Söha Özkan
11. Dönüşüm: Canlanma, Başkalaşma, Asuman Yegülmeç, Güzin Konuk
12. Yeşil Hayat Mimarisi, Ayşe Hasol Erkin
13. Gelecek ve Mimarlık, Abdi Güzer, Kadri Atabaş

Bilgi için: www.folia.org.tr

ecocity WORLD SUMMIT 2009

20. yüzyılın ikinci yarısından bu yana insanlığın geleceğini tehdit eden en önemli sorun doğal kaynakların aşırı ve bilinçsiz tüketimi ile sanayileşmenin neden olduğu hava, su, toprağın kirlenmesi sonucu küresel ekolojik dengelerin tehlikeye girmesi olmuştur.

Bildiği gibi doğal çevre kaynaklarının büyük bir bölümü yeniden kazanılması olanaksız değerler olup ekonomik kalkınma ve gelişimin vazgeçilmez sermayesi. Bu nedenle günümüzde sürdürülebilirlik kavramı çerçevesinde 'doğal çevreye uyumlu sosyo-ekonomik gelişme politikaları' küreselleştirme zorunluluğu bulunmaktadır. Başka bir deyişle dünyada sürdürülebilir var olmanın çığır yolunun ancak birbirine uyumlu ekolojik ve ekonomik etik çerçevesindeki bir küresel politikaya bağlı olduğu açıktır. Ayrıca küresel ekonomik krizin de ortaya çıktığı günümüzde, yeni ekonomik politikalar doğal çevrenin korunması ve kullanılması bağlamında büyük önem taşıyor. Bu nedenle 13-15 Eylül 2009 tarihleri arasında düzenlenecek olan kongrenin ana temasını oluşturan "Küresel Çevre Dengeleri'nin sağlanması bağlamında; ekolojik düşünme, etko-etik ve bunlara bağlı ekolojik politikaların önemini vurgulanması ve bu konuda bilinçlenme yöntemleri üzerinde tartışılarak doğal kaynak yönetimi, Fiziki mekansal planlama politikaları ile yasal mevzuat ilişkileri, enerji kazanımı teknolojileri -eko-mimarî tasarımı ve doğa dostu yapı malzemelerinin kullanımı çerçevesinde 3. miyenyum perspektifindeki yeni eğilimlerin çevre uzmanları, bilim adamları, yöneticiler ve politikaçılar tarafından ele alınarak tartışılması öngörülmüştür.

Kongrenin ana tartışma konuları şöyle sıralanıyor:

Ekolojik Düşünme - Eko Politikalar / Ekoloji ve Eğitim / Ekoloji Ekonomik Bağlamında Yeni Eğilimler / Eko-Teknolojiler / Endüstriyel Ekoloji / Ekolojik Planlama / Küresel İklim Değişimi / Eko-Mimar / Doğal Kaynak Yönetim / Eko-Turizm / Arkeolojide Yapı Teknikleri / Yasal Mevzuat

Detaylı bilgi için: www.ecocity2009.com/

SİNGAPUR MİMARLIK FESTİVALİ FORUMU **insanlık için mimarlık** 19-20 Ekim 2009

Singapur Mimarlık Enstitüsü (SIA) tarafından düzenlenen Singapur Mimarlık Festivali Forumu bu yıl mimarın temel görevini yeniden irdeleyiyor. Forumda, düşük maliyetli sosyal konutlardan, doğal felaketlerden sonra inşa edilen binalara, okullardan, sosyal servislere, yaşam kalitesini arttıran, toplum gelişimini destekleyen ve dünya çapında tüm bireylere değerli katkılar sağlayan mimarların işlerinden ilham alarak insanlık için mimarlığın yolları aranacak.

Forum 19-20 Ekim 2009 tarihleri arasında Singapur Ulusal Kütüphane Binası'nda gerçekleştirilecek. Kesinleşmiş konuşmacılar arasında Singapur'dan Amer Taher (Amer Taher Architects) ve Dr Liu Thai Ker (RSP Architects Planners & Engineers), Hollanda'dan Ben van Berkel (UN Studio), Sri Lanka'dan Chelvadurai Anjalendran, Fransa'dan Jacques Ferrier (Jacques Ferrier Architectures), İtalya'dan Massimiliano Fuksas (Massimiliano Fuksas Architects), Tayland'dan Patama Roomrakwit (Community Architects for Shelter & Environment), ABD'den Thomas Kong (Architecture, Interior Arch & Design Obj) ve Vietnam'dan Tam Nguyen Chi (Highland Architecture) bulunmaktadır.

Ayrıntılı bilgi için: www.archfest.sg

4. ULUSAL TASARIM KONGRESİ
tasarım veya kriz

MITÜ Endüstri Ürünleri Tasarım Bölümü'nün düzenlediği Ulusal Tasarım Kongreleri'nin dördüncüsü, "tasarım veya kriz" konusu üzerinde gerçekleştirilecek.

Bildiri Konuları
Tasarım veya Kriz: Ekoloji - Etik - Sorumluluk
Tasarım veya Kriz: Ekonomi - Yönetim - Strateji
Tasarım veya Kriz: Eğitim - Araştırma - Uygulama
Tasarım veya Kriz: Toplum - Birey - Kullanıcı
Tasarım veya Kriz: Tasarımcı - Müşteri - Firma
Tasarım veya Kriz: Politika - Hukuk - Örgütlenme
Tasarım veya Kriz: Kültür - Kimlik - Tarih
Tasarım veya Kriz: Yöntem - Kuram - Eleştiri
Tasarım veya Kriz: Yerel - Ulusal - Küresel
Tasarım veya Kriz: İnovasyon - Süreç - Ürün

Ulusal Tasarım Kongreleri

İTÜ Endüstri Ürünleri Tasarım Bölümü'nün kurumsal etkinliği olan Ulusal Tasarım Kongreleri tasarımın Türkiye'de "Türke" olarak tartışılabileceği, süreklilik kazanmış, hakemli ilk ve tek akademik etkinliktir.

İlk Ulusal Tasarım Kongresi 1982 yılında İTÜ Mimarlık Fakültesi tarafından düzenlenmiştir. II. Ulusal Tasarım Kongresi İTÜ Endüstri Ürünleri Tasarım Bölümü tarafından "Tasarımın Evrenselleşmesi" başlığı altında AB ile Gümrük Birliği'nin sağlandığı koşullarda iktisadi açıdan tasarımın yerinin ve öneminin irdelenmesi amacıyla 1996'da; III. Ulusal Tasarım Kongresi ise 2000'li yıllarda tasarımın Türkiye'deki durumu ve gelişimini değerlendirme amacıyla "Türkiye'de Tasarım Tartışmak" başlığıyla 2006 yılında düzenlenmiştir.

Ulusal Tasarım Kongreleri endüstriyel tasarım, tasarım yönetimi ve stratejileri, tasarım politikaları, tasarım yöntemleri, tasarım tarihi ve bağlantılı diğer tasarım araştırma konularına odaklanmakla beraber görsel iletişim, grafik, çevre tasarımı ve moda gibi komşu disiplinlerden katılımlara kongre temasıyla bağlantılı olarak açılır.

Detaylı bilgi için: tasarim@itu.edu.tr

2. ULUSLARARASI KENTSEL TASARIM
konferansı 2-4 Eylül 2009

Gold Coast 2nd International
2009 Urban Design
Conference

2-4 Eylül 2009 tarihlerinde Avustralya'nın Gold Coast kentinde düzenlenecek konferansın bu yılki teması "Survival: Implementing Tomorrow's City" olarak belirlendi. Kentlerimiz küresel pazarların iflas ettiği, iklimlerin değiştiği, daha önce görülmemiş bir nüfusun var olduğu ve doğal habitatların gündün güne azalmaya devam ettiği bir dönemde her zamankinden daha büyük güçlüklerle karşı karşıya kalıyor. Bu tehlike ve riskler belirlendi ancak yarın sürdürülebilir kenti için nasıl bir projeyi uygulamaya geçirelim? Bu soru kapsamında konferans, karmaşık konular ve bunların, bireysel düzeyde ortaya çıkan kentsel tasarım sorunları karşısında nasıl uygulamaya konulacağını anlamak için örnek projeleri, sürdürülebilirliğin yollarını belirleyip bunları gerçekleştirmek adına liderlere, tasarımcılara ve topluma sunacak. Konferansta, yaşadığımız, çalıştığımız ve öğlendiğimiz yerler olan kentlerimiz için sürdürülebilir ve sorumluluk sahibi bir gelecek yaratmak ve kentlerimizde yaşamın devam edebilmesi için alınması gereken tedbirleri tartışılacak.

survival:
implementing
tomorrow's city

Konferans, aşağıdaki tema ve konulara odaklanıyor:

- Ekonomik açıdan güçlü kentler
- Yayalar ve bisiklet kullananlar için iyi bağlantılanmış, bütünlük taşıma sistemine sahip kentler
- Karbon nötr kentler
- Enerji verimli yapı tasarımı
- Çeşitli konut çözümleri
- Etkin yönetim, liderlik ve ortaklık
- Sürdürülebilir yüksek yoğunluklu gelişim
- Yenilenebilir gelişim
- Sosyal ve kültürel açıdan yeterli kentler
- Doğal yaşam ortamlarının ve canlı türlerinin korunmasına öncelik veren kentler
- Sürdürülebilir altyapı
- İyi bağlantılanmış tarafsız kamusal mekânlar
- Yıyacak ve kaynakların zarar görmesi
- İklim değişikliğinden ötürü yurtlarından olmuş toplumların geri dönüş yapabilmeleri.

Bilgi için: www.urbandesignaustralia.com.au/

DÜNYA HABİTAT ÖDÜLLERİ 2008/09
kazananları açıklandı

Dünya Habitat Ödülleri, 1985'te Yapı ve Sosyal Konut Vakfı (Building and Social Housing Fund - BSHF)'nin konut üretiminin iyi örneklerini belirlemek ve tanıtmak amacıyla faaliyete geçirdiği bir organizasyon. Aynı zamanda BSHF'nin, 1987'deki Birleşmiş Milletler Uluslararası Yurtsuzlar Barınmağı Yılı kapsamında üstlendiği rolün de bir parçası olan ödüller, yıllar boyunca, dünyanın hemen her yerinden geniş bir yelpazede son derece yetkin projeleri onurlandırdı.

2008/09 Dünya Habitat ödülleri ise; "Yokulluğu Yoketmek için Ortaklık Kurmak", Polonya ve "Caprichando a Morada": İyi yaşamak insanın saygınlığının bir parçası", Brezilya kazanmıştır.

Ödüller sahiplerine her yıl Ekim ayının ilk Pazartesi günü kutlanan Dünya Habitat Günü'nde, 5 Ekim 2009'da Washington D.C.'de verilecek.

Projeleriyle öne çıkan diğer finalistler ise şöyle:

- **Technological Transfer Processes for Popular Habitat**
Experimental Centre for Economic Housing/AVE, Arjantin
- **Sint Antoniuspleintje (St. Anthony's Square)**
Zonnige Kempen, Belçika
- **Water Solutions through Collective Management**
Fundación Pro Hábitat, Bolivya
- **Earth Roofs in the Sahel Programme**
Association la Voie Nubienna, Burkina Faso
- **A New Financing Paradigm for Affordable Home Ownership**
Home Ownership Alternatives, Kanada
- **Technical Team Planning for Self-Help Housing in Kambi Moto**
The Technical Team, Kenya
- **Earthsong Eco-Neighbourhood**
Co-housing New Zealand, Ltd, Yeni Zelanda
- **Social Housing in Supportive Environments (SHSE)**
The Housing Center, Sırbistan
- **ecoMOD Project**
University of Virginia School of Architecture, ABD

Bilgi için: <http://www.worldhabitatawards.org/>

THE DEUTSCHE BANK
**urban age award
2009 istanbul**

"Deutsche Bank Urban Age Award", kentlerde yaşayan dünya nüfusunun yarısının karşı karşıya kaldığı problemlerin fark edilmesi ve yaratıcı çözümlerin desteklenmesi amacıyla veriliyor. Bu nedenle ödül, bölge sakinlerinin gündelik hayatını kolaylaştırma ve yaşam çevresini iyileştiren projeleri gün ışığına çıkarmayı hedefliyor. "Deutsche Bank Urban Age Award" kentlileri, yerel yönetimleri, özel sektör kuruluşları ve sivil toplum örgütlerini bir araya getiriyor. "Kentleşme Çağı" olan 21. yüzyılda yaşadıkları şehirlerde aktif rol üstlenmelerini ve ortak sorumluluk almalarını teşvik ediyor.

2007 yılında Hindistan'ın Bombay (Mumbai) kentinden iki projeye, 2008'de ise Brezilya'nın Sao Paulo kentindeki bir projeye verilen ödüle başvurulan İstanbul projeleri, yerli ve yabancı uzmanlardan oluşan bağımsız bir jüri tarafından değerlendirilecek. "Deutsche Bank Urban Age Award" ödülleri, Deutsche Bank Alfred Herrhausen Society ve London School of Economics and Political Science işbirliği ile dünya kentlerinin geleceğini konu alan araştırmaların yürütüldüğü Urban Age Projesi kapsamında gerçekleştiriliyor.

Ödülün verilmesinin ardından İstanbul'da düzenlenecek Urban Age konferansında yerli ve yabancı akademisyenler, politikacılar ve meslek adamları bir araya gelerek İstanbul'un kentsel geleceğini tartışacaklar. Daha önceki yıllarda New York, Londra, Şanghay, Mexico City, Johannesburg, Berlin, Bombay (Mumbai) ve Sao Paulo'da düzenlenen Urban Age konferansı bu yıl İstanbul'un kentleşme sürecini masaya yatırarak, İstanbul zengin tarihi geçmişi, bugünü ve geleceğiyle Londra ile beraber Avrupa'nın en büyük mega kentleri arasında yer alıyor. İstanbul'un stratejik konumu, Güneydoğu Avrupa, Doğu Akdeniz ve Orta Doğu'nun kentsel yaklaşımlarını anlayabilmek için önemli bir referans noktası oluşturuyor. 5 ve 6 Kasım 2009 tarihleri arasında düzenlenecek olan konferans, İstanbul'da kentsel büyümeye odaklanan araştırmaları mercek altına alacak ve kitalararası coğrafi yapının kenti nasıl Türkiye ekonomisinin merkezi haline getirdiğini irdelenecek.

Urban Age İstanbul'un idari sınırları içindeki çok merkezli büyüme formu, ulusal politikaları, artan toplu taşıma yatırımları, kent çeperlerine konumlanan yeni ticaret ve konut yapılaşmaları üzerinde duracak. Konferansta ayrıca kentsel yaşama katılımın çok kültürlü bir toplumdaki yeri tartışılacak.

Yanışma ile ilgili daha geniş bilgiye Urban Age Award İstanbul adresinden ulaşılabilir.

basın'dan

ULUS PROJESİ

tarih oldu

Danıştay 6. Dairesi, Ulus Tarihi Kent Merkezi projesinin planını iptal eden Ankara 10. İdare Mahkemesi'nin kararını onadı. Böylece plan geçersiz olurken, yeni bir plan ihtiyacı doğdu.

TMMOB Peyzaj Mimarlar Odası'ndan yapılan yazılı açıklamada, Ankara Yenileme Alanı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nun 2007 yılında Ulus Tarihi Kent Merkezi Koruma Amaçlı Nazım Ve Uygulama İmar Planı'nı onayan kararının yürütmesini durdurulması ve iptal edilmesi talebi ile konunun yargıya taşındığı belirtildi.

Ankara 10. İdare Mahkemesi'nin, açılan davada işlemin hukuka aykırı olduğuna karar verdiğinin ve Ankara Yenileme Alanı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu'nun kararını iptal ettiğinin aktarıldığı açıklamada, "10. İdare Mahkemesi kararının Ulus planının yürütülmesini durdurulması talebi ile konunun yargıya taşınması denetimine sunan Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın talebinin reddedildiğine dair Danıştay'ın onama kararı bugün tarafımıza tebliğ edilmiştir" bilgisine yer verildi.

Hürriyet/Ankara-15.08.2009

İSTANBUL DEPREMİNİN ZARARI

40 milyar dolar olur

İstanbul Teknik Üniversitesi Avrasya Yer Bilimleri Enstitüsü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Okan Tüysüz, 1999 Marmara Depremi'nin olası İstanbul depremi riskini yüzde 15 artırdığını belirterek, "2004 sonrası yapılan çalışmalara göre İstanbul'da 30 yıl içinde deprem olma olasılığı yüzde 68. Bu olasılık yanı sıra pavyonla neredeyse yüzde 100. Eğer Marmara'da İzmir'ten Mürşit'e kadar olan fay bir defada kırılrsa depremin büyüklüğü 7.8 olur. Bu depremde 70-90 bin kişi ölü, 120-300 bin kişi ağır yaralanır. 60 bin bina tamamen yıkılır ve maliyeti 40 milyar ABD doları olur" dedi.

Türkiye Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'nin (TMMOB), 17 Ağustos Kocaeli Depremi'nin 10'uncu Yılı dolayısıyla düzenlediği "Neler Yapıldı? Niye Yapılmadı?" çalıştayını Yıldız Teknik Üniversitesi Oditoryumu'nda yaptı. Çoğu öğrenci ve akademisyen 200 kişinin gün boyu izlediği çalıştayda dört oturumda 10 yılda yapılan ve yapılmayanlar tartışıldı. Depreme, İstanbul Vali Yardımcısı Hikmet Çakmak katılırken yerel yöneticilerin ilgi göstermediği gözlemlendi.

DHA-13.08.2009

'BÜYÜK YIKIM'IN 10. YILINDA 'daha geri durumdayız'

Türkiye'nin "en gelişmiş" bölgesinde on binlerce canımız yitirdiğimiz "büyük yıkım"ın 10. yılındayız... Tüm yetkililer, tıpkı Temel gibi "ha bu bize ders olsun" diyerek söz vermişlerdi; "imar başboşluğu kesirlikle son bulacak..."

Deprem felakete dönüştürmemesi için uyulacak temel kurallar ise özetle şöyle saptanmıştı:

- 1-İmar planlarında "rant" yerine "şehircilik" esas olacak.
- 2-Kaçak yapılaşma "kente karşı suç" sayılarak "önlenecek"...
- 3-Yapı denetiminde "kayıma" cık değil, "teknik" etkin olacak...

Bunlar için neler yapıldı dersiniz? "Hiç" demek bile yermiyor; çünkü 99'dan da "geri"ye gidiyoruz. Hatta bilim dışı yetkililer, Osmanlı'da bile olmayan, ilkel bir "sınırsız imar koynluğu" yasalarına bağlandı! O kadar ki "fay"larda yapılaşma sürdüğü gibi, her aşın yağmuru sele dönüştüren "dere yatağı kentleşmesi" bile engellenmiyor...

Cumhuriyet Gazetesi-16.08.2009

İTÜ VE YTÜ RAPORLARI çocuklar riskli 'bölgede'

İstanbul Haber Servisi - Yıldız Teknik Üniversitesi (YTÜ) Doğu Bilimleri Araştırma Merkezi Başkanı Prof. Dr. Şükri Ersoy, Türkiye'de okul çağındaki 10 milyondan fazla çocuğun, sağlam olmayan, güvensiz binalarda doğal afetlere karşı risk altında eğitim gördüğünü söyledi. Marmara depreminin 10. yılı dolayısıyla YTÜ Oditoryumu'nda düzenlenen "Afet, Çocuk ve Okullar" sempozyumunda konuşan Ersoy, Türkiye'de 1999 yılında meydana gelen depremde çok sayıda okulun yıkıldığını ve okulların büyük çoğunun deprem güvenliği açısından kapalı kaldığını anımsattı.

Nüfusun yarısı risk altında

İTÜ Jeofizik Mühendisliği Bölümü'nün raporu da, Türkiye'nin 71 milyon 517 bin 100 olan nüfusunun yüzde 45'inin birinci, yüzde 26.6'sının ikinci, yüzde 14.6'sının üçüncü, yüzde 12.3'ünün dördüncü ve yüzde 1.5'inin beşinci derece deprem bölgesinde yaşadığını gösterdi. İstanbul'da olası bir depremde can kaybının Raporda, Türkiye'de 47 ilde bulunan 66 havzasınının 27'sinin birinci, 23'ünün ikinci, 9'unun üçüncü ve 7'sinin dördüncü derece deprem bölgesinde olduğu vurgulandı.

Hekimler Uyardı: Hastaneler Hazır Değil

Türk Tabipleri Birliği (TTB) tarafından yapılan araştırmada, yataklı tedavi kurumlarında görevli hekimlerin yüzde 9.6'sının "Çalıştıktan hastanelerin olağandışı duruma hazır olduğu", yüzde 73.5'ünün ise "hazır olmadığı" görüşünü dile getirdiği belirtildi. TTB 2. Başkanı Feride Aksoy, "Hazırlıklı olmak, fiziksel açıdan güvenli bir binada hizmet vermektense olağandışı durumda kullanılacak tıbbi malzemenin depolanmasına, kriz anında nasıl işlev göreceğini, görev tanımını ve ne yapacağını bilmekten, bunun tatbikatlarını yapmış olmaya dek uzanan bir yelpazeyi kapsmalıdır" diye konuştu.

Cumhuriyet Gazetesi-16.08.2009

RAMİ ESNAFI GIDA YERİNE rami kışlası'nı satıyor

Gıda toptancıları, Hazine'nin yeni tüm İstanbulluların malı olan Rami Kışlası'nı 2 bin ev karşılığı TOKİ'ye veriyor. TOKİ de buraya beton binalar dikecek. Kışlayı sadece Başbakan kurtarabilir.

Şimdi sıra geldi Rami Kışlası'na... Gıda toptancıları, gıda satışını bıraktı, şimdi de Rami Kışlası'nı TOKİ'ye satıyor... Kimin malını kime satıyorlar belirsiz ama pazarlık müthiş! Toptancılar, kamunun (Hazine'nin/İstanbulluların/tüm vatandaşların) malı, tarihi Rami Kışlası'nı TOKİ'ye 2 bin ev karşılığı devrediyor. Toptancılar Rami Kışlası'nın bahçesinde geçici olarak kurulan barakalardan çıkacaklar ama barakadan çıkma karşılığı TOKİ'den birer bedava ev ve de ucuz fiyatla birer de işyeri istedikler. TOKİ de Rami Kışlası bahçesine konutları dikmek için "Evet" dedi. Rami Kışlası III. Mustafa döneminde (1757-1774) yapıldı. II. Mahmut döneminde (1808-1839) yenilendi. Kışla son şeklini II. Abdülhamit döneminde (1878-1909) aldı. Cumhuriyet döneminde 1960 yılına kadar askeri amaçla kullanılan kışla birinci grup tarihi eser niteliğinde.

Milliyet Gazetesi-07.08.2009

TOKİ'DEN SATILIK

tarihi eser!

Koruma Kurulu, TOKİ'nin satmaya hazırlandığı Ataköy sahilindeki tarihi yapılan birinci sınıf eser olarak tescil etti. Kurul, "Bu arazilerde kurul görüşü alınmadan hiçbir işlem yapılamaz" diye tapuya şerh koydu.

Toplu Konut İdaresi'nin (TOKİ) 19 Ağustos'ta ihaleyle satmaya hazırlandığı Ataköy sahilindeki arazide, Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu tarafından tescil edilmiş birinci grup tarihi eserler olduğu ortaya çıktı. Ataköylülerin gece gündüz eylem yaparak satılmasını engellemeye çalıştıkları arazide inceleme yapan İstanbul 7 Numaralı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu, 22 Nisan 2009 tarih ve 6430 yevmiye numaralı kararında, arazide bulunan İskender Çelebi İhata duvarı, banthane binaları, kule ve tarihi çeşmeyi birinci grup tarihi eser olarak tescil etti. Koruma Kurulu, tarihi eserleri arazinin tapu kaydına işleterek, şerh koydu. Kurul'un koyduğu tapu şerhinde, tarihi eserlerin bulunduğu parsel ile bu parselde komşu parsellerde, kurul görüşü alınmadan çivi bile çakılmayacağı vurgulandı.

Milliyet Gazetesi 14.08.2009

HAS MİMARLIK YEŞİL BİNA DEĞERLENDİRME lisansı aldı

Has Mimarlık, Temmuz 2009'dan itibaren, Avrupa'nın en yaygın yeşil bina belgesi BREEAM'ın lisanslı değerlendirme kurumu oldu.

2000 yılından beri "ekolojik binalar" konusu araştırmalarını sürdüren Has Mimarlık, bu araştırmaların uygulamasını İTÜ Maslak'ta ekolojik araştırmalar için EKOYapı projeleriyle gerçekleştiriyor. Bu proje "sıfır enerji" olarak bilinen ısıtma ve soğutma için gerekli enerjiyi, binanın kendisi yenilenebilir enerji kaynağından üretiliyor. Ayrıca bina LEED hem de BREEAM'e göre tasarlanıyor.

Sabah Gazetesi-06.08.2009

MACAHEL'E

sekiz elektrik santrali kuruluyor

Artvin'deki yeryüzü cenneti Macahel Vadisi'nde sekiz hidroelektrik santral için lisans verildi. Firmalardan biri bir ay içinde inşaatı başlıyor. Tedirgin bekleyiş sürerken onlarca sivil toplum örgütü "Santral inşaatı vadyı bitirir" dedi.

Macahel, Artvin'in Borçka ilçesine bağlı bir vadi. Gürcistan sınırında yeşillikler içerisinde saklı bir cennet gibi. UNESCO tarafından Türkiye'nin tek "Biyosfer Rezerv Alanı" ilan edilen Macahel Vadisi'nde "tehlike çarları" çalıyor. Tüm Doğu Karadeniz'de olduğu gibi, Macahel Vadisi'ndeki derelerde de Hidroelektrik Santrali (HES) yapmak isteniyor. Macahel'de EPDK'nın lisans verdiği HES sayısı sekiz.

Türkiye'nin dereleri son günlerde HES projeleriyle anılır oldu. Doğu Karadeniz'de yapılması düşünülen yaklaşık 550 HES, bölgede örgütlü mücadeleye yol açtı.

Macahel Vadi'si'ne "H2SOS" adıyla düzenlenen toplantı Macahel'in altı köyünden biri olan Camil'de yapıldı. Doğu Dereleri'nden Camil'i Koruma Derneği'ne, TEMA Vadi'si'nden Derelerin Kardeşliği Platformu'na kadar onlarca sivil toplum örgütü Camil'de bulundu. Toplantıda Macahel Vadi'si Başkanı Bahattin Şen tam bir çevre felaketi tablosu çizdi: "HES santral için üç metre çapında 85 kilometre uzunluğunda tünel yapılacak. 150 bin ton hafriyat çıkacak. Bu hafriyat ortalama 10 bin kamyonla taşınacak." Doğu Dereleri Başkanı Güven Eken'e göre Türkiye'de dereler sayılmaya uğruyordu: "Belki de tüm dereler sayıldı. Başımıza neyin geleceğini bilmiyoruz. Su kullanımı konusunda kararlık bir dönemden geçiyoruz."

Radikal Gazetesi-18.08.2009

AYVALIK

kuşatma altında

TOKİ'nin yapılaşma girişimleri, AKP milletvekillerinin Zeytinçilik Yasası'nı değiştirme çalışmalarını, imar yetkilerinin Ankara'ya alınması istemesi gibi çeşitli tehditlerle karşı karşıya bulunan Ayvalık'ta, şimdi de İhlas Madencilik şirketine 7 ayrı noktada altın arama ruhsatı verildiği ortaya çıktı. Çevreçiler ve yerel yöneticiler, kuşatmayı yaracaklarını vurgulayarak, "AKP'nin kendi belediyeleriyle sorunu yok. Doğayı seven belediyelerle sorunu var" yorumunu yaptılar.

Ayvalık Belediye Başkanı Hasan Bülent Türközen, bölgedeki milyonlarca zeytin ağacının varlığı için mücadeleden vazgeçmeyeceklerini vurguladı. AKP'nin doğayı seven belediyelere katılmadığını söyleyen Türközen, "Onun için de koy kenar yasasını gündeme aldılar. İmar yetkilerini Kültür ve Turizm Bakanlığı'na devretmek istiyorlar. Biz kendi kıyılarımıza sahip çıkmaktan aciz miyiz?. İnsanlar imarla ilgili eziyet çekecek, mülklerini satmak zorunda kalacaklar. Onlar da istediği alanı istediklerine ranta peşkoş çekecekler. Tek amaçları bu" yorumunu yaptı. Küçüköky Belediye Başkanı Mesut Ergin de, göreve geldikleri günden bu yana sürekli savunmada, korumada olduklarını, TOKİ'nin dünyaca ünlü Sanmarksız planlarına göz diktiğini vurguladı.

Cumhuriyet Gazetesi (Ege)-17.07.2009

RIBA'NIN LONDRA KÖPRÜSÜ'NÜN YENİDEN TASARLANMASI İÇİN AÇTIĞI ULUSLARARASI FİKİR YARIŞMASI SONUÇLANDI

kendi köprünü büyüt

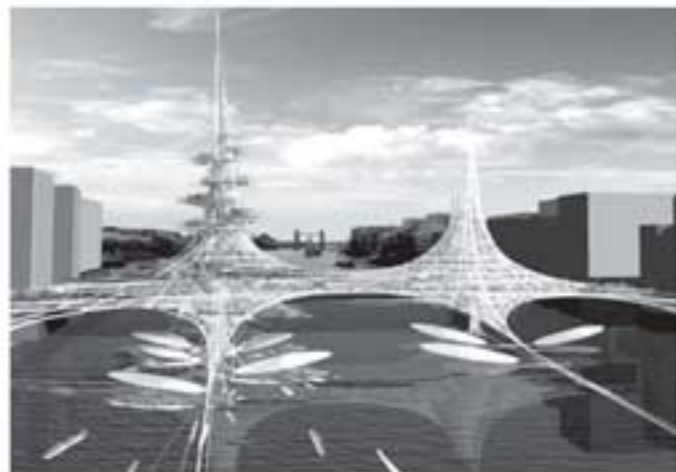
RIBA'nın Londra Köprüsü'nün yeniden tasarlanması için açtığı uluslararası fikir yarışmasını, küçük bitki yetiştirme alanları ve bir manevra da bulunacağı "yaşayan" bir tasarımla Chetwoods kazandı.

Chetwoods Projesi

Yarışmaya 70'ten fazla tasarımcı katılmasına rağmen, jüri oy birliğiyle Chetwoods'un vahşi yaratıcılığa sahip, üzerinde yükselen camdan kuleleri bulunan tasarımını birinci seçti.

Şema, gökdelenlerde yetişip, yollardaki pazarlarda satılan organik besinleri temsil edecek şekilde tasarlanmış. Yarışma, ilk olarak 1209'da açılan Londra Köprüsü'nün 800. yıldönümü gerefine düzenlenmişti.

Lawrence Friesen Projesi

İkincilik ödülünün mimarı Lawrence Friesen ekibinin, mevcut geçiş üzerine kurulan yeni köprü tasarımına verildiği yarışmanın üçüncüsü ise geri dönüşümü maddelerden evler tasarlayan Polonyalı bir öğrenci Ryszard Rychlicki oldu.

2009 ULUSLARARASI TORSANLORENZO ÖDÜLLERİ açıklandı

Tamamlanmış peyzaj projelerine dikkat çekmek, kaliteli kentsel ve özel yeşil alanları ön plana çıkarmak ve teşvik etmek amacıyla verilen uluslararası ödül, UIA'nın da desteğiyle yılda bir kere veriliyor. Kendi ülkelerinde meslek odalarına kayıtlı mimarların ve peyzaj mimarlarının katılımıyla verilen ödüller, 3 kategoriden oluşuyor: Peyzaj mimarlığı ve mekânın dönüşümü, kentsel yeşil alanlar, kentlerde ve banliyölerdeki özel bahçeler. Birincilik ödülü alanlara 2500 Euro, ikincilik ödülü alanlara ise 1000 Euro veriliyor. Bu sene uluslararası jüri başkanlığını İsveç'ten Avrupa Peyzaj Mimarları Vakfı (EFLA) başkanı Lars Nyberg yürüttü, UIA'yı temsilen, başkan yardımcısından biri olan Kazuo Iwamura da (Japonya) jüride yer aldı.

Peyzaj Mimarlığı ve Mekânın Dönüşümü

Birincilik ödülü
Yürüyüş patikasının kentselleştirilmesi
Yer: Manresa, Katalonya.
Mimarlar: Pere Santamaria Garcia, Mireia Palomas, Pilar Toll (İspanya)

İkincilik ödülü
Lotus Gölü Sulak Alan Parkı
Yer: Tieling, Çin.
Mimarlar: Jie Hu, Yixi Wu (Çin)

Mansiyon
Lankheet Kirsal Arazileri
Mimarlar: Berno Strootman, René van der Velde (Hollanda)

Kentsel Yeşil Alanlar

Birincilik ödülü
"Rio Hortega" Hastane bahçesi peyzaj tasarımı
Yer: Valladolid
Mimarlar: Luis Vallejo Garcia-Maurino, Sacramento Garcia Pastor, Guaria Canon (İspanya)

İkincilik ödülü
Özgürlük Parkı
Yer: Salvokop, Güney Afrika.
Mimarlar: Graham Young, Anton Combric, Annamari Combric, Andrew Kerrin (Güney Afrika)

Mansiyon
Kirckberg Merkez Parkı
Mimarlar: Peter Latz, Aleth de Crecy, Stefanie Heckl, Christine Rupp-Stoppl (Lüksemburg)

Mansiyon
Renaca Norte Doğu Parkı
Yer: Şili.
Mimarlar: Carla Ruttimann, Cecilia Rencoret, Beatriz Majluf (Şili)

Kentlerde ve Banliyölerdeki Özel Bahçeler

Birincilik ödülü
Le Barroux
Yer: Carpentras, Fransa.
Mimar: Anthony Paul (Fransa)

İkincilik ödülü
"Sayfiye bahçesi"
Yer: Potenza Picena, İtalya.
Mimarlar: Carlotta Montefoschi, Maria Cecilia Villanis Ziani, Niccolò Ceu

- **İstanbul Kültür Forumu Logo Yarışması**
Yarışmaya kayıt ve eser yollama için son gün : 01 Eylül 2009
- **Mimarlar Odası İzmir Şubesi Mimarlık Haftası 2009 Kısa Film Yarışması: Kentli Olmak**
Son Başvuru Tarihi: 10 Eylül 2009
- **Deutsche Bank Kentsel Çağ Ödülleri, İstanbul**
Son Katılım Tarihi : 11. Eylül 2009
- **Mimarlar Odası İzmir Şubesi Mimarlık Haftası 2009 Fotoğraf Yarışması**
Katılım Tarihi: 12 Eylül 2009
- **Karaköy ve Yakın Çevresi Ulusal Öğrenci Mimarî Fikir Yarışması**
Teslim Tarihi: 15 Eylül 2009
- **PROJEFİKİR Kent Düşleri-4**
Kızılay Kent Meydanı Ve Çevresi Kentsel Tasarım Ulusal Proje Fikir Yarışması
Son Teslim Tarihi : 25 Eylül 2009
- **Yeniden Dönüştürülebilir Konut İçin Uluslararası Fikir Yarışması**
Son Teslim Tarihi : 01 Ekim 2009
- **Erciyes Üniversitesi Hayırseverler Anıtı Ulusal Proje Yarışması**
Proje ve Maket Teslimi: 02 Ekim 2009
- **Kadın Dostu Mekânlar Kentsel Tasarım Öğrenci Yarışması**
Son Katılım Tarihi : 05 Ekim 2009
- **İstanbul Yaya Üst Geçitleri Ulusal Fikir Projesi Yarışması**
Son Teslim Tarihi : 06 Ekim 2009
- **Kadiri Belediyesi Hizmet Binası ve Kültür Merkezi Ulusal Mimarî Proje Yarışması**
Son Teslim Tarihi : 20 Ekim 2009
- **Mimarlar Odası Konya Şubesi "Sokak ve Çocuk" Fotoğraf Yarışması**
Son Katılım Tarihi: 15 Kasım 2009
- **20. Yüzyıl Mimarî Mirasının Dijital Modellenmesi Konusunda Uluslararası Öğrenci Yarışması**
Teslim Tarihi : 01 Nisan 2010
- **Schindler Ödülleri 2010**
Son Katılım Tarihi : 01 Nisan 2010

KAMU HİZMETİNDE MİMARLIĞA TANIKLIK -13

T.C. SANAYİ VE TİCARET BAKANLIĞI
KÜÇÜK SANATLAR VE SANAYİ BÖLGELERİ VE
SİTELERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Kamu kurum ve kuruluşlarında farklı dönemlerdeki sosyal, politik ve ekonomik yapıları da gözlemlenerek, gerçekleşen mimarlık hizmetlerinin kurum kurulduğu günden bu yana, nasıl yapıldığının, bugün, kurumun çalışmalarının nasıl şekillendiğinin, verilen mimarlık hizmetlerinden örnekler sunarak anlatıldığı, kamudaki birikimin mimarlık ortamına kazandırılması hedefi ile gerçekleştirilen Kamu Hizmetinde Mimarlığa Tanıklık projesi 30 Nisan 2004 tarihinde TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi İşyeri temsilcileri Koordinasyon Komisyonu tarafından başlatılmıştır.

40. Döneme kadar 11 kurum ile etkinlik gerçekleştirilmiş ve elde edilen materyaller dijital ortama aktararak, oda bünyesinde kurumların mimarlık uygulamalarına ilişkin kapsamlı bir arşivleme süreci başlatılmıştır. Proje hakkında kapatılma tartışmalarının yapıldığı günlerde İller Bankası ile başlamış, daha sonra, DLHİ Genel Müdürlüğü, Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü, T.C. Karayolları Genel Müdürlüğü, TRT Genel Müdürlüğü, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, Vakıflar Genel Müdürlüğü ve Halkbank ile devam etmiştir.

25 Haziran 2009 tarihinde ise T.C. Sanayi ve Ticaret Bakanlığı Küçük Sanatlar ve Sanayi Bölgeleri ve Siteleri Genel Müdürlüğü ile Kamu Hizmetinde Mimarlığa Tanıklık Projesinin on üçüncüsü gerçekleştirilmiştir. Söyleşi - Sergi - Kokteyl şeklinde gerçekleştirilen etkinliğe T.C. Sanayi ve Ticaret Bakanlığı Küçük Sanatlar ve Sanayi Bölgeleri ve Siteleri Genel Müdürlüğü'nde Şube Müdürü olarak görev yapan Mimar Bülent Atay konuşmacı olarak katılmıştır.

Mimar Bülent Atay, Küçük Sanatlar ve Sanayi Bölgeleri ve Siteleri Genel Müdürlüğü'nün, sorumluluğunda olan organize sanayi bölgeleri, endüstri bölgeleri ve küçük sanayi sitelerinin tanımları, türleri, çalışma alanları üzerine kurum tarafından hazırlanan sunumu üyelerimizle paylaşmıştır.

Sunumda, Türkiye'deki Organize Sanayi Bölgeleri'nin (OSB) kurulması, denetlenmesi ve altyapı inşaatlarının kredilendirilmesi görevlerinin Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'nın yetki ve sorumluluğunda olduğu, çevresel değerleri koruma hedefi ile sürdürülen planlı sanayileşmede, 1962 yılından itibaren yürütülen organize sanayi bölgelerinin önemli rol üstlendiği, kurumsal bir nitelik kazanarak KOBİ'lere uluslararası standartlarda altyapı imkânı sağlandığı, organize sanayi bölgelerinin hedefleri, OSB Kanunu ile OSB'lerin, yasal bir statüye kavuşturulmalarının sağlandığı ve OSB'lerin türleri üzerine bilgiler aktarılmıştır.

Yine Bakanlık yetki ve sorumluluğunda olan endüstri bölgeleri ile ilgili, kurumun, Endüstri Bölgeleri Kanunu ile ülkemizdeki endüstri bölgelerinin kuruluş işlemlerini yürütmekle görevlendirildiği, endüstri bölgelerinin, "Yatırımları teşvik etmek, yurtdışında çalışan Türk işçilerinin tasarruflarını Türkiye'de yatırma yönlendirmek ve yabancı sermaye girişini artırmak amacıyla kurulacak üretim bölgeleri" şeklinde tanımlandığı, oluşumu, türleri, organize sanayi bölgeleri ile arasındaki farklar üzerine bilgiler aktarılmıştır.

Bakanlığın bir diğer uygulamasının da Bakanlık Kuruluş Kanunu gereği yaygın olarak yürütülmekte olan küçük sanayi siteleri olduğu ve krediyle desteklediği, yasa gereği küçük sanayi sitelerinin altyapı inşaatlarının tamamı, üst yapının ise %70'inin Bakanlık tarafından desteklediği, küçük sanayi sitelerinin en az 20 işyerinden oluşan ve daha çok imalat ve tamiratla uğraşan küçük işletmelerden oluştuğu, bu işletme toplulukları sayesinde, ülke genelinde sanayileşme sürecinin hızlanması ve aşamaları, OSB'ler ile arasındaki farklar ile ilgili bilgiler aktarılmış, etkinlik forum ile sona ermiştir.

ankara'nın yamaları

Dünya genelinde 20. yüzyılın planlı gelişen nadir başkentlerinden biri olan Ankara'nın ilk planları bir elbise gibi düşünüldüğünde Ankara'nın sökülmesi ile bu planda yer alan plan dışı uygulamalar ve köhneleştirmeler kastedilmektedir. Bu sökülme zaman içinde yamalarla kapatılmaya çalışılmıştır. Durum bu sökülme değiştiğimiz dönemdekinden çok daha vahimdir. Bugün rant tutkusu hiç olmadığı kadar artmış ve kenti şekillendiren en büyük güç haline gelmiştir. Öte yandan yılların verdiği bir deneyimle herşeyi herkesten daha iyi bildiğini savunan kent yönetimi sökülme yamaları kapamak konusunda ustalaşmıştır. Kenti okutacak imgeler ve kente kimliğini kazandıran vurgu noktaları yok edilmekte, böylece kent yamalı bohçaya dönüşmektedir.

Eylül 2009 Bülteni'nde labirente dönüşen Ankara trafiğinin merkezinde yer alan Akay Kavşağı'nın ibret veren öyküsü anlatılmaktadır. "Deneyimli", "iş bilen" ve "iş bitiren" kent yönetiminin manevralarını çok net gözler önüne seren bu süreç, iktidarı bilinçaltını da ifşa etmektedir. Yine bu sayıda Emek İşhanı'nda neler yaşandığını anlatan yazı, bir kültür varlığının tescillenememe sürecini ve bu arada başına gelenleri anlatmaktadır.

Bir başka yazıda ise bir gecede tarihi bir değer nasıl yok edildiğinin ve bunun nasıl sorumlularının yanlarına kar kaldığının öyküsü dile getirilmektedir. Maltepe Hava Gazı Fabrikası bir gecede yok olur ve işbirlikçilerden hesap sorulmaz... Peki ya Gençlik Parkı, çocukluğumuzla aramızdaki köprü, o ne alemde? Betonlaştı!!! Çok uzun zamandır bakım çalışmaları süren Gençlik Parkı, 30 Ağustos Zafer Bayramı gibi anlamlı bir günde kapıların açar, tüm kentlilerimizin ortak kaderi olan betonlaşmanın zaferinin timsalidir artık...

Daha sonraki sayılarda yer alacak "Ankara'nın Yamaları" yazılarından ikisi, Ankara kentinin en önemli vurgu noktalarından Atatürk Orman Çiftliği ve Atatürk Kültür Merkezi alanlarının içinden geçtikleri süreçler ve son durumlarını ayrıntılı olarak ele almaktadır. Tarihi ve anı değerleri çok büyük olan ve yasalarla korunan bu iki alan, kentin merkezinde kalan son iki büyük kent parçasıdır. Bu nedenle de kentiye kent içinde ihtiyaç duydukları kamusal alan ve yeşil alanları sağlayacak çok önemli alanlardır. Oysaki bugün kentinin üzerlerinden atladıkları birer bariyer olmaktan öteye geçememektedirler.

Ayrıca "Ankara'nın Yamaları" başlıklı yazılar, Ulus Tarihi Kent Merkezi, vadileri, parkları başta olmak üzere Ankara'nın diğer yamalarının öykülerini anlatan yazılarla devam edecektir. Bu yazıların amacı yaşananları özellikli örnekler üzerinden ve tüm süreci içeren bir bütünlükte anlatarak altında yatan bilinci ve çıkarları gözler önüne sermek, Ankaralıları kentlerinin son durumunu anlatmak ve onları uyarmaktır. Kent, yamalarla gelişmez ancak eskir, yitir ve sonunda yok olur. Ortaya kent olarak nitelendirilecek bir bütün kalmaz. Yalnızca içinde yaşamaya imkansız hale gelen bir yamalı bohça kalır geriye...

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Bülteni'nde daha önceleri "Ankara'nın Söğüklmesi" olarak adlandırılmış alan ve mekanlarına ilişkin hem hafızaların yeniden tazelenmesi hem de yaşanan son gelişmeleri sizlerle paylaşmak amacı ile "Ankara'nın Yamaları" başlığı altında oluşturulan yazılara Eylül 2009 Bülteni ve sonraki Bülten'lerde yer vermeye çalışacağız.

EMEK İŞHANI'NI yok etmeyin!

Emek İşhanı Ne Olacak?

Ankara'nın kent merkezi Kızılay meydanının güneydoğu köşesinde yer alan ve Kızılay yapısından sonra meydanın bir başka simge yapısı olan Emek İşhanı; Türkiye'de modern mimarlığın sembollerinden olan uluslararası üsluptaki mimarlık uygulamalarının önemli bir örneğidir. İşhanı, Ankara'da ve Türkiye'de modern mimarlığın gelişiminde önemli rol oynamıştır. Binanın projesi 1957 yılında Emekli Sandığı tarafından açılan sınırlı sayıda katılımcıya açık bir yarışma ile elde edilmiş ve yarışmanın birincisi Enver Tokay olmuştur. Projede binanın oturduğu alan 249,87m², toplam alan ise 22 000m²'dir. 24 kat olarak projelendirilen yapıda 179 ofis, 1 kafeterya, 1 büyük market ve 8 dükkan bulunmaktadır.

Ankara silüetinin bir parçası olan Emek İşhanı, birçok yönden mimarlık kültürünün bir belgesi olarak korunmaya değer bir yapıdır. TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi, birçok ortamda yapının önemini vurgulamış ve çeşitli yayınlarda yapının, Ankara'nın sosyal ve ekonomik yaşamındaki tarihsel önemini, değerini dile getirmiştir.

2006 yılında Emek İşhanı (Gökdelen) Kiracıları ve Çalışanları Derneği'nin yapıya ilişkin tescil başvurusu Ankara Kültür ve Tabiat Varlıkları Koruma Bölge Kurulu tarafından reddedilmiş ve Kurul kararının iptaline ilişkin demek tarafından açılan dava da red ile sonuçlanmıştır. 23 Haziran 2009 tarihinde ise Mimarlar Odası Ankara Şubesi, yapının önemini tekrar hatırlatması ve kararların yeniden gözden geçirilmesine neden olabilir düşüncesi ile Türkiye'nin ilk gökdeleni olan Emek İşhanı'nın sahip olduğu değerler konusunda bir tespit çalışması yapmış ulusal ve uluslararası belgelerle tanımlanan, tüm dünyaca kabul gören ilkeler çerçevesinde" mimarlık kültürünün bir belgesi olarak kültür varlığı niteliğinde tescil edilmesi için ilgili Koruma Kurulu'na yeni bir başvuruda bulunmuştur. Ne yazık ki bu girişim de sonuçsuz kalmış, Kurul tescil talebini "Emek İşhanı (Gökdelen) Kiracıları ve Çalışanları Derneği tarafından 27.11.2008 tarih ve 1948 sayılı kurul kararının iptali istemiyle dava açılmış, açılan dava sonucu Ankara 14. İdare Mahkemesi 20.02.2008 tarih ve K: 2008/257 sayılı karar ile davanın reddine karar verilmiştir." gerekçesi ile reddetmiştir.

Emek İşhanı, 1959 yılında tasarlanmış ve 1965 yılında uygulanmış, 1950-60'lı yılların mimari anlayışını sergileyen Büyük Ankara Oteli gibi başkent'in sosyal, kültürel ve ekonomik yaşamında önemli rolü olan yapılardan biridir. Aynı dönemde, aynı anlayış ile inşa edilen ve modern mimari üslupları ile Ankara'nın mimarlık tarihinde bir zaman dilimini temsil eden; o güne kadar üretilen yapılardan malzeme kullanımı ve mimarisi ile farklı olan ve bu nedenle "tek" olan Emek İşhanı ve Büyük Ankara Oteli aynı

zamanda başka kentlere de örnek olmuş zamanın öncü yapılarıdır. Maalesef, Ankara Kültür ve Tabiat Varlıkları Koruma Bölge Kurulu üyeleri bu değerler farkına varamamakta ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıkları Koruma Kanunu'nun 2.bölümünde Korunması Gerekli Taşınmaz Kültür ve Tabiat Varlıkları'nın tanımlandığı 6.maddesinin b bendinde, "Belirlenen tarihten sonra yapılmış olup önem ve özellikleri bakımından Kültür ve Turizm Bakanlığı'nca korunmalarında gerek görülen taşınmazlar..." olarak kendilerine verilen yetkiyi kullanmamaktadır. Korumadaki gelişmelere karşı statik davranan Koruma Kurulu, restorasyonda dönemsel özellikleri göz ardı ederek tescilli kültür varlıklarındaki zamansal çeşitliliği, gözlemeyen, zaman açısından 19. yüzyıl mimarisinde kalmış, yeni mimarlık oluşumlarındaki modernlik çizgisinden uzak, yeni mimaride ise replika ilkesini benimseyen bir anlayış ile STATÜKOCU yaklaşımlarını verdikleri kararlarla sergilemektedirler.

Koruma Bölge Kurulu'nun kültür varlığı tescil ölçütleri konusunda tekrar değerlendirme yapmasının gerekli olduğu düşünülmektedir.

Ankara'nın önemli bir yapısı olan Emek İşhanı ile ilgili farklı süreçlerde ve farklı içerikte hatalar yapılmaktadır. Bu hatalardan ilki; Ankara Kültür ve Tabiat Varlıkları Koruma Bölge Kurulu'nun yapının tesciline karşı çıkarak mimarlık kültürü açısından geleceğe yönelik yaptığı hatadır. Emek İşhanı, 1.-3 yüzyılları kapsayan Antik dönem yapılan, 11.-13. yüzyılları kapsayan Beylikler ve Selçuklu dönemi yapılan, 14.-19 yüzyıl sonu dönemlerini içeren Osmanlı dönemi yapılan gibi dönemlerin mimarlık anlayışını günümüze taşıyan yapılardan biridir. Yapı, 1923 ve sonrasında içeren Cumhuriyet Dönemi'nin modern mimarlık bilgisinin somut bir örneğini teşkil etmekte ve beşerî değeri taşımaktadır. Bu nedenle, korunması gerekli kültür varlığı olarak tescillenmesi gerekmektedir.

Kültür varlığı olarak tescillenmesi Koruma Bölge Kurulunca uygun bulunmayan yapının farklı bir işlevle yeniden kullanımı söz konusu olmuştur ve işhanının otele dönüşmesi amacıyla yapılan tadilat çalışmaları halen devam etmektedir. Tadilat projesi sürecinde yaşanan hata ise; **Tadilat projesini yapan mimarın mimar meslektaşına karşı yapmış olduğu hatadır.** Mimar, 5848 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Yasası'nın 16. maddesine ve TMMOB Mimarlar Odası Serbest Mimarlık Hizmetlerini Uygulama, Tescil ve Mesleki Denetim Yönetmeliği'nin 15 ve 18.maddelerine göre eser sahibinden veya bulunamaması halinde yasal varislerinden almış olması gereken

Fotoğraf: Erhan Öncel

muvafakatnameyi, proje müellifi Enver Tokay'ın yasal varislerinden almadan proje hazırlamış, **yasalara uymadığı için suç işlemiştir.**

Tadilat projesini çizen mimarın gerçekleştirmiş olduğu bu davranış, **meslek etiği** açısından da hatalıdır. Etik ilişkisi, "insanlar arası ilişki türlerinden bir tanesi ve en temelde olan, belirli bütünlükte bir kişinin belirli bütünlükte başka bir kişiyle ya da en geniş anlamda insanlarla -yüz yüze geldiği veya gelemediği insanlarla- değer sorunlarının söz konusu olduğu ilişkidir, eylemde bulunarak yaşadığı her ilişki" olarak tanımlanmaktadır.⁷ Mimar, mesleğine karşı yükümlülüklerin belirlediği Mimarlar Odası Etik Kodları'na uygun davranmamıştır.

Ayrıca, Mimarlar Odası meslek denetim onayı da olmayan tadilat projeleri konusunda yapılan araştırmada, Çankaya Belediyesince projelerin 27 Mart 2009 tarihinde onaylandığı ancak henüz ruhsata bağlanmadığı anlaşılmıştır. Bu durumda bir başka hata da **proje onama sürecinde** yaşanmıştır. Tadilat projesi, Çankaya Belediyesi İmar Müdürlüğü tarafından yukarıda da açıklandığı üzere, gerekli prosedür tamamlanmadan onaylanmış, onay işlemi gerçekleştiren teknik ekip ve personel bu bilgiyi göz ardı etmiş, bu konuları bilmesi gereken mimarın bu konuda uyarma girişiminde bulunmamıştır.

Yapıya ilişkin hazırlanan tadilat projelerinin onay işlemlerinin, 29 Mart 2009 yerel seçimlerinden hemen önce gerçekleşmiş olması bir başka dikkat çekici konudur. Bu konuda yapılan diğer bir hatada **siyasi etik** olarak tanımlayabileceğimiz, yönetimin etik sorunudur. Seçime giden bir yönetimin seçim öncesi kentte yapılaşmalara ilişkin kararlarını bir süre askıya alması, yönetimleri kuşku altında bırakmayacak, asil önemlisi yönetimin anlayışlarındaki çekişin göstergesi olacaktır. Halbuki, yerel yönetimin seçim öncesi gerçekleştirdikleri, gerekli ve yeterli araştırmayı yapmadan karar

verdikleri icraatlar maalesef ülkemizin pek de yabancı olmadığı bir durumdur. Benzer bir uygulamanın Emek İşhanı tadilat projelerinin eksik belgelerle onaylanmasında da yaşandığı konusunda tereddütlerimiz bulunmaktadır.

Emek İşhanı'na ilişkin, yerel yönetim seçimlerinden sonra yaşanan ilginç bir gelişme ise, 10 Haziran 2009 tarihinde Ankara Büyükşehir Belediye Meclisi tarafından yapının otele dönüşmesi konusunda oy çokluğu ile verilen karardır. Yapı için, Çankaya Belediye Meclisince otel olmasına karar verilmişken, Büyükşehir Belediye Meclisi yapının otele dönüşmesine karşı çıkmaktadır. Bu durumda, Belediye Meclislerinin karar alma süreçleri de değerlendirilmesi gereken bir konudur. **Farklı kararların arkasındaki gerekçeler nelerdir?** Meclis kararları, hangi veri ve kriterlere dayanılarak verilmektedir? Son yıllarda planların hiçe sayıldığı kentteki yapılaşmalar konusunda son derece belirleyici bir rol oynayan meclis kararlarının yeniden gözden geçirilmesi, bu kararların bilimsel gerçeklere dayandırılma süreçlerinin, yöntemlerinin oluşturulması gerekmektedir. Bu durumda Emek İşhanı'nın değerlendirilmesi konusunda yapılan bir başka hata, yeterli etüt'ler yapılmadan, bilimsel veriler olmaksızın, yapının farklı bir amaçla kullanımına karar verilmiş olmasıdır. Böyle bir kullanım kararına yönelik proje hazırlanırken, farklı konuların ele alınması zorunludur.⁸ Yapının sahip olduğu değerler yanında, çevre verileri, çevrenin ve yapının yeni işlevi taşıma kapasitesi irdelenmesi gerekli olan diğer konulardır. Mimari proje hazırlama sürecinin esasını teşkil eden araştırma, analiz ve sentez çalışmalarını olmaksızın verilen bu karar, **bilimsel gerçeklikten uzaktır.**

Bir yapının başka bir işlev ile kullanılması bir **mimari proje sorunudur.** Ankara'nın mimarlık tarihi açısından önemli olan bu ve benzeri yapıların ve kamusal alanlarının yeniden kullanımında, hem kent hem de yapı için tüm paydaşların birlikte proje

Fotoğraf: Mimarlar Odası Ankara Şubesi Arşivi

üretme süreci önemlidir. Süreç birlikte üretme ve geliştirmeyi içerir ki bu bir kültürdür, yani yaşam biçimidir.

Bu konuda irdelenmesi gereken bir başka nokta ise; yöneticilerin konu ile ilgili basına yansıyan demeçlerinin değerlendirilmesidir. Ankara'yı turizm, kongre ve iş merkezi yapmayı hedefleyen⁹ Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek'in bu yapı için otel "olamaz"¹⁰ kararı vermesinin gerekçeleri nelerdir? Bunun yanında Şehir Plancısı Çankaya Belediye Başkanı Bülent Tank hangi sebeplerle yapının otele dönüşmesine¹¹ olumlu bakmaktadır? Kentin ve Kızılay'ın simge ve referans noktası niteliğini taşıyan bu alan şehircilik ilkelerine göre nasıl değerlendirilmelidir?

Yasal sürecini tamamlamayan tadilat projelerinin iptal edilmesi konusunda Şubemiz Çankaya Belediyesine gerekli müraعاتları yapmıştır. Ancak mal sahibi, hatalar dizini ile devam eden bu süreçten hiçbir şekilde etkilenmeden tadilat çalışmalarına devam etmektedir. Hatalar üzerine kurgulanan bu projede, kontrol mekanizmasının durumunun ne olacağı belli değildir. Yapılması gerekenler yapılmadan süreci devam ettirenler hakkında hukuki süreçler karar üretse dahi, yapının geleceğinin ne olacağı konusunda endişelerimiz de devam etmektedir.

Emek İşhanı için Çankaya Belediyesi tarafından otel olarak yapı kullanma izni verilemeyeceği açıklar.¹² Ancak yapının otele dönüşmesini sağlayacak tadilatların da bitme noktasına geldiği bilinmektedir.

Oyleyse Emek İşhanı'nın geleceği ne olacaktır?

Kent için önemli tartışılmaz olan bu yapı, karşı köşesinde yıllardır kullanılmayı bekleyen Kızılay Binası gibi **"kentin yok mekanları"**ndan biri haline mi getirilecektir?

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi kentteki uygulamalar ile ilgili geleceğe yönelik endişesini, Ankara'nın kent imgesi, ilk gökdeleni Emek İşhanı için de duymaktadır. Bu endişesini kentin ve yapının aktörleri ile paylaşmıştır, bundan sonraki süreçlerde de paylaşmaya devam edecektir.

⁷ Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü, Erzurum Atatürk Üniversitesi Yerleşkesi, Veli Konağı gibi önemli tasarımları olan Tokay 1945 İstanbul Teknik Üniversitesi mezunudur.

⁸ Kuruluş amacı modern mirası korumak olan DCCOMOMO (Documentation and Conservation of Modern Movement), bu miras kapsamını belirlerken "tarihi referansların olmadığı, süsleme ve dekorasyon yerine işlev, teknoloji ya da mekansal şartlara dayalı modern tasarım ilkelerini barındıran ürünler" tanımını kullanmıştır.

⁹ İoanna Kuçuradı, Etik, Türkiye Felsefe Kurumu yayını, 1988, Ankara, sf. 3

¹⁰ Mimar, 22.06.2009 tarihinde tarifiimize yapmış olduğu yazılı başvuru ile tadilat projesi hazırladığını beyan etmiş, sicil durum belgesi düzenlenebilmesi için gerekli evraklar konusunda bilgi istemiştir.

¹¹ Mimarlık mesleği gereği, işlev dağılımı, işlevler arası ilişkiler, malzeme kullanımı, yakın çevre ve kent ilişkisi, kullanıcı profili v.b. konular tasarımda ve kullanım kararlarında belirleyici rol oynamaktadır.

¹² <http://www.melihgokcek.com.tr/>

¹³ Bkz. 10 Haziran 2009 tarihli Hürriyet Gazetesi Ankara eki

¹⁴ Bkz. 10 Haziran 2009 tarihli Hürriyet Gazetesi Ankara eki

¹⁵ 10 Haziran 2009 tarihli Ankara Büyükşehir Belediyesi Meclisi kararı gereği, yapı otel olarak kullanılmayacaktır.

AKAY KAVŞAĞI'NDA yaşananlar!!!

"Akay Kavşağı Projesi, 1997 yılında iki kez iptal edilmesine karşın, 24.8.1998 tarihinde Kavşağın yapımına başlanmıştır. 30.7.1998 tarihinde kavşağın imar planı yapılmıştır. Planlama ilkeleri açısından sakıncalı olan bu planın iptali talebiyle Mimarlar Odası Ankara Şubesi olarak açtığımız davada Ankara 4. İdare Mahkemesi 01.04.2003 tarihli kararıyla, imar mevzuatı ile şehircilik ilkelerine ve kamu yararına uygun bulunmayan imar planını iptal etmiştir. Davalı Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı kararın temyizi yoluna gitmiştir. Danıştay 6. Dairesi, 23.09.2005 tarihinde mahkeme kararını onamıştır. Davalı idare karar düzeltme yoluna başvurmuş, davalının karar düzeltme talebi ise 06.11.2006 tarihinde reddedilmiştir."

Bundan 11 yıl önce, 1997 yılında yargı kararı ile kapatılması kararlaştırılan Akay Kavşağı'nı, uzmanların uyarılarını ve yargı kararlarını dikkate almadan yaklaşık 60 milyon dolar harcayarak bütün itirazlara rağmen gerçekleştiren İ. Melih Gökçek, Ankara 3. İdare Mahkemesi'nin planın iptal edilmesine hükmetmesi sonucunda, kamuoyunu yanıltan, bir kampanya başlattı. Akay Kavşağı'nı 1 Ağustos itibarıyla trafiğe kapatacağını açıklayan Gökçek, bu yolla önceden yapmış olduğu uygulama hatalarını toplumsal sorumluluk sahibi meslek odalarını ve farklı siyasi görüşte olan yerel yöneticileri karalayarak kapatmaya çalıştı. Başkent Ankara'nın belediye başkanı mahkeme kararı "kavşağı kapatın" demediği halde; oluşturduğu senaryoyu desteklemek için Büyükşehir Belediye Meclisi'ne bu yönde karar alırtarak, kapatma kararını mahkemeye atmış gibi duyurdu ve kamuoyunu yanılttı.

Yargı kararı, kavşağın yıkılarak eski durumuna geri döndürülmesini öngörmektedir. Ama bu yapılaşma kadar da belediyeye 'Burada çözüm üretemezsiniz' dememektedir.

Akay Kavşağı, Çankaya-Kavaklıdere-Kızılay-Ulus aksı ile Eskişehir yolu-Bakanlıklar-Küçükesat aksının kesiştiği, TBMM'nin de bulunduğu bölgede yer alan oldukça karmaşık bir alt geçit ağından oluşuyor. Konumu gereği bu kavşak, Eskişehir yolunun merkeze bağlı olduğu birçok semt ve banliyöyü, resmi kurumların yer aldığı Bakanlıklar bölgesini, Kızılay ve Ulus gibi merkezleri, Kavaklıdere ve Çankaya'da bulunan elçilikleri, Küçükesat, Ayrancı, Dikmen ve Yıldız gibi mahalleleri doğrudan etkiliyor. Bu kavşakta resmi ve özel otomobiller, kurum servisleri ve belediye otobüslerinin yoğun bir trafiği bulunmaktadır. Kavşak projesine ilk gündeme geldiğinde ciddi eleştiriler getirilmesi ve davalar açılması da, bu noktanın bu denli kritik olmasından ve kavşağın yetersiz bir çözüm olarak değerlendirilmesinden kaynaklanıyordu. Akay Kavşağı projesi, ilk gündeme geldiğinde 1994 yılında onaylanan Ankara Ulaşım Ana Planı'na aykırı olduğu gerekçesiyle Mimarlar Odası ve Çankaya Belediyesi tarafından davalar açılmıştı. Açılan davalar sonucu ilgili Nazım İmar Planlarının 1997 yılında iki kez iptal edilmesine rağmen 24.08.1998 tarihinde kavşağın inşaatına başlanmıştı.

Projenin uygulanmasına geçilmeden önce iptal edilmesi için öne sürülen en önemli itiraz gerekçeleri ise;

- Akay Kavşağı'nın çektiği iki önemli aksa raylı ulaşım kurulmasının gerektiği. altgeçitlerden oluşan kavşağın yapılması halinde, Çankaya ve Çayyolu'na Kızılay'dan metro hatları çekilmesini engelleyeceği ya da zorlaştıracığı.
- Eskişehir yolu gibi bir ana arterin doğrudan şehir merkezine bağlanmasının ulaşım politikaları açısından doğru olmadığı, otomobil ulaşımının çevre yolundan verilmesi gerektiği, şehir merkezinin toplu ulaşım odaklı olarak planlanması gerektiği.
- Meclis Meydanı ve Kızılay'a, yaya erişiminin engelleneceği,
- Bu tip kavşakların sadece metroyu engellemeyeceği, toplu taşımayı genel olarak geri plana atarak özel araç kullanımını özendirileceği, kent merkezine özel araç trafiğinin özendirilmesinin ise ulaşım ana planına ve şehircilik anlayışına aykırı olduğu. Yoğun trafiğin yakıt tüketimini ve hava kirliliğini arttırdığı gibi, şehir içinde park problemi de yaşanacağı.
- Bu tip kavşakların, geçici bir süre trafiği rahatlatmaya yardımcı olsa da, özel araçların teşvik ettiği için kısa zamanda araç sayısının artması ile birlikte yeniden tıkanıklığın baş göstereceği, bu da kavşağa bağlanan hatlar üzerinde yeni yeni kavşaklar yapılmasını gerekli kılacağı.
- Ayrıca Kavşağın mimarisinin, dar ve virajlı olmasından dolayı son derece tehlikeli olacağı ifade edilmiştir.

Katlı kavşakların trafik sorununu çözmekten çok içinden çıkılmaz hale getirdiği uzmanlar tarafından da yıllardır vurgulanmaktadır.

"Katlı kavşağın devamındaki sinyalizasyon kavşaklardaki artan kuyruklanmalar zamanla yeni kavşakların inşasını gerektirmiştir. Kızılay merkeze inşa edilen Akay kavşağı, Amerikan Büyükelçiliği, Kuşulu ve Kızılay kavşakları, Meşrutiyet ve Mithatpaşa Caddesine bir tane taşıt geçidi ve devamında Sıhhiye "U dönüş

köprüsü" inşa edilmiştir. Kızılay Merkez alandaki sıkışıklık ise alta metro bulunmasından dolayı katli kavşakla giderilememiş, taşıt akışının sağlanması için önce yaya üst geçitleri yapılarak hemzemin geçişler kaldırılmıştır. Bu dönemde kentin farklı yerlerinde hizmete geçen 90 dolayında katli kavşakta benzer süreçler yaşanmış, yapılan bir katli kavşaktan sonra ilgili diğer kavşaklarda yeni katli kavşak yapımı ve yaya sınırlamalarına gidilmiştir. Kent merkezinde ve diğer kentsel alanlardaki katli kavşaklar mevcut trafik sorununu katlayarak arttırırken, kentin dokusunu bozmuş, yaya erişimini kısıtlayarak Ankara'yı taşıtların kenti haline getirmiştir.¹¹

Ayrıca Ankara kentinde toplu taşıma, yayalaştırma ve raylı sistemlerle ilgili başarısızlıklar, dahası Ulaşım Ana Planı'na uyulmamasının kent ulaşımını zora sokan sonuçları da uzmanlar tarafından birçok kez dile getirilmiştir.

"Ankara'da 1990'lı yılların ikinci yarısında hizmet vermeye başlayan metro ve Ankaray sistemleri, toplu taşıma hizmetlerinin iyileştirilmesi açısından önemli uygulamalardır. Raylı sisteme yeni hatların eklenmesi çalışmaları devam etmektedir. Ancak Ankaray'daki raylı sistem deneyimini örnek uygulama olarak görmek mümkün değildir. Raylı sistemlerin sağladığı nitelikli toplu taşıma hizmetine rağmen, kent merkezinde veya başka bir koridorda özel araçlı yolcuların sınırlayarak toplu taşımayı destekleyecek uygulamalar hayata geçirilmemiş; tam tersine kentin her bölgesinde ve özellikle kent merkezinde motorlu taşıt trafiğine öncelik verecek düzenlemeler yapılmıştır. Aslında Ankara raylı sistemlerinin temelini oluşturan

1985 Ankara Kentsel Ulaşım Çalışması ile 1994 Ulaşım Ana Planında ilke olarak araca değil insana öncelik vermek; raylı sistemlerin sunduğu olanaklarla beraber Dışkapı'dan Kavaklıdere'ye kadar kentin merkezi alanında yaya öncelikli bir sistem oluşturmak gibi çağdaş yaklaşımlarla bağdaşan ilkeler getirilmiştir. Ancak uygulamada bunlar dikkate alınmamıştır. Ulaşım Ana Planı kentte tahsisli otobüs güzergahları ile toplu taşımanın iyileştirilmesini de öngörmüş, ancak bu öneriler de hayata geçirilmemiştir. Hat ve bilet entegrasyonu diğer kentlerde olduğu gibi sınırlıdır. Bilgilendirme açısından da örnek bir uygulama gerçekleştirilmemiştir. Büyük raylı sistem yatırımlarına ve bunların sağladığı olanaklara rağmen, Ankara kenti toplu taşıma alanında başarılı bir uygulama örneği olamamıştır.¹²

Son alınan mahkeme kararı sonrası yapılması gereken Akay Kavşağı'nın trafiğe kapatılması değil kavşağın eski haline getirilmesidir. Bu durumun değerlendirilmesi iki yönlüdür.

Birincisi;

1. Mevcut plan varken bunu uygulamayıp gerekçesiz yeni plan yapmanın sorgulanması,
2. Dönemde tüm meslek odalarının bu planın yanlışlığını söylemesine rağmen bu planı tartışmaksızın uygulamaya sokan mesleki yetkinliği olmadığı halde mesleki konularda karar verip uygulatan ve kamuyu zarara sokan belediye başkanının yargılanması,
3. Bu plana onay veren mercilerin yargılanması,
4. Bilimsel veriler dikkate alınmadan

uygulanan bu proje ile kamu malları zarara uğratılmıştır, bu nedenle kamuyu zarara uğratan sürecin aktörlerinin yargılanması gerekmektedir.

İkinci ise fizikselidir;

1. Kentin fiziksel yapısı, topografyası bozulmuştur,
2. Yaşam alanlarının ilişkisi kopartılmıştır,
3. Yaya hareketi daraltılmıştır.

Karar ile birlikte fiziksel durumların çözülmesi gerekir. Bu hem yargı karar gereğidir, hem de şehircilik ilkeleri -kavşakların hemzemin ışıklı geçişlerle yaya öncelikli olarak çözülmesi gereğidir. Ayrıca bu süreç yalnızca Akay Kavşağı'nda değil, mahkemelerce planı iptal edilen tüm katli kavşaklarda yapılması gereken uygulamadır. Bir taraftan yapılan tüm katli kavşakların eski haline getirilmesi gerekirken, diğer taraftan da toplu taşıma sistemi güçlendirilmelidir. Asıl önemlisi de tüm ilgili kurumların ve uzmanların katılımıyla kenti ve kentlinin ihtiyaçlarını dikkate alan, araç değil insan odaklı uygulanabilir, bir Ulaşım Ana Planı yapılmasıdır.

24.07.2009 tarihinde Ankara 12. İdare Mahkemesi, Ankara Büyükşehir Belediye Meclisi'nin Akay kavşağına bariyer konularak kapatılmasına ilişkin 13 Temmuz 2009 tarihli kararını, kapatma işleminin uygulanması halinde telafisi güç zararlar doğurabileceği gerekçesiyle yürütmenin durdurulmasına karar vermiştir. Mahkemenin bu karar da göstermektedir ki, Akay Kavşağına ilişkin çözüm kavşağın bariyerlerle kapatılması değil, şehrin tüm ulaşımını gözetken kararların bir parçası olarak Akay kavşağına müdahale edilmesidir.

Dava edilen ve dava sonucunda aleyhine sonuçlanan tüm projelerini mahkeme kararlarına rağmen uygulamaya geçiren ve Akay Kavşağı'nda olduğu gibi dava sonuçlarını kendi hatasını örtmek için Ankara halkını yanıltmalarla mağdur etmeyi bile göze alan bir anlayışla bilimsel olmayan, birey istekli uygulamalara devam eden büyükşehir belediyesi artık hukuku dolandırmaktan vazgeçmelidir.

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi bir kere daha hem Akay Kavşağı'nda açtığı davaları kazanmış bir taraf olarak hem de kentteki tüm yanlış uygulamalarla mücadele eden bir kurum olarak;

**Melih Gökçek'i
Tüm mahkeme kararlarının
gereğini yerine getirmeye,
Ankara halkını mağdur eden
gerçek sorumluyu teşhis etmeye,
Kamu mallarına verilen zararın
telafi edilmesine davet
etmektedir...**

Yerel yönetimler doğrulan yaptıkları sürece TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi yanlarında yer alacaktır ve yapılmış olan hataların düzeltilmesine katkı sağlayacaktır.

¹¹ Öncü, M. Ayça, Şehir Planası, Yerel Yönetimler ve Kentsel Politika Uzmanı, Dosya 11 Yerel Yönetimler Ulaşım ve Su, TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Yayını, Bülten 67/Şubat 2009

¹² Sutcliffe, Ela Babalık, Doç. Dr. ÖDÜ, Mimarlık Fakültesi, Şehir ve Bölge Planlama Bölümü Öğretim Üyesi, Dosya 11 Yerel Yönetimler: Ulaşım ve Su, TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Yayını, Bülten 67/Şubat 2009

TMMOB KADIN MÜHENDİS, MİMAR VE ŞEHİR PLANCILARI KURULTAYI 21-22 Kasım 2009-İstanbul

Erkek egemen sistemin ürettiği niteliklerle toplumsal kimlikleri oluşturulan kadın ve erkek bireylerin, iş dünyasında karşılarına çıkan "cinsiyetçi iş bölümü" anlayışına göre, erkeklerin fiziki güç ve teknik yetkinlik gerektiren işlere, kadınların ise tekrarlanan, sabır gerektiren, incelikli ama insiyatif gerektirmeyen işlere yatkın olduğu var sayılmıştır. Eğitim düzeyleri yükselen kadınların, cinsiyetçi iş dünyasında daha fazla yer edinilmelerine rağmen, yüksek öğrenim gerektiren mesleklerde cinsiyetçi iş bölümünden payına düşeni almaktadır. Mühendislik-Mimarlık ve Şehir Plancılığı, kuramsal olarak kadınlara açık olmakla birlikte; şantiyelerde, fabrikalarda vb. iş yerlerinde özellikle erkek işçileri yöneterek çalışmayı gerektiren işlerde, "yetersiz" kalacakları, evlenip çocuklu çocuğa karışarak işi yarım bırakacakları, ev ve iş hayatını bir arada yürütmeye çalışırken işi ihmal edebilecekleri gibi erkekler için söz konusu edilmeyen gerekçelerle kadınlara vize uygulanan mesleklerdir. Bu mesleklerdeki kadınların çoğunluğu, adeta gizli bir iş bölümü ile ofis içlerinde ifa edilebilecek, dikey hiyerarşide çok yükseklerde yer almayan işlere itilmektedirler.

Daha iş arama sürecinde çoğu iş ilanına salt cinsiyeti nedeniyle başvuru yapması engellenen kadınlar, erkek meslektaşlarından dolayısıyla mesleğin kendi sorunlarından ayrı, cinsiyetçi değerlerin kaynaklık ettiği özgül sorunlar yaşamaktadırlar. Öğrencilik, iş arama, uzmanlık alanı seçimi, vasfa uygun istihdam, ücretlendirme, mesleki gelişim ve kariyer süreçlerinde erkek meslektaşlarından farklı sorunlarla da karşılaşan kadın mühendis-mimar-şehir plancılarının, bu sorunların tespitinde ve çözümünde bir araya gelebilecekleri bir organa duydukları ihtiyaç ortadadır. Bu alanlarda çalışan kadınların, cinsiyet temelli mesleki sorunları ekseninde bir araya gelerek örgütlü bir şekilde yaşadıklarının politikasını yapmaları için zorunludur.

Son dönemde yaşanan krizle de en kolay işini kaybeden, daha düşük ücrete tabi olan ve kayıt dışı çalışanların çoğunun yine kadınlar olduğu ortaya çıktı.

Mühendislik-mimarlık-şehir plancılığı alanında yaşanan cinsel ayrımcılığın somut biçimlerinin, yaşayanların ifade ve tankıtları ile aktarılmasının iyi bir başlangıç olacağı inancındayız.

Hem meslek grubu içerisinde hem de TMMOB karar süreçleri içerisinde sayısal olarak azınlık olan kadın üyelerin cinsiyetleri nedeniyle yaşadıkları özgül sorunların ortaya çıkarılması ve çözümüne yönelik kalıcı mekanizmaları önermek üzere TMMOB Kadın Mühendisler-Mimarlar-Şehir Plancıları Kurultayında bir araya geliyoruz.

TMMOB, kadına cinsiyetinden kaynaklı olarak uygulanan her türlü olumsuz davranış ve politikalara karşı mücadele etmek, kadının desteklenmesi anlamında pozitif ayrımcı politikalara destek olmak amacıyla sekreteryasını EMO'nun yapacağı "TMMOB Kadın Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Kurultayı" gerçekleştirme kararı aldı.

Kurultay sürecinde bir taraftan kadınlara özgü sorunlar değerlendirilirken, diğer taraftan da kadın üyelerle tanışmak, dayanışmak ve TMMOB organları içinde örgütlülüğü güçlendirmeyi hedeflemekteyiz.

Bu doğrultuda tüm kadın üyelerimizi kurultay sürecinde aktif olarak yer almaya, kurultay boyunca yapılacak yerel ve bölgesel çalıştaylara katılmaya davet ediyoruz....

Kurultayla ilgili görüş ve önerileriniz için ilgili mail adresimiz: tmmob.kadin.krtli@emo.org.tr

TMMOB ÜCRETLİ VE İŞSİZ MÜHENDİS, MİMAR VE ŞEHİR PLANCILARI KURULTAYINA DOĞRU BÖLGE KURULTAYLARI ankara bölge **kurultay atölyeleri** ❖❖

Türk Mimar ve Mühendis Odaları Birliği tarafından ücretli ve işsiz mühendis, mimar ve şehir plancılarının çalışma yaşamında karşılaştığı sorunların tespiti, tanımı ve çözüm yollarının tartışılması, krizin çalışanlara, mühendis, mimar ve şehir plancılara yansımaları, sektörel ve bölgesel etkilerinin incelenmesi, TMMOB örgütülüğünün yaygınlaştırılması, etkinleştirilmesi, kamu ve özel sektördeki ücretli mühendis, mimar ve şehir plancılarının sendikalaşması konusunda duyarlılık yaratılması amacıyla düzenlenen TMMOB Ücretli ve İşsiz Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Kurultayı'na hazırlık çalışmalarında yer alan Ankara Bölge Kurultayı Ankara ilinde bulunan TMMOB bileşenleri tarafından bir dizi atölye çalışması da içerecek şekilde organize edilmektedir. Kapsamı "ücretli ve işsiz mühendis, mimar ve şehir plancılarının çalışma yaşamını belirleyen ve etkileyen konuların tartışılması ve kararlar alınması" olarak tanımlanan Kurultay öncesi hazırlık çalışması olarak organize edilen atölye çalışmaları Ankara bölgesinde sekiz ana başlık altında ele alınmıştır.

Atölye çalışmalarının amacı; Kurultay hazırlıkları sürecinde, Kurultay'da ve sonrasında katılımcı bir süreci inşa etmek, ücretli çalışan ve işsizlerin Kurultay'ın aktif bileşenleri olmasını sağlamak, belirli temalar çerçevesinde Kurultay içeriğini zenginleştirecek tartışmalar önceden başlatmak, Kurultay sonrasında ücretli ve işsiz mühendis, mimar ve şehir plancılarının çalışma alanları, koşulları, sektörel ve bölgesel sorunlarına dair çalışmalar devam ettirmektir. Atölye çalışmalarının ana hedefi ise TMMOB Ücretli ve İşsiz Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Kurultayı'na ücretli çalışanlar ile işsizlerin sorunlarını sistematik bir biçimde önceden tanımlayarak sunmak, öneri kararları geliştirmektir.

TMMOB Ücretli ve İşsiz Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Kurultayı 14-15 Kasım 2009 tarihlerinde İTÜ Maçka Mustafa Kemal Anfisi, Ankara Bölge Kurultayı ise 24-25 Ekim 2009'da Ankara'da gerçekleştirilecektir.

Giriş

1954 yılından bu yana en önemli teknik eleman örgütlenmesi olan Türk Mimar ve Mühendis Odaları Birliği son yıllarda mimar, mühendis ve şehir plancılarının iş yaşamında karşılaştıkları sorunlar ile birlikte bu sorunlara çözümler aranılacağı, hak taleplerinin dillendirileceği platform olarak önemini arttırmaktadır. Bugün geldiğimiz noktada dünyada arsızca ilerleyen neo-liberal dalgaya Türkiye gibi yeni sömürge düzeni içerisinde kalan ülkelerde önemli etkiler yaratmaktadır. Sermayenin üretim ekonomisi yerine finansal rant peşinde koştuğu, yeni sömürgecilik kavramlarının gündelik hayat üzerinden şekillendiği bu dalga içerisinde Türkiye'deki teknik elemanlar da çalışma hayatına getirilen yeni düzenlemeler çerçevesinde ve krizden kurtulamayan piyasa düzeni içerisinde işsizlik artışı, ücretlerde düşüş, çalışma koşullarının ağırlaştırılması gibi sorunlarla yüz yüze gelmektedir.

Şüphesiz bu sorunlar yalnızca Türkiye'nin sorunları değildir. Bugün dünyanın pek çok bölgesinde, sözde "gelişmiş" ülke olarak anılan coğrafyalarda da zihinsel ve bedensel emeğini ortaya koyanlar aynı problemlerle yüzleşmektedirler. Kapitalizmin döngüsel krizlerinden biri olan 2000'li yılların ekonomik krizi tüm dünyada çalışanları etkilemektedir. Krizi önleme adı altında gerçekleştirilen bir dizi "iyileştirme paketi" yalnızca birim emeğin değerini düşürmekte, dünya ekonomisini elinde tutan dev sermayeyi finanse etmektedir. Bu durum küreselleşme çağı ile açıklanarak Avrupa Birliği ve A.B.D düzeni olarak karşımıza çıkmakta, neo-liberalizmin krizini aşmak adına sonradan icat edilen "hizmetlerin serbest dolaşımı" ile mevcut ekonomik döngünün devam ettirilmesi için yeni sömür alanları tariflenmektedir.

Türkiye gibi yeni sömürge ülkeleri bu süreçte derin ekonomik ve (dolayısıyla) sosyal yaralar olarak mevcut sistemi idame ettirmeye çalışmaktadır. Ülkede 1980 darbesi ile başlayan süreç bir yandan örgütlü yapılan engellemeye yönelik operasyonlar yürütürken bir yandan da serbest piyasa koşullarının yerleşmesini sağlayan özelleştirme politikaları ile ortaya çıkmaktadır. Adapte edilen bu süreç emeğin yoğunlaştırılması, ancak değerinin düşürülmesi yönündeki çalışma hayatı düzenlemelerini de içermektedir. 1980 sonrası başlatılan bu süreç AKP hükümeti ile birlikte çoğu zaman Avrupa Birliği süreçleri bahane edilerek nitelikli emek gücünün değerinin azaltılması, çalışanın sosyal haklarının kısıtlanması ile sonuçlanmaktadır.

Diğer yandan yine 1980 sonrası dayatılan özelleştirme süreci ile birlikte kamunun tasfiyesi mimar, mühendis ve şehir plancılarının da kamusal alandaki görevlerine sınırlandırmalar getirmiştir. Tasarımın artması ülke genelinde nitelikli emeğin hak ettiği değeri alamamasında ve örgütlenememesinde önemli bir etken olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bugün TMMOB'ye kayıtlı üyelerin % 80'i özel sektör ve kamuda ücretli çalışanlardan oluşmaktadır. Değişen üretim biçimlerinin ve bu üretim biçimleri içerisinde değişen mimar, mühendis ve şehir plancılarının toplumsal ve ekonomik rollerini çeşitli kereceler inceleyen TMMOB burada tartışılan sorunu 1974 yılında düzenlenen 1. Teknik Elemanlar Kurultayı'ndan bu yana ortaya koymaktadır. Bu dönemden itibaren özellikle ücretli çalışan mimar, mühendis ve şehir plancılarına dair önemli çalışmalar yürütülmüştür. Bu çalışmalar kapsamında 22-23 Eylül 2007 tarihlerinde gerçekleştirilen TMMOB Mühendislik, İstihdam ve Ücretlendirme Sempozyumu, 2009 yılında yayımlanan "Türkiye'deki mühendis, mimar ve şehir plancılarının çalışma konularına göre profili" çalışması günümüzde ücretli çalışan ve işsizlerin sorunlarına dair önemli bilgiler içermektedir. Bu sorunların paylaşılıp, tartışılacağı, sorunlarının kaynağına inileceği ve sonucunda çözüm önerilerinin geliştirileceği Kurultay ücretli ve işsiz mimar, mühendis ve şehir plancıları açısından son derece önemlidir. Bu kapsamda düzenlenen sekiz ayrı atölye çalışması Ağustos ayı itibarıyla çalışmalarına başlayarak Kurultay'a dek tartışmaları sistematik bir biçimde yürütecektir.

Atölye 1

Ücretli mühendis, mimar ve şehir plancılarının çalışma yaşamını belirleyen yasalar, çalışma koşulları, asgari ücreti ve ücret, özlük hakları ve iş güvencesi

Sekretarya : Maden Mühendisleri Odası

Türkiye'de çalışma yaşamını belirleyen kanunlar incelendiğinde 1980 sonrası örgütlü yapılanmaları engelleyecek önlemler alındığı, kamuda çalışanlarla özel sektörde çalışanlar arasında ayrımlar yapıldığı gözlenmektedir. Bu ayrımlar bir yandan kamuda çalışanları sindirmeye yönelik şekillenmekte iken diğer yandan da özel sektörde çalışanların haklarını piyasa koşulları ile belirleyen bir hal almıştır.

Bu çerçevede çalışma yaşamındaki standartları belirleyen 4857 Sayılı İş Kanunu ile 657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu geçirdiği değişiklikler, sunduğu olanaklarla beraber bu atölyede tartışılacaktır. Diğer yandan 506 sayılı SSK Kanunu ile 5434 sayılı Emekli Sandığı Kanunu emeklilik hakları üzerine, 2821 Sayılı Sendikalar Yasası ile 4688 sayılı Kamu Görevlileri Yasası sendikalaşma süreci üzerine tartışılırken ele alınacaktır. Yine AB mevzuatı ve GATS'ın bir uzantısı olarak ele alınabilecek 4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzni Hakkındaki Kanun da ücretli çalışanların haklarını etkilemesi dolayısıyla atölye çalışması içerisinde ele alınacak konulardan birisidir. Son olarak yasal mevzuat düzeninde ele alınacak konulardan birisi TMMOB ve TMMOB'ye bağlı meslek örgütlerinin yasal mevzuatındaki hak ve sorumluluklarına ait hükümler de bu atölye çalışması içerisinde yer alacaktır.

Diğer yandan mevcut çalışma koşulları fiziki, sosyal ve ekonomik açılarından ele alınarak tartışılacaktır. Bu koşullar içerisinde asgari ücretin belirlenmesinde yöntem, sonuç ve öneriler, özlük haklarının standardının oluşturulması, iş güvencesinin sağlanması konusunda atılacak adımlar hem TMMOB içerisinde hem de yasal ve yönetsel düzlemde nasıl tanımlanacağına dair hangi çalışmaların yürütülmesi gerektiği tartışılacaktır.

Atölye 2

Kapitalizmin dünyadaki ekonomik krizi ve etkileri

Sekretarya : Makina Mühendisleri Odası Ankara Şubesi
Raporör: Şehir Plancıları Odası Ankara Şubesi

Tüm dünyayı etkisi altına alan ekonomik kriz ücretli çalışma koşullarını ağırlaştırırken, işsizliği de arttırmaktadır. Ancak giriş bölümünde de belirtildiği gibi Türkiye'nin durumu bu bağlamda mevcut kapitalist döngü içerisinde ücretli çalışan ve işsizler açısından daha da ağır koşullar içermektedir. Şüphesiz bu gelişmelerin kaynağında kapitalist düzen ve bu düzenin kendini yeniden var etme biçimi yatmaktadır. Post-fordist üretim biçimleri içerisinde sermayenin kendini finans sistemi üzerinden var ettiği yeni bir dönem başlamıştır. Bu dönemde de nitelikli emek gücü "hizmet sektörü" denilen alanın içine hapsedilerek proleterleşmiştir. Dolayısıyla mimar, mühendis ve şehir plancıların işçileşmesi ile karşı karşıya kaldığımız bu dönemde teknik elemanlar sınıfsal mücadelelerin içerisinde önemli bir grup olarak karşımıza çıkmaktadır.

Dünyada ve Türkiye'de yaşanan ekonomik kriz, bu krizin çalışma koşullarına, eğitime, bireylerin haklarına olan etkileri bu atölye çalışmasında tartışılacaktır. Bu düzen içerisinde mimar, mühendis ve şehir plancılarının sosyal konularındaki ve ekonomik döngü içerisindeki rolleri de bu atölye çalışmasının konularındandır. Kapitalist sistemde istihdam sorunları, bu sorunların teknik elemanların çalışma alanlarına işsizlik ve ücretli çalışma koşullarına yansımaları da yine bu atölyede ele alınacaktır.

Atölye 3

İşsizliğin ve güvencesizliğin mühendis, mimar ve şehir plancıları üzerinde etkileri

Sekretarya : Ziraat Mühendisleri Odası
Raporör : Kimya Mühendisleri Odası

Son yıllarda neo-liberal düzenin baskılarının gündelik hayat üzerinde artmasına hep birlikte tanık oluyoruz. Bu düzende yüksek oranlarda seyreden işsizlik, önemli bir toplumsal sorun alanı olarak karşımıza çıkmaktadır. Kısıtlı iş imkanları ve büyüyen işsizlikle birlikte emeğin ücretlendirilmesinde sorunlar yaşanmaktadır. Bu sorunlar ücret

sınırlarını aşmaya çekerken, sosyal hakların ihlali edildiği güvencesiz çalışma koşullarını da getirmektedir. Çalışanların sağlık, emeklilik gibi en temel hakları bile sistem içerisinde gasp edilmektedir. Sözleşmesiz, sigortasız çalışan kişilerin sayıları gün geçtikçe artmakta, bazı sosyal hakların (ulaşım, yemek, lojman, kira, yakacak, giyim yardımı gibi) adı bile anılmamaktadır.

Bu çerçevede bu atölye çalışmasında işsizlik ve güvence sorunları masaya yatırılarak sosyal hak taleplerinin neler olması gerektiği, mimar, mühendis ve şehir plancılarının çalışma koşullarına dair standartlarının belirlenmesi üzerine tartışılarak sonuçlar çıkartılacaktır. Bu sonuçların TMMOB ve TMMOB bileşenleri açısından değerlendirilmesi de bu atölyenin çalışma konusudur.

Atölye 4 Ücretli ve işsiz kadın mühendis, mimar ve şehir plancılarının çalışma yaşamında karşılaştıkları sorunlar ve çözümleri

Sekretarya : Mimarlar Odası Ankara Şubesi

Türkiye'de ve dünyada yaşanan krizlerden en çok etkilenen kesim kadın emekçilerdir. Kadın mimar, mühendis ve şehir plancılarının çalışma yaşamında erkek çalışanlara göre daha düşük ücretle daha yoğun emek gerektiren işlerde çalıştığı bir gerçektir. Kadın çalışanların kendi işleri dışında başka alanlarda da çalışması beklenir. Bürolarda, ofislerde kadın çalışanların sekreterlik, hatta temizlik ve ikram hizmetleri gibi hizmetleri de yerine getirmesi genel kabul gören bir yaklaşımdır. Kadın çalışanların terfi edilme oranları erkek çalışanlara göre daha düşüktür. İşe alınmalarda da bazı meslek grupları için (özellikle mühendislik alanında) erkek çalışanlar tercih edilir. Bütün bu ayrımcı politikaların yanında kadınların çalışma yaşamlarında doğum izinleri, kreş hakları gibi hakları da çoğu zaman işveren nezdinde kadınların işe alınmasında en önemli engellerdir. Tüm bu koşulların yanında kadın çalışanlar üzerinde uygulanan mobbing erkeklerle oranla çok daha yüksektir. Kadınların çalışma yaşamlarında karşılaştığı sorunlardan birisi de her zaman dillendirilemeyeceği de tacizdir. 4. atölye bu bağlamda kadınların iş yaşamı içerisindeki yerini sorgulamayı, sorunlara yönelik çözüm önerileri geliştirmeyi hedeflemektedir. Atölye yalnızca çalışma yaşamında karşılaşılan sorunları içermemekte, kadın mimar, mühendis ve şehir plancılarının örgütlenmelerini içermektedir.

Atölye 5 Özelleştirmenin mühendis, mimar ve şehir plancılar üzerindeki etkileri

Sekretarya: Elektrik Mühendisleri Odası Ankara Şubesi

Tüm dünyada yaşanan özelleştirme sürecini en çarpıcı şekilde yaşayan ülkelerden birisi de Türkiye'dir. 1980 askeri darbesinin hemen ardından başlatılan özelleştirme seferberliği bugün en temel haklarımız olan sağlık ve eğitim alanına kadar inmiştir. Son yıllarda yapılan özelleştirme girişimleri ile insan yaşamı için gerekli olan ısınma, ulaşım gibi temel bireysel haklara ulaşılabilirlik azalmıştır. Diğer yandan kamu kurumlarının tasfiyesi ile birlikte kamuda çalışan pek çok mimar, mühendis ve şehir plancısı emekliliğe veya başka kurumlara nakledilmeye zorlanmıştır. Bu süreç içerisinde kamu kurumlarının çoğu ihale usulünü benimsediklerinden kamu kurumlarında çalışan TMMOB üyeleri teknik bilgilerini çalıştıkları iş ortamında kullanamaz hale gelmiştir.

Diğer yandan özelleştirme ile birlikte yoğun emeğin az ücretle özel sektörde yer alması sağlanmış, böylelikle işsizlik de özelleştirme sonucunda ortaya çıkan toplumsal bir olgu olmuştur. Bu çerçevede 5. atölye Türkiye'deki özelleştirme politikalarını, günümüz ekonomik sistemi içerisinde ele alarak bu sistem içerisinde var olma mücadelesi yürüten teknik elemanların durumlarını irdelemek hedefiyle oluşturulmuştur.

Atölye 6 Anadolu'da ve Ankara'da mühendis, mimar ve şehir plancılarının istihdamı ve çalışma koşulları

Sekretarya: İnşaat Mühendisleri Odası Ankara Şubesi

Türkiye'de Anadolu coğrafyası içerisindeki üretim biçimlerini irdelemek, bu sistemler içinde mimar, mühendis ve şehir plancılarının durumlarını tespit etmek bu atölyenin temel amacıdır. Ankara kenti özellikle Anadolu coğrafyası içerisinde yer alan az nüfuslu illerin etkilendiği, kendini örnek aldığı ilişki biçimine sahiptir. Ankara kentine çevre illerden gelen göç de düşünüldüğünde civar illere örnek yerleşim birimi olarak Ankara kenti özel bir örnek alanı olarak karşımıza çıkar.

Son yıllarda hizmet sektörünün arttırılmaya çalışılması, ancak endüstride, üretimde artış yerine azalma yaşanması Ankara kentinde çalışan mimar, mühendis ve şehir plancılarının çalışma koşullarını da etkilemektedir. İşte bu atölyede Ankara'da çalışan mimar, mühendis ve şehir plancılarının çalışma koşullarını tespit etmek için bölgenin üretim ilişkileri belirlenecek, bu ilişkiler içerisinde mimar, mühendis ve şehir plancılarının konumu ve sorunları tanımlanacaktır. Bu çalışma yalnızca Ankara ili özelinde değil, Ankara Kurultayı'na hazırlık kapsamında toplantı yapılan 11 ili de kapsayacaktır.

Atölye 7 Çalışma Yaşamında karşılaşılan sorunlar ve çözüm önerileri

Sekretarya: Çevre Mühendisleri Odası Ankara Şubesi

Raporör: Peyzaj Mimarlar Odası

Son yıllarda üretim biçimindeki değişimler yalnızca mimar, mühendis ve şehir plancısının sosyal konumunda çatlaklar yaratmamakta, aynı zamanda çalışma yaşamında da bir dizi sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. İşveren-işçi ilişkisi, fiziki ve sosyal baskılar işyerlerinde her gün karşılaşılan sorunlardır. Bu sorunların yanında çalışanlar düşük ücret, yoğun emek, terfi edilme sistemlerindeki yanlışlıklar ve ilkesizlikler, özlük haklarının gasp edilmesi gibi sorunlarla da uğraşmaktadırlar. Burada belirtilen şartlar altında ise nitelikli iş üretmek mümkün değildir. Bu çerçevede 7. atölyenin konusu değişen üretim ilişkileri ve ekonomik kriz içerisinde mimar, mühendis ve şehir plancısının günlük yaşamda yaşadığı sorunları irdelemek, bu sorunlarının genel sorunlardan bağımsız olup olmadığını saptayarak çözüm önerileri geliştirmektir.

Atölye 8 Ücretli ve işsiz mühendis, mimar ve şehir plancılarının örgütlenmesi

Sekretarya: Jeoloji Mühendisleri Odası

Raporör: Gıda Mühendisleri Odası

1980 sonrasında, kamuda çalışanların meslek odalarına üyelilerinin zorunluluktan çıkartılması ile birlikte TMMOB ve bileşenlerinde üyelere ulaşmada sorunlar yaşanmaya başlamıştır. Bu süreç, önemli bir demokratik kitle örgütü olarak TMMOB örgütünü zedelemeye yönelik olarak bugün artarak devam etmektedir. Bugüne gelindiğinde ise örgütün en büyük kesimini oluşturan ücretli çalışan ve işsiz üyelerin örgüt içindeki yerlerinin bir kez daha değerlendirilmesi gerektiği görülmektedir. Geçmişten günümüze değin yaşananların doğru şekilde tahlili ile yorumlanması gereken, birliğin bugünkü durumu içinde görülmektedir ki; TMMOB'nin yaptıklarında ve yapacaklarında sorumluluk sahibi olması gereken ücretli ve işsiz mühendis, mimar ve şehir plancılarının örgüt bünyesinde ne derece var olabildikleri ya da kendilerini ne kadar ifade edebildikleri, tartışma konusudur. Diğer taraftan, esnek çalışma saatleri, işsizlik gibi pek çok nedenle Oda / TMMOB ile ilişki kuramayan üyelerin beklenti ve sorunlarının TMMOB'de ne kadar karşılık bulduğu da tartışmanın bir diğer boyutudur. Üyenin TMMOB ile olan ilişkisi, beklentileri ölçüsünde gelişmektedir. Kendisini örgütünde var edemeyen üye, süreç içerisinde kopmakta, duyarsızlaşmaktadır. Tüm bunlarla birlikte yine mühendis mimar ve şehir plancılarının hatırı sayılır bir kısmının odalarına üye olmayışı da örgütün bir diğer sorunudur. Dolayısıyla bu tablo karşısında, üyesinden kopartılmaya çalışılan TMMOB'nin örgütlenme yapısını güçlendirecek, üyeleri ile ilişkileri arttıracak yöntemlerin tanımlanması gerekmektedir. Bu süreçte en başta, ücretli çalışan ve işsiz üyelere ulaşılması, sorunlarının doğru tanımlanması ve bu kesimin yönlendirdiği bir çalışmayla sıkıntılı anımları için çaba harcanması gerekmektedir. Hak taleplerinin geliştirileceği platformlar olarak sendikaların rolleri, TMMOB ve sendika birlikteliğinin değerlendirilmesi yine bu süreçte üzerinde durulması gereken önemli konular olacaktır.

NASIL BİR MİMARLIK ne için mimarlar odası?

Nimet Özgönül

Türkiye, 24 Ocak 1980 yılında Başbakanlık Müsteşar Turgut Özal önderliğinde alınan kararlar paketiyle yeni bir sürece yöneldi. Bu paket, sınıfsal özü itibarıyla basit bir istikrar programından ibaret olmayıp, sermayenin emek karşısında güçlendirilmesini ve siyasetin ekonominin gereklerine göre uyarlanmasını hedef alıyordu.¹ Bu program, sermaye birikim krizine², burjuva sınıfının gösterdiği bir tepkiydi. Sermaye birikim krizini aşmak amacıyla devlet-toplum, siyaset ve ekonomi; üretim ve yönetim yeni baştan yapılandırılmıyordu. Böylesine kökten bir dönüşüm elbette askeri mekanizmalar kullanılmadan hayat bulamazdı. Bu dönüşümün yolu, hem toplumun hem de devletin piyasa temelinde yeniden yapılandırılmasını isteyen askeri bir darbeye açıldı. 12 Eylül 1980'de darbeyi yapan "askeri

diktatörlük hiç zaman kaybetmeden 24 Ocak kararlarını hayata geçirdi."³ Uluslararası piyasalarda rekabet gücüne kavuşturulması gereken kapitalist ekonomi bu açılımla piyasanın girmediği pek çok alanı ele geçirecekti. Yeni liberal model, ekonomik krizi aşmak ve istikrar sağlamak gibi iddialarında başarılı olmasa da bu krizlerden olumsuz etkilenen toplumsal sınıfların baskı altına alınmasında, ideolojik olarak yönlendirilmesinde oldukça başarılı oldu.⁴

Sermaye birikiminde yaşanan kriz etkisini, sadece ekonomik alanda değil; siyasal temsil mekanizmalarında da gösterdi. Siyasal iktidarı bir biçimi olarak devletin yapılandırılması⁵ sadece onun yönetsel işlevlerinde bir yapılandırma anlamına gelmiyordu. Yönetim

alanında biçimsel bir dönüşümü de zorunlu kılıyordu. Bunun gibi toplum alanında yaşanan yeni yapılanma da sadece temsili demokrasi mekanizmalarında yaşanan krizden ve onun aşılması gereksiniminden değil; aynı zamanda yeni sermaye birikim rejiminin niteliğinden, özgüllüğünden, zorunluluklarından ve sözleşme özgürlüğünün tarihsel karakterinden kaynaklanıyordu.

Yeni sermaye birikim rejimi yaşamın tüm alanlarının liberalize edilmesine dayanıyordu. Bu köklü değişimi sağlayacak yapısal reformlar, ekonomiyi küresel ekonomiye eklemeyecek hükümetlerin istikrarsızlığını tetiklerken, ekonomik istikrarsızlığa da neden oluyordu. Ancak yeni liberal politikaların temsilcileri, her kriz karşısında, krizin gerekçesini siyasetin ekonomiye müdahalesine dayandırıyorlar ve ekonominin siyasetten arındırılmasını öneriyorlardı.⁶

80'li yıllarda başlayan yeni liberal dalga ekonomik hayatı liberalleştirme söylemi üzerinden hayat bulurken, bu söylem aynı zamanda siyasal hayatın askeri tedbirlerle kontrol altına alınmasına gebe bir iktidar perspektifiyle yol alıyordu. Devlet yönetimine katılma hakkı desteklenmek çöyle dursun, 1982 Anayasası "insan haklarını sınırlı tutmak ve bunları ödevlerle dengelemek"⁷ temelinde dayanıyordu. Vurgu "hak ve hürriyetlere" değil, devletin "varlığı ve bütünlüğü" üzerineydi.

Bu noktada görülmesi gereken şudur; Türkiye gibi kapitalistleşme kurbanına geç katılmış olan ülkelerde sivil toplum, demokratikleşme, devlet gibi kavramları incelerken, başka ülkelerde, özellikle de batıda yaşanan oluşumları ve yapılan model almanın bir anlamı yoktur. "Yapılması gereken, verili üretim tarzı çerçevesindeki artışa el koyma biçimlerinin, devlet inşası ve devletin güçlendirilmesi, ekonomik kalkınma çabaları, büyük sermayenin aransız ve yönelimleri ve ülkenin dünya piyasası ile bütünleşmesi olmak üzere dört temel dinamik aracılığıyla nasıl geliştiğine bakmaktır."⁸ Türkiye üzerine yapılacak bir çözümlemede bu eksen üzerinden yapılabilir. Türkiye'nin kapitalist üretim tarzı ekseninde devletin inşasının ve devletin güçlendirilmesinin bu üretim tarzı için taşıdığı önem, bu doğrultuda ekonomik kalkınma anlayışında toplumun yeniden üretilmesi, piyasanın toplumsal alanı kapsamaya yüzü dönük şekilde sermayeyi yeniden örgütlemesi,

bu örgütlenmenin dünya ekonomisi ile bütünleştirilmesi ekseninde Türkiye'de "sivil toplumun" bilgisini verir.

Buradan hareketle söyleyebiliriz ki 80'li yıllarla birlikte Türkiye'nin uluslararası sermaye ve küresel kapitalizmle eklenme süreci hızlanmıştır. Bu süreçte devletin işleyiş ve örgütlenişinde ki otoriter ve bürokratik karakter, toplumsal alana doğru hızla yayılmıştır. Bunun sonucunda devlet kendi karakteristik özelliklerini besleyecek toplumsal kesimlerle de uyumlu bir şekilde var olabilecektir. Sermaye kesimi de özellikle Sovyet Bloğu'nun yıkılmasına paralel ideolojik egemenliğini ilan etmiş, devletin öncülüğünde toplumsal yaşamı giderek piyasalaştırmıştır. Bu süreçte sivil toplum kavramının yan anlamları, başat anlamı haline gelmeye başlamıştır. Devletin sosyal politikalarından çekilmeye başlaması ve hızlı özelleştirme sürecine paralel olarak sivil topluma ve bu alanın kuruluşları sayılan örgütlere hem kalkınma hem de demokratikleşme süreçlerinin sürdürülmesinde aktör olma rolü biçilmiştir.⁹ Bu nedenle, sivil toplum kuruluşlarını yönelimleri, faaliyet alanları ve devletle ilişkileri bakımından değerlendirmek, sivil toplum kuruluşu söyleminin ufkunu anlamak açısından da zorunludur.¹⁰

1980'li yıllarla birlikte başlayıp günümüze kadar süren yeni liberal politikalar, devlet aracılığıyla girilen tüm hukuksal ve siyasal düzenlemelerin sermayenin egemenliğini arttıracak bir hatta oturmasını sağlamıştır. Bu hat, devleti daha otoriter ve bürokratik bir karaktere büründürmüştür. Bu dönem, sermaye birikim rejiminin, refah devleti döneminde olduğu gibi, çıkarları farklılaşmış toplumsal sınıfların müzakeresi ve temsil mekanizmalarına dayanarak sürdürülemediğini göstermiştir. Sermayenin ekonomik ve politik iktidarı sarsan, sistemi megruyet bunalımına sürükleyen kriz koşulları, artık bağımlı sınıfların toplumsal çıkarlarını ve politik taleplerini temsil eden geleneksel siyaset tarzıyla bağdaşmamaktadır.¹¹ Bu nedenle, toplumsal çıkarları egemen siyasal iktidarı temsil mekanizmalarından farklılaşmış ve kapitalist ekonomiyle çıkarları bağdaşmaz hale gelmiş sınıfların politik örgütlenişleri yerine kapitalist ekonomiyi ve otoriter siyasal iktidarı tehdit etmeyen, toplumsal örgütleniş tarzları bu dönemde ön plana çıkarılmaya başlanmıştır.

Mimarlığın üretim süreçlerindeki dönüşümü ve Mimarlar Odası'nın dönüşümünü de bu eksende anlamak mümkün hale gelmektedir. Bu eksende söylemek gerekir ki özellikle son yıllarda mimarlık mesleğinin yaşadığı sorun basit bir biçimde bir mevzuat yoksunluğu meselesi değildir. Meseleyi buradan tarif etmeye kalkışmak ise en basitinden siyasal bir körlük değil; liberal bir tercih olarak görülmelidir. 1980'li yıllarda başlayan ve 2000'li yıllarda da köklü bir dönüşüm süreci yaşayan Türk idare sisteminde yeniden yapılandırma projesi, devletin otoriter karakterini güçlendirme ve serbest piyasa koşullarının uluslararası ekonomiye eklenme sürecinin bir parçası olarak görülmelidir. Bu doğrultuda Mimarlık mesleğinin dinamiklerini geliştirebilmesi için üç noktada mimarlık ortamının karar vermesi gerekmektedir. Bu üç nokta, mimarlık mesleğinin demokratikleştirilmesi sorunu, Türkiye'deki mimarların piyasa koşullarında uluslararası pazarın baskılarına karşı nasıl ayakta kalacağı, bu bağlamda kendi varlıklarını nasıl sürdürebilecekleri bir diğeri de Mimarlar Odası'nın piyasa ve devlet karşısında ki konumun ne olacağı sorusunun yanıtlanması gerekmektedir.

1. Mimarlığın Demokratikleştirilmesi

Mimarlık mesleğinin demokratikleştirilmesi her şeyden önce mimarların ve mimarlık eğitim sürecinde yer alan kişilerin, sosyo-ekonomik koşullarının iyileştirilmesi ile yakından ilgilidir. Bu sosyoekonomik koşullar, mimarlık camiasının kültür, sanat, eğitim, felsefe, ekonomi ve toplumsal ilişkilerde kapsamlı ve bütünlüklü bir zeminde kendilerini yeniden yaratma olanaklarına kavuşmasıdır. Bugün genel olarak toplumun yönetime katılma sorunu ile mimarların kendi kendilerini yönetmek için mimarlık mesleğinin kurumsal mekanizmalarında var olmalarını engelleyen sorunlar örtüşmektedir. Bu anlamda ülkemizdeki yönetim sorunları ile mimarlık mesleğinin kendini yönetme kapasitesindeki sorunlar arasında doğrudan bir ilişki bulunmaktadır. Mimarların büyük çoğunluğunun geçim koşullarının kötüleştiği bir ortamda kendi kendilerini yönetme mekanizmalarından uzaklaşması arasında sıkı bağlar vardır. Mimarların ekonomik açıdan güçsüzleşmesi ve giderek rekabet koşullarında iş bulma çabası içine düşmesi, mimarların kendilerini temsil etme olanaklarını yitirmesine neden olmaktadır. Ülkemizin içinden geçtiği kriz ve liberalleşirme

dalgaı da bu süreci perçinlemektedir. Her gün onlarca büro kapanmakta, mimarlar mesleklerini yapamaz hale gelmektedir. Bu koşullarda mimarların kendilerini yönetme araçlarından biri olan meslek kuruluşlarına olan bağlılığı da giderek zayıflamaktadır. Bu doğrultuda mimarlık mesleğinin demokratikleştirilmesi için mimarlık mesleğinin yürüten kişilerin salt eğitim düzeylerini arttırmaya yönelik eğitim çalışmalarını mesleğin demokratikleştirilmesinin ve niteliğinin yükseltilmesine bir katkı sağlamayacağı unutulmamalıdır. Bu nedenle sorun doğru tarif edilmelidir. Eğitim ancak ve ancak, mimarların mesleklerini yapabilecekleri, bağımsızlıklarını koruyabilecekleri ve sosyo-ekonomik açıdan kendi yaşam koşullarını iyileştirebilecekleri bir sürecin yaratılmasının bir parçası olduğunda başarılı olabilir.

Diğer yandan ise mimarlık mesleğinin demokratikleştirilmesini, mimarlığın niteliğinin arttırılması ve mimarlığın toplumsal yaşamın toplum tarafından kabul edilmesi için gerekli olduğunu bilmek gerekir. Mekanı, yaşanabilir bir canlı çevreye dönüştüren, insan ile doğa arasında ilişkili yeniden tarif eden, insan kültürünün sürekliliğini sağlayan bir emek süreci olarak mimarlık tanımından hareket ettiğimizde, mimarlığı verili kanun ve yönetmeliklere uyma yükümlülüğü olarak gören anlayışların mimarlığı demokratikleştiremeyeceğini görebiliriz. Mimarlık mesleğinin demokratikleştirilmesi sadece, mimarların yönetime katılma sorunu değildir bu açıdan. Bu demokratikleşme, bir yarıyla mimarların yönetime katılmasını sağlamak, kendi kendilerini yönetebilir kılabilecekleri, ekonomik ve sosyal düzenlemeleri kapsadığı gibi diğer yandan da toplum ve doğa ilişkilerinin, kentlin ve kının daha bütüncül ve yaşanabilir kılınmasının da ön koşuludur. Bu nedenle de mimarlık mesleğinin bakaş açısını daraltan, onu salt bir mesleğe ya da güzel sanatlar edimine indirgeyen tanımlamalar, mimarlığın doğa ve emeği yeniden üretmek, toplumsal yaşamın kurucu unsuru olması gerçeğini yok etmektedir.

Bu süreç diğer yarıyla kapitalist uzmanlaşma sürecinin getirdiği bir tek boyutluluk olarak görülmelidir. Mimarlık mesleğini, diğer mühendislik dallarından yalıtılarak örgütlemeye yönelik politik bakış açılan, mimarlığın kendini yenileyebilme olanaklarını kapattığı gibi, mimarlığın niteliksizleşmesine de yol açacaktır.

2. Uluslararası Düzeyde Mimarlığımızın Geleceği

Mimarlık mesleğini geliştirmek için diğer ülkelerdeki mimarlık örgütlenmesi modelleri örnek alınabilir mi? Almak gerekir mi?

Türkiye geç kapitalistleşmiş ve uluslararası kapitalist pazara geç eklenmiş bir ülkedir. Bu eklenme süreci, idari, hukuki ve ekonomik dönüşümleri Türkiye'ye dayatmaktadır. Bu dayatmaların en belirgin olanlarından birisi de mimarlık alanında yaşanmaktadır. Mimarlık mesleğinin örgütlenmesinde, erken kapitalistleşmiş ülkelerdeki mimarlık örgütlenmelerinin model alınma çabaları da bu liberal dönüşümle yakından ilintilidir.

Bundan dolayı Avrupa ülkelerinde devletin yapılanma, pazarın örgütlenme, toplumun devletle ilişkilerinin kurulması süreçleri arasında doğrudan bir paralellik bulmaya çalışmak yerine, Türkiye'nin kendi gelişme tarzı üzerine odaklanarak, Türkiye'de kapitalizmi ve devlet ilişkilerini doğru çözümlenerek mimarlık mesleğine bir model bulmak mümkün olabilecektir. Yukarıda da ayrıntılı olarak vurgulandığı gibi idari ve hukuki reformlar bu eksende yapılmamaktadır. Bunun sonucu model olarak alınan mimarlık örgütlenme biçimlerinin kanun tasarısı olarak ülkemizde gündeme gelmeye başlamasını bu açıdan iyi değerlendirmek gerekir.

Türkiye'de mimarlık mesleğinin gelişimi, planlama, mühendislik disiplinleri ve örgütsel bir ilişki zorunlu kılmaktadır. Türkiye'de kapitalizmin seyri gözletildiğinde, mesleki uzmanlaşma düzeyinin mimarlığı diğer disiplinlerden kopartacak bir üretim biçimine geçilmediğini göstermektedir. Bu doğrultuda mimarlık mesleğini örgütlenme düzeyinde mühendislik ve diğer planlama disiplinleri ile birlikte düşünmek bir birlik yapısına bugün daha fazla ihtiyaç vardır. Disiplinler arası bilgi ve donanımımızı zenginleştirebildiğimiz, planlama ve mühendislik bilgisi ile mesleği geliştirebildiğimiz ölçüde Türkiye'deki mimarların uluslararası gücünü arttırma, mesleğin demokratikleşmesine zemin hazırlama şansını bulabileceğimiz unutulmamalıdır.

Bu nedenle mimarlık mesleğinin geliştirilmesi sorunu, mimarların diğer disiplinlerden örgütsel olarak kopartılarak sağlanabilecek bir yöntem değildir. Aksine bu yöntem, mimarların uluslararası

arası koşullarda daha güçsüz hale getirecektir. Önemli olan, mimarların üretim ve yeniden üretim süreçlerinde planlama ve mühendislik disiplinleriyle ilişkisinin nasıl kurulacağına yeniden tarif edilmesi sorunudur. Özellikle mimarların telif hakları olmak üzere, ödev ve sorumluluklarını tanımlayacak bütünlüklü bir düzenleme tarzına yönelmek ve mesleğin örgütsel zeminini devletin daha fazla müdahalesine açık hale getirecek eğilimlere kapılarımızı kapatmak gerekiyor. Meslek odası olarak, mimar olarak gelişimimizi ve uluslararası camiada gücümüzü yeniden üretebilmemiz için, kendi özgüllüklerimizi her defasında göz önünde bulunduramaz gerekir.

3. Devlet ve Piyasa Karşısında Mimarlar Odası ve Mimarlar

Mimarlar Odası'nın piyasa ve devlet karşısındaki konumunu belirleyebilmek için mevcut durumu görmek gerekmektedir. Mimarlar Odası kamu kurumu niteliğinde bir meslek kuruluşu olarak bir yandan devlet karşısında diğer yandan da piyasa karşısında meslektaşlarının çıkarını koruma işlevi ve ödevi ile donatılmış yapılarıdır. Bir yönüyle kamu kurumu olması diğer yarıyla da piyasayı düzenleyen yapılar olması nedeniyle ekonomik ve sosyal yaşam açısından oldukça önemli örgütlenmelerdir. Ancak son yıllarda Mimarlar Odası'nın işlevi pratik ve hukuki açılardan dönüştürülme çabaları ile karşı karşıyadır. Bu dönüşüm sürecinde mimarlık örgütlenmelerimizde gözetmemiz gereken önemli iki ilke vardır; bunlardan biri mimarların yönetim süreçlerinde aktif rol almasına yol açacak örgütlenmelere meyil etmek diğeri de mimarların devlet ve piyasa karşısında bağımsızlığını koruyacak örgütsel pozisyonu geliştirebilmektir. İlk ilke ile ilgili yukarıda değinmelerimizi yeniden tekrar etmeye gerek yok. Ancak Mimarlar Odası'nın ve mimarların piyasa ve devlet karşısında bağımsızlığını koruyacak örgütsel bir özerkliğe ve demokratik yapıya ihtiyaç olduğu üzerinde durulmalıdır. Devletin otoriter karakterinin liberal politikalarla perçinlendiği günümüzde, Mimarlar Odası'nın toplumun zayıf çıkar gruplarının ve meslektaşlarının temel haklarını koruması açısından bir savunma alanı olarak konumunu güçlendirilmesi gerekmektedir. Bununla birlikte piyasanın rekabet ve tekelleşme eğilimleri karşısında zayıf çıkar grubu niteliğinde kimi meslektaşlarının çıkarlarını koruma sorumluluğu

da Mimarlar Odası'nın üzerindedir. Bu zayıf grupları koruma sorumluluğu ve ödevi ile donatılmış Mimarlar Odası'nın her hangi bir özel çıkar grubunun etkisi altında kalarak, piyasanın tekelleşmesine yol açacak mekanizmalara karşı koruyucu tedbirleri alması gerekmektedir. Piyasadan bu bağımsızlığını sağlayabilmesi açısından da öncelikli olarak devletin merkezi örgütlenmesi karşısında kendi özerkliğini ve demokratik işleyişini koruyacak bir alana ihtiyaç duyulacağı açıktır. Bu nedenle Mimarlar Odası'nın, bir bakanlığın alt teşkilatı olamayacağı gibi, denetim açısından da bu merkezi teşkilatın emir ve talimatlarına mahkûm olmamalıdır. Mimarlar Odası'nın üyelerinin denetim ve kontrolüne açacak bir demokratikleşme perspektifiyle geliştirmek gerekmektedir. Oysa bugün içinden geçtiğimiz süreç, Mimarlar Odası'nı devletin kontrolü altına sokacak ve piyasanın yönlendirilmesine açık ve onu düzenleme yetkisinden uzak bir yapılmaya savurmaktadır. Bu gidişe engel olabilmek için öncelikli olarak, tüm karar alma süreçlerinin mimarlık mesleğinin emekçileri ile birlikte örgütlenmesi gerekmektedir. Mimarlığın yukarıda vurguladığımız gibi tanımlandığı ve mimarlığı diğer disiplinlerden koparmayan bir birlik sürecini hayata geçirmek, içinden geçtiğimiz kriz çağına karşı en etkili başlangıç adımı olacaktır.

¹ Tülin Öngen, "Yeni Liberal Dönüşüm Projesi ve Türkiye Deneyimi" İktisat Üzerine Yazılar Küresel Düzen, Birlikli Devlet ve Sınıflar içinde, 2. Basım, İletişim Yayınları, İstanbul, 2003, s.176

² Sermaye birikimi ile ilgili olarak Haldun Gülalp'in geliştirmeye çalıştığı modelin ekseninde belirtmeliyiz ki, "Her gelişme aşaması, iç sınıf yapısına ve dünya işbölümüyle bütünleşme tarzına belirlenen özgü bir sermaye birikimi biçimiyle ayırt edilir. Dolayısıyla her aşama, özgül bir birikim biçiminin gerekliliklerini yaratan belirli bir gelişme stratejisi ile tanımlanır. İkinci olarak, her aşama, yapısında yeni aşamaya geçişi belirleyen unsurlar taşıyan bir kriz ile son bulur. Askerî müdahaleler aşamalar arasındaki bu kriz ve geçiş dönemlerine rastlar. Aşamalar arasındaki geçiş sermaye birikim sürecinin yeniden yapılması anlamına geldiğinden, bu ayrıca, her birikim biçimini tanımlayan sınıf çatışmaları ve ittifaklarının bütünüyle yeniden yapılmasını da kapsar. Son olarak, bu tür bir düz sınıf çatışması ve ittifakına dayanan her bir sermaye birikimi biçiminin, o aşamada egemen olan sınıfsal rejime ilişkin uzantıları vardır." Haldun Gülalp, Kapitalizm Sınıflar ve Devlet, Belge Yayınları, İstanbul, 1993, s.29.

³ Gülten Kazgan, Yeni Ekonomik Düzen Türkiye'nin Yeni, 2. Baskı, Altın Kitaplar Yayınevi, İstanbul, 1995, s.164.

⁴ "Burada asıl üzerinde durulması gereken nokta, yeni ekonomik modelin, sermaye birikim süreciyle ilişkilerinde devlete tanıdığı rolüdür. Buna göre devletin sermaye birikim sürecine ilişkin rolü, belirli ekonomik politikalar, hükümetler, siyasi rejimleri vb. aşan bir süreklilik taşımaktadır. Aynı süreklilik sayesinde ki, hükümet ya da siyasi rejim değişiklikleri ekonomi politikalarındaki sürekliliği fazla bozmamaktadır. Dolayısıyla, sermaye birikim biçimini sürdürmenin ve yeniden üretmenin gereklilikleri, devletin süreçle ilişkin rolünü kavramada başarılması gereken en sağlıklı olgulardır." Metin Çulhaoğlu, Cem Soyer, Solda "Sivil Toplum" Söylemi Gerçekler Yanılsamalar, 1.Baskı, Özgür Ünlü Yayınları, Ankara, 2000, s.34.

⁵ Buna karşın belirtmemiz gerekir ki "Devletin rolü özünde bütün farkı gelişme aşamalarında aynıdır: sermaye birikimine dayalı sistemin yeniden üretilmesi. Devlet, her aşamada, egemen birikim biçiminin gerekliliklerini yaratan politikalar izleyerek sınıf egemenliğinin yeniden üretilmesine nesnel olarak hizmet eder. Yani, devlet ile egemen sınıf (lar) arasındaki ilişki, egemen birikim biçimi ve bunun gereklilikleri aracılığıyla kurulan nesnel bir ilişkidir. Üstelik, bu gereklilikler, iktidarda hangi hükümet olursa olsun, hatta hangi siyasi rejim yürürlükte olursa olsun yerine getirilir." Gülalp, s.g.e., s.75.

⁶ Ancak ekonominin siyasetten arındırılması sermaye birikiminin gelişimi açısından son derece tutarsızdır. Çünkü kapitalizmde, her ne kadar ekonomik alan ile siyasi alan birbirinden kurumsal olarak ayrı örgütlenmiş olsa da sınıf egemenliği, ekonomik iktidar ile toplumsal ve siyasi iktidarı biriktirilmişdir. E.M. Wood'dan aktaran, Tülin Öngen, "Yeni Liberal" Dönüşüm Projesi ve Türkiye Deneyimi, s.167.

Bunun anlamı kısaca şudur: Devlet sermayenin yeniden üretiminde aktif bir rol oynamadıkça, sermayenin genişletilmiş yeniden üretimi gerçekleşmez. Öngen, s.167.

⁷ Cem Eroğlu, Devlet Yönetimine Katılma Hakkı, 2. Baskı, İmge Yayınları, Ankara, 1999, s.61.

⁸ Çulhaoğlu, Soyer, s.g.e., s.48-49

⁹ Kapitalistleşme sürecinde geri kalmış ülkelerde 1970'li yıllarda deneyimlenen sivil toplum kuruluşu karlılığı kalınma yaklaşımlarındaki temel başarısızlık noktası olarak, bu ülkelerdeki siyasi karar verme mercilerinin zayıflığı, ekonominin merkezi örgütlenmesi ve buna bağlı olarak kayırma ve kollama ilişkilerinin yaygınlaşması, yolsuzlukların, sistemlerinin artması gösterilmiştir. Bu nedenle sivil toplumun örgütü kesimlerinin güçlendirilmesi demokratikleşmenin bu ülkelerde pazar ekonomisini güveneye alacak önemli yollarından biri olarak görülmüştür. Bu durumun yaratılabilmesi için de tek başına ekonomik yardımlar yeterli olmayacaktır. Bunun yanı sıra yapısal reformlara da ihtiyaç duyulmuştur. Bu konuda bakınız, Nunnerkamp, Peter "Üçüncü Dünyanın Geleceği-Mevcut Sorunlar ve Kalkınmada İşbirliğine Yönelik Sonuçlar." Kalkınma İktisadi Yükselişi ve Gerilemesi. içinde, Fikret Şenese (der.), 3.Baskı, İletişim Yayınları, İstanbul, 2003, 303-331.

¹⁰ Bu tarz bir ayrımı kullanan Zabo'nun yazısına ayırtılı bilgi için bakınız, Filiz Çulha Zabo, "Devlet Dış Örgütler (NGOs): Tanımlayıcı Bir Çerçeve", Kültür ve İletişim Dergisi, sayı:3\2, Ankara, 2000.

¹¹ Öngen, s.166.

MİMARLIĞIN SOSYAL FORUMU'NA HAZIRLIK ÇALIŞTAYI

Tarihte ilk kez kentli nüfusun kırdan yaşayan nüfusu aşacağı günümüzde kentler bir kez daha yoksulluk ve toplumsal eşitsizliğin biriktiği asli insan yerleşimleri olarak gündeme geliyor. Daha önce barındırdıkları sefaletle rağmen daha iyi bir dünyanın imkânlılığına dair bir iyimserliğin de sembolü olan Üçüncü Dünya'nın geçekondü alanları, neoliberalizmin yeni binyılında karanlık ve ürkütücü bir geleceğin sembolleri olarak görünmeye başladı. Bir yanda zenginlik ve refah, diğer yanda yoksulluk ve sefalet, giderek daha net mekânsal araçlarla birbirinden ayrı, fakat bir o kadar da birbirine yakın biçimde yeniden üretiliyor. Üstelik kent mekânı salt bu ayrışmanın aracı olmakla kalmayıp, aynı anda hem ekonomik değer üretiminin hem de sosyal dışlanmanın vasıtası haline geliyor. Dünyanın çeşitli yerlerinde, New York ve Londra'dan, Delhi, Seul ve Mumbai'ye, Rio ve New Mexico'dan İstanbul ve Pekin'e kadar farklı ülke ve kültürlerin metropollerinde benzer süreçlerle kent mekânı, yenileme, dönüşüm ve soyulaştırma operasyonlarına konu oluyor. Bugün artık mülksüzleşmenin başat biçimi yerinden edilmedir. Dahası, bugüne değin finansal krizlerin yıkım ve yeniden inşa faaliyetleriyle aşılmasına aracılık eden kent mekânı bu kez finans sermayesinin doğrudan yatırım aracı olarak içine girdiği döngülerde yaşanan sıkışmalarla mevcut küresel krizin odağında yer alıyor.

Kent mekânının hem sermaye birikimi ile hem de sosyal dışlanma ile böylesine doğrudan ilişkilendiği bu tarihsel dönemde mimarların rolü, bir kez daha mevcut politik ve ekonomik güçlerin yeniden üretimine hizmet edecek kentsel dönüşüm projeleri üretmek olmamalıdır. Aksine, mimarlar, neoliberal birikim rejiminin krizini, kentsel mekânın bu rejimin tahakkümünden kurtarılması için bir fırsat bilmeli, yapı çevrenin kâr güdüsü yerine toplumsal adalet kaygısıyla üretilmesi için mücadele etmelidir. Türkiye mimarların örgütü olan ve 50 yıllık tarihi boyunca mimarlığın toplumsal bir hizmet olarak üretilmesini savunmuş bulunan Mimarlar Odası'nın, başkent Ankara'da faaliyet göstermekte olan Ankara Şubesi, bu doğrultuda çalışmakta olan meslek örgütlerini, sivil inisiyatifleri ve kentsel toplumsal hareketlerin aktivistlerini Mimarlığın Sosyal Forumu'nda buluşmaya çağırılmaktadır. 2010 yılı sonlarında düzenlenmesi planlanan Forum'un uluslararası ölçekte örgütlenme çalışmaları kapsamında, 24-25-26 Ekim 2009 tarihlerinde Ankara'da hazırlık çalıştay yapılacaktır. 24 Ekim 2009 Cumartesi günü yurtdışından gelen katılımcıların yaşadıkları kentlerdeki kentsel toplumsal hareketlerin deneyimlerini paylaşmak amacıyla TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi üyelerine açık bir söyleşi gerçekleştirilecektir. Etkinliğin yeri ve saati web sayfamızdan ilan edilecek ve maile tüm üyelerimize iletilecektir. Tüm üyelerimizi kendi kentli mücadelemize ışık tutması amacıyla farklı kentlerin deneyimlerini paylaşmaya davet ediyoruz...

TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ 2002 YILINDAN İTİBAREN HER YIL EKİM AYININ İLK HAFTASINDAN BAŞLAYARAK DÜNYA KONUT VE MİMARLIK GÜNÜ'NÜ DE İÇİNE ALAN TARİHLERDE MİMARLIK HAFTASI DÜZENLENMEKTEDİR. 2004 YILINDAN İTİBAREN İSE, DEĞİŞİM YERİMLERİLE GERÇEKLEŞEN BU ETKİNLİKLER HÜYÜNÜ MİMARLIĞIN TOPLUMLA BÜYÜŞMESİ KAPSAMINDA GİDEREK AY İÇİNE YAYILAN BİR FESTİVAL YA DA ŞENLİK OLARAK DÜZENLENMEKTEDİR. 2003 "ANKARA'NIN SÜKUNLEİNİ DİKNEK", 2004 "BAŞKA BİR MİMARLIK MÜMKÜN", 2005 "KENTSEL DÖNÜŞÜM", 2006 "METAMORFOZ", 2007 MİMARLIĞIN SOSYAL FORUMUNA DOĞRU "TOPLUMSAL MİMARLIK" VE 2008 MİMARLIĞIN SOSYAL FORUMUNA DOĞRU "YEREL YÖNETİMLER VE KENTLİ HAKLARI" KONULARI BÜGÜNE KADAR YOĞUN KATILIMLARLA GERÇEKLEŞEN MİMARLIK HAFTALARINDA İŞLENEN TEMALARDIR. TÜM HAFTA BOYUNCA KONSERLER, SERGİLER, FİLM BÜSTERİMLERİ, SÖYLEŞİLER, İMZA GÜNLERİ, ATÖLYE ÇALIŞMALARI, PANEL VE UYULANALI ATÖLYELER GERÇEKLEŞTİRİLMEKTEDİR.

ULUSLARARASI MİMARLAR BİRLİĞİ (UIA/THE INTERNATIONAL UNION OF ARCHITECTS) TARAFINDAN HER YILIN İLK PAZARTESİ GÜNÜ KUTLANAN, BU YILDA 5 EKİM 2009 PAZARTESİ GÜNÜNE RASTLAYAN DÜNYA MİMARLIK GÜNÜ KONUSU MİMARLARIN ENERJİSİ GLOBAL KRİZE KARŞI (ARCHITECT'S ENERGY VERSUS GLOBAL CRISIS) OLARAK BELİRLENMİŞTİR. UIA, TÜM ÜYELERİNİ BU GÜNÜ KUTLARAK YEREL VE ULUSAL ÖLÇEKTE MİMARLARIN GLOBAL KRİZE KARŞI GÜÇLERİNİ GÖSTEREN PROJELERİNİ SUNMAYA DAVET ETMEKTEDİR. BU ÇAĞRIYA KULAK VEREN TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ, 2010 YILINDA İSTANBUL'DA GERÇEKLEŞTİRİLECEK OLAN AVRUPA SOSYAL FORUMU'NA VE ŞUBEMİZCE ANKARA'DA GERÇEKLEŞTİRİLECEK OLAN MİMARLIĞIN SOSYAL FORUMU'NA YÖNELİK BİR ÖN ÇALIŞMA NİTELİĞİ DE TAŞIYACAK MİMARLIK HAFTASI 2009'UN ÜST BAŞLIĞINI "MİMARLIĞIN SOSYAL FORUMUNA DOĞRU" KRİZE KARŞI MİMARLIĞIN GÜCÜ OLARAK BELİRLEMİŞTİR.

MİMARLIK HAFTASI 2009 MİMARLIĞIN SOSYAL FORUMUNA DOĞRU KRİZE KARŞI MİMARLIĞIN GÜCÜ

3-11 EKİM 2009

MİMARLIĞIN SOSYAL FORUMUNA DOĞRU KRİZE KARŞI MİMARLIĞIN GÜCÜ KRİZ, KENTLERİN KRİZİDİR

KRİZ VE YAŞAM | KRİZ VE ÇEVRE | KRİZ VE SANAT, TOPLUM
| KRİZ VE MİMARLIK | KRİZ VE TASARIM SÜRECİ | KRİZ VE YAPI
ÜRETİM SÜRECİ | KRİZ VE MİMARLAR | KRİZ VE BÖLGESEL ETKİLERİ
| KRİZE KARŞI MİMARLIĞIN GÜCÜ |

DÜNYA KONUT GÜNÜ | KRİZ VE KONUT | KRİZ VE
KAMUSAL ALAN | KRİZ VE MİMARLARIN SORUNLARI | SERBEST
MİMARLAR KURULTAYI | KRİZ VE KENT | KRİZ VE BAŞKENT

HER DUVAR BİR SİNEMA PERDESİ A WALL IS A SCREEN

Küresel, çok yönlü ve toplumun
hemen tüm kesimlerini
etkileyen böyle bir krizin
dönüm noktası olarak
görülmesi ve bu doğrultuda
stratejiler geliştirilmesi
gerekmektedir. Bu sebeple
kendi mesleğimizden yola
çıkarak mevcut bilgi
birikimimizi kullanarak yeni
mücadele yöntemleri ile
mekânlarımızı yaratan
mimarlarımızın çalışma
koşullarını iyileştirecek,
krizden kurtaracak gücü
yaratmak üzere harekete
geçiyoruz. Dayanışma ağı
içerisinde tüm yaşam
alanlarımızı etkileyen krize
Mimarlık Haftası 2009'da
Ankara Şubesi coğrafyasından
hep birlikte duruyoruz.

TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ

ULUSLARARASI MİMARLAR BİRLİĞİ (UIA) **İsrail'in yerleşim yerleri kurma politikasını eleştirdi**

Uluslararası Mimarlar Birliği (UIA) Başkanı Louise Cox UIA üyesi meslek kuruluşlarına 12 Ağustos 2009 tarihinde gönderdiği mektupta, İsrail'in işgal altındaki Filistin topraklarına yerleşim yerleri kurma politikasına referansla, UIA'nın daha önce Temmuz 2005'te İstanbul'daki Genel Kurul toplantısında aldığı kararın yeniden hatırlattı:

"UIA, etnik olarak temizlenmiş veya yasal olmayan yollarla ele geçirilmiş araziler üzerinde yapı inşa edilmesi veya gelişim projeleri gerçekleştirilmesini ve etnik ya da kültürel olarak ayrımcı olan düzenlemelere dayalı projeler yapılmasını kınamakta; benzer şekilde, dördüncü Cenevre Sözleşmesi'ne aykırı olan bütün hareketleri de kınamaktadır."

UIA Başkanı Cox, 30-31 Temmuz 2009 tarihlerinde Brezilya'da gerçekleştirilen UIA Konsey toplantısı için, "Filistin'de Adalet İçin Mimarlar ve Plancılar" (APJP) örgütü başkanı ve RIBA üyesi olan Abe Hayeem'in kendisine bir mektup gönderdiğini ifade ederek, söz konusu mektubu gündeme taşıdı. Abe Hayeem, mektubunda İsrail'in işgal altındaki Filistin topraklarına yerleşim yerleri kurma politikasının tüm dünyadaki mimarlık örgütlerini ilgilendiren bir boyutu olduğunu ve mimarlığın bu bağlamda bir araca dönüştürülmesini kınadığını belirtiyor. Ayrıca Cox'un, Torino Genel Kurulu'nda dönemi boyunca destekleyeceğini belirttiği ilkeleri anımsatan mektupta; kültürel, sosyal ve coğrafi farklılıkların sürdürülebilirliği konusuna, küresel humanizme ve insan haklarına vurgu yapıyor. Bu koşullar bağlamında UIA'nın durumu değerlendirerek, İsrail'e de ulaşacak mimari, çevresel, kültürel duyarlılığı aktaran bir mesaj oluşturması isteniyor. Mektubun eki olarak ayrıca UIA Konseyi'nde değerlendirilmek üzere ve dünyanın çeşitli ülkelerinden mimarlar tarafından imzalanmış bir önerge metni de sunuluyor.

UIA Konsey üyelerine gelen belgelerin sunulmasının ardından konu gündeme alındı ve tüm üye meslek örgütlerine UIA politikalarının bir kez daha hatırlatılarak baş çığınının vurgulanması karar alındı.

Dördüncü Cenevre Sözleşmesi, savaş halinde sivillerin korunmasıyla ilgili maddeler içeriyor. Türkiye'nin de taraf olduğu sözleşme metnine Milli Savunma Bakanlığı web sayfasının uluslararası hukuk bölümünden ulaşılabilir: www.msb.gov.tr

UIA 2005 İstanbul sırasında gerçekleştirilen Genel Kurul toplantı kararları için:
www.mo.org.tr/UIKDocs/kurul2005.pdf

UIA BAŞKANI LOUISE COX'TAN
UIA ÜYE KESİMLERİNİN BAŞKANLARINA
MEKTUP

"İsrail'in Filistin Politikası Neden Tüm Meslek Kuruluşlarını İlgilendiren Mimar Bir Konudur?" başlıklı mektuba cevaptır.

Sayın Başkan,

"Filistin'de Adalet İçin Mimarlar ve Plancılar" örgütünün başkanı olan ve İngiltere'de ikamet eden Abe Hayeem, UIA Başkanı olarak bana yukarıda belirttiğim konuda 22 Haziran 2009 tarihli bir mektup gönderdi.

31 Temmuz 2009'da Brezilya-Foz de Iguaçu'da düzenlenen UIA Konsey toplantısında bu mektup ve ekleri değerlendirildi. Mektubun sahibi, kendisinin ve meslek örgütünün bu konuyla ilgili mevcut UIA politikası hakkında bilgilendirilmesini istiyordu. Bunun üzerine bu mektubu yazıyorum.

8-10 Temmuz 2005'te Türkiye-İstanbul'da düzenlenen UIA Genel Kurulu'nda alınan 13 no'lu karar bu konudaki UIA Politikası'nı açıklamaktadır:

"UIA, etnik olarak temizlenmiş veya yasal olmayan yollarla ele geçirilmiş araziler üzerinde yapı inşa edilmesi veya gelişim projeleri gerçekleştirilmesini ve etnik ya da kültürel olarak ayrımcı olan düzenlemelere dayalı projeler yapılmasını kınamakta; benzer şekilde, dördüncü Cenevre Sözleşmesi'ne aykırı olan bütün hareketleri de kınamaktadır."

UIA Konseyi, UIA Başkanı'ndan bu politika hakkında tüm üye ülkelere bir mektup göndermesini istemiştir. Lütfen bu politikayı dikkate alarak, eylemlerinizi ona göre gerçekleştiriniz.

Saygılarımla,

Louise Cox, UIA Başkanı

MEGA-KENTLER VE EKOSİSTEM KRİZİNDEN EKO-METROPOLLER VE TÜKETİM-SONRASI ÇAĞA DOĞRU

*Sorunları, onları yaratırken kullandığımız düşünce tarzı ile çözemeyiz.
A. Einstein*

Mega-kentler ve Ekosistem Krizi: Mekanistik Paradigmanın Sürdürülebilir Olmaması ve "Sınırsız Kalkınma" Efsanesi

Savaş-sonrası dönemden bu yana, tekno-bilim, atom enerjisi, otomasyon ve bilgisayar biliminin gücüne dayalı üçüncü sanayi devrimi, tüm üretim döngüsünü Fordist dönem sonrası bir anlayışla yeniden yapılandırdı ve insanlığı beden işçiliğinden kurtardı.

Bu devrim, küreselleşme, kitleleştirilmiş toplum, tüketici ekonomisi ve mega-kentler yönünde bir gelişimin itici gücü ve tarihteki en büyük demografik, ekonomik ve kentsel büyümenin belirleyicisi oldu. Bu tür bir katlanan büyüme, doğayı sınırsız bir kaynak olarak gören bir kalkınma anlayışı sayesinde gerçekleşebildi.

Geç-sanayi çağından sanayi-sonrası çağa bu inanılmaz geçiş, yönetilmesi olanaksız sorunlar doğurdu. Sorunlar Frank Lloyd Wright'ın, Le Corbusier'nin (1925) Ville Radieuse'ündeki daha soyut modele alternatif organik bir kent modeli olan Yaşayan Kent (1958) eserindeki "Eski kapitalist kentler artık güvenli değil. Bu kentler kitleli katliamla eş anlamlıdır" sözlerini haklı çıkartıyor

Günümüzde, daha önce benzeri görülmemiş bir sanayi-sonrası gelişme biyo-iklimsel döngüleri ve yerleşimin ekolojik sistemini bozma noktasına gelmiştir. Bu, Atina Şarh'ının (1933) tanımladığı işlevselci yapının temelini oluşturan mekanistik paradigmanın, sürdürülebilirlikten ne kadar uzak olduğunu göstermesi ile de kanıtlanmıştır.

Böyle bir sürdürülebilir olmaması, giderek daha kaygı verici boyutlara ulaşan, ortadan kaldırılmaları, en aza indirgenmeleri ya da kurumlarca göz ardı edilmeleri artık mümkün olmayan ve aşağıda sayılan olgularla özetlenebilecek hastalıklarla kendini göstermektedir:

1. Nüfus bombasının patlaması,
2. Mega-kentlerin ve megalopoliten uydu kentlerin kalıcı olarak yayılması,

3. Sanayi-sonrası gelişmenin baskıcı gücü, pazar-odaklı küreselleşme ve kaynakların evrensel kontrolü,
4. Üretim, toplumların ve metropollerin Fordist dönem sonrasındaki genetik mutasyonu,
5. Kentsel altyapının, pazarların ve sistemlerin tek bir "sonsuz ve şekilsiz" 'wielstadt' olarak küreselleşmesi
6. Dünya kentlerinin doğa sınırlarını aşan "ekolojik ayak izleri",
7. Tarihi miras ve geç-antik toplulukların giderek artan tahribatı,
8. Üretim katlanarak artmasını hızlandıran tüketiciliğin zararlı bir alışkanlıktan bir erdeme dönüşmesi,
9. Fosil yakıt çağına yükselişi ve çöküşü: Dünyanın enerji kaynaklarını denetim altına alma mücadelesi,
10. Atık, kirlilik ve seragazi etkisindeki aşırı artış.
11. Aşırı tüketim toplumunda mimarlığın kendi içine dönüşü.

Bu hastalıkların tehlike boyutu, yerkürenin varlığını tehdit eden bir düzeye ulaşmıştır! Artık, "nesnelerin", "kalımlara" karşı isyan ettiği ve sorunların onları yönetmek için geliştirilen politikaların uzağında kaldığı bir noktaya geldik.

Bu arada, teknoloji, ekonomi ve pazar arasındaki sinerjiler, 1970'lerde kendini gösteren yeni bir sistematik dünya algılamasının o zamandan bu yana sergilediği ve verdiği süregiden ekolojik kıyım da görmezden gelmiştir.

Dünyaya bu yeni bakış, kendi içinde dengeli ve "yaşayan" bir ekolojik sistem olan yerkürenin, artık kırıma noktasına ulaşan çevre, enerji ve metropoller krizine karşı giderek daha duyarsızlaşan bu politikalara ve "Bırakınız yapsınlar" ya da "Bırakınız geçsinler" ilkelerinin insafına bırakamayacağını vurgulamıştır.

Kuruluşunun 60. yılını kutlayan UIA, Machu Picchu Şartı (1977), "Atina Şartı'nın Aydınlanma karşıtı revizyonu" (Bruno Zevi) ile Meksika (1978), Varşova (1981) ve Chicago (1993) Bildirgeleri çerçevesinde, bu zorlu sorunlar karşısındaki sorumluluğunu yüklenmektedir ve alternatif stratejilerin geliştirilmesine, farklı sektörleri kapsayan becerilerin yaygınlaştırılmasına ve geleceğin mimarlarında bu sorunların bilincinin arttırılmasına katkıda bulunacaktır.

Bu yaklaşım gereklidir, zira, biliyoruz ki "İşler zor diye onları yapmaktan kaçınmıyoruz, işler kaçındığımız için zorlaşıyor." (L.A. Seneca)

İnsan doğasını zorlamak değil, ikna etmemiz gerekir.
Epicurus

Eko-Metropoller ve Tüketim-Sonrası Çağına Doğru: Ekolojik Paradigmanın ve "Büyümenin Sınırları" Gerçeğinin Yeniden Keşfi

Sanayi devriminin 250 yılının beşte dördüne analitik-indirgemeci mekanistik paradigma ve "sınırsız kalkınma" efsanesi egemen oldu ve bu iki olgu el ele verip yanlarına zengin toplumu da alarak, günümüzün denetlenemez hastalıklarını yarattılar.

Ancak, son sanayi-sonrası aşamada, aslında geleceği gören sezgilerin zaten öngördüğü yeni bir perspektif açıldı: "büyümenin sınırları" gerçeğinin farkında olan ve tüketim-sonrası bir çağa, yeni bir eko-metropolitan cepheye ve doğa ile bütünleşerek yaşayan bir mimarlığa yönelmiş, sentetik-organik ekolojik paradigma.

Bu mutasyon, savaş-sonrası dönemden beri mekanistik paradigmanın ötesine geçmiş olan bilimle uyum içindedir: Sibermetik, Sistem Teorisi, Gestalt Teorisi, ekoloji, karmaşık dinamik sistemler, holistik biyoloji, Kaos Bilimi. Bu gelişme, "kent hakkı"ndan (Henri Lefebvre, 1968) "doğa hakkı"na doğru bir paradigma kayışı göstermektedir.

"Ağ-temelli" ekolojik paradigma, fiziksel olguların gelişmesini ve yaşayan organizmaların büyümesini belirleyen yasaları keşfederek, kendini, yerkürenin varlığını sürdürebilmesinin olmazsa olmazı olan "teknolojik dünya ile ekolojik dünya arasındaki barış"a (B. Commoner) olanak sağlayan bütüncül bir görüşte yansımaktadır.

Dolayısıyla, moderniteyi, mekanistik çerçevenin yarattığı ve artık neredeyse tam anlamı ile sürdürülemez hale gelen "felaket yaratıcı eksikliklerinden" kurtarmak istiyorsak, acil olarak, aşağıda sıralananları gerçekleştirebilecek alternatif bir strateji bulmamız gerekmektedir.

- 1.1. Nüfus bombasının etkisiz hale getirilmesi,
- 1.2. Bahçe-şehirden, yaşayan kentten ve arkeolojiden, yeni bir eko-metropolitan cepheye doğru yönelen entropik bir habitat,
- 1.3. Ekonomiyi ekoloji ile birleştiren bir kalkınma modelinin yeniden keşfi,
- 1.4. Kentsel çerçeveyi, uluslararası ana ulaşım koridorlarının sınırlaması olmadan ekometropolitene bir yaklaşımla yeniden dengelemek,
- 1.5. Donanım ve programa ilişkin ağları, açık, karşılıklı etkileşimli ve ekoloji-dostu bir "cyberspace" içinde bütünleştirmek,
- 1.6. Doğa ile iğlevselci-indirgemeciliğin ötesine geçen bir "yeni işbirliği",
- 1.7. Tarihi mirasın, insanların yaşadığı sit alanlarının ve geç-antik çağ toplumlarının korunması,
- 1.8. Bir ziyan ekonomisinden tüketim-sonrası tutumluluğuna geçiş ve kitlelerin tam da tanımlanmamış bilincinin affedilmesi,
- 1.9. Güneş enerjisi ve yenilenebilir enerji çağının kenti (Heliopolis): Yerküre habitatının yeniden dönüştürülmesi,
- 1.10. Yeni bir entropik, yeniden kullanım, kirlilik ve seragazi etkisinin kontrolü medeniyeti,
- 1.11. "Doğanın protezi" olarak dijital mimarlık: Estetikte, etikte ve siyasette biyolojik çeşitlilik hakkı.

Böyle bir stratejinin tartışma götürür ya da ütopyik olduğunu iddia edeceklere şunu söylemek isteriz: Tam tersi, böyle bir strateji zorunlu ve gerçekçidir!

Zorunlu ve gerçekçi oluşu üç nedene dayanmaktadır: Fosil yakıt çağına sonunun yaklaşmakta oluşu nedeniyle gerek üretim döngüsünün gerekse dünya kentlerinin diğer enerji kaynaklarını kullanmak üzere dönüştürülmesi zorunluluğu; seragazi etkisinin yerkürenin varlığını tehdit etmesi ve bunun zorunlu kıldığı "teknolojik - dünya ile ekolojik - dünya arasında barış"a yönelik bir strateji değişikliği; doğanın gereksiz bir bolluk adına tahribinin sorumlusu olan nihilist bir tüketiciliğin etik açıdan çöküşü.

Ancak bu devasa sorunlar, devrim niteliğinde bir kültürel sıçramayla, mekanistik paradigmadan moderniteyi doğal döngülere göre yeniden şekillendirebilecek biyo-ekolojik bir paradigmaya geçilmeden çözümlenemez.

Buradaki temel inanç: "Medeniyetin özünü ihtiyaçların katlanması değil, onların kasıtlı ve gönüllü olarak reddedilmesi oluşturur" (M. Gandhi) görüşüdür.

Bu arada, köktenci bir dönüşüm için zaman giderek daralıyor ve bu görev hiç kimsese ihale edilemez. Aslında, "Yeryüzünde yaşayan bütün organizmalar içinde, sadece biz insanlar eylemlerimizi bilinçli olarak değiştirebilme yeteneğine sahibiz. Yerküre ile barışçaksak, orada yaşayan insanlar arasındaki barışı sağlayamaz gerekir." (B. Commoner)

İngilizce'den çeviren: Aydın Erim

Eylül 2005 tarihinde imzalanan protokolle Sulukule Mahallesi, Fatih Belediyesi'nin hazırladığı kentsel yenileme projesi kapsamında büyük ölçüde yıkılmış, insanları zorla yerlerinden edilmiştir. Ancak uygulama henüz başlamadığı için Sulukulelilerin mahallelerine geri dönüşü, Sulukule'nin İstanbul'a yeniden kazandırılması hala mümkün. Nitekim mahallenin korunarak yenilenmesi ve Sulukule kültürünün sürdürülmesi için Sulukule Platformu, Sulukule Roman Kültürünü Geliştirme ve Dayanışma Derneği'nin ve Sınır Tanımayan Otonom Planocuların gayretleri ile 8 Temmuz 2009'da, Ankara'da TOKİ Başkanı ve ilgili Daire Başkanları ile yapılan görüşmede; yerli yabancı kamuoyunda ciddi eleştirilere konu olan Fatih Belediyesi'nin yenileme projesi yerine farklı bir proje yaklaşımının sivil ve kamu aktörlerinin katılımıyla gönüllü uzman ve danışmanlar tarafından geliştirilmesi ve bu yaklaşımın avan proje olarak TOKİ'ye sunulması konusunda bir niyet birliğine varıldı.

Bu amaçla, çok sayıda ve çeşitli disiplinlerden uzmanlar, katılma açık bir süreçte gün geçtikçe genişleyen Sulukule Atölyesi bünyesinde bir araya geldiler. Projenin ön hazırlıklarını tamamladıktan sonra, önce 28 Temmuz'da Mimar Sinan Üniversitesi'nde, 100'ün üzerinde şehir ve bölge plancısı, mimar, sosyolog, siyaset bilimci, hukukçu vs. ile; sonra da 30 Temmuz'da Yıldız Teknik Üniversitesi'nde, 60'ın üzerinde kamu ve sivil toplum temsilcisi ve Sulukule sakinlerinin de katılımıyla birer günlük atölye çalışmaları yapıldı, proje yaklaşımı tartışma ve değerlendirilmeye alındı.

Temmuz 2009'da Ankara'da TOKİ Başkanı, sivil bir topluluk tarafından hazırlanan ve kamuoyunda STOP projesi olarak bilinen alternatif plan çalışmasının 1 ay içinde güncellenerek avan proje ve plan yaklaşımı olarak sunulmasını istedi. Bunun üzerine Sulukule Platformu ve Dayanışmacı Atölye bir araya gelerek talebi değerlendirdi ve Sulukule için yapılabilecek başka da bir şey kalmadığından projeyi hazırlamak konusunda karara vardı ve katılımcı, demokratik bir süreç içerisinde çalışmalarını başlattı. Sulukule Atölyesi adı verilen grupta, yaklaşık 60 akademisyen, çeşitli disiplinlerden konusunun uzmanı meslek insanı (şehir plancısı, mimar, sosyolog, antropolog, hukukçu, yerel ekonomik kalkınma uzmanı, psikolog vs.) sanatçı ve Sulukule'yi dert edinmiş vatandaşlar yer almaktadır.

ALTERNATİF sulukule projesi

Sulukule Atölyesi'nin yayımladığı ve Sulukule Alternatif Projesinde gelinen noktayı özetleyen **Alternatif Sulukule Projesi: Sulukule Sosyo-Ekonomik ve Mekânsal İyileştirme, Kültürel Sürdürülebilirlik Projesi** isimli metin aşağıda verilmiştir.

Sulukule Sosyo-Ekonomik ve Mekânsal İyileştirme, Kültürel Sürdürülebilirlik Projesi

Bildiğiniz üzere, tarihi Sulukule Mahallesi kentsel yenileme projesi kapsamında büyük ölçüde yıkılmış, insanları zorla yerlerinden edilmişlerdir. Buna rağmen uygulama henüz başlamadığı için Sulukulelilerin mahallelerine geri dönüşü, Sulukule'nin İstanbul'a yeniden kazandırılması mümkün görünüyor. Nitekim mahallenin korunarak yenilenmesi, Sulukule Kültürünün sürdürülmesi için Sulukule Platformu, Sulukule Roman Kültürünü Geliştirme ve Dayanışma Derneği ve Sınır Tanımayan Otonom Planocuların (STOP) çalışmaları T.C. Başbakanlık Toplu Konut İdaresi (TOKİ) yetkililerinin de ilgisini çekmiş bulunuyor.

8 Temmuz 2009'da, Ankara'da TOKİ Başkanı ve ilgili Daire Başkanları ile yapılan görüşmede; yerli yabancı kamuoyunda ciddi eleştirilere konu olan mevcut yenileme projesi yerine farklı bir proje yaklaşımının gönüllü uzmanlar ve danışmanlar tarafından sivil ve kamu aktörlerinin katılımıyla geliştirilmesi ve bu yaklaşımın avan proje olarak TOKİ'ye sunulması konusunda bir niyet birliğine varılmıştır.

Bu amaçla, çok sayıda ve çeşitli disiplinlerden

uzmanlar, katılma açık bir süreçte gün geçtikçe genişleyen Sulukule Atölyesi bünyesinde bir araya geldiler. Projenin ön hazırlıklarını tamamladıktan sonra, önce 28 Temmuz'da Mimar Sinan Üniversitesi'nde, 100'ün üzerinde plancı, mimar, sosyolog, siyaset bilimci, hukukçu vs. ile; sonra da 30 Temmuz'da Yıldız Teknik Üniversitesi'nde, 60'ın üzerinde kamu ve sivil toplum temsilcisine ilâveten Sulukule sakinlerinin katılımıyla birer günlük atölye çalışmaları yapıldı ve Proje Yaklaşımı tartışma ve değerlendirmeye açıldı.

İstanbul için büyük önem taşıyan ve kentsel dönüşüm/yenileme süreçlerinde emsal teşkil edebilecek bu projedeki planlama sürecini çok-aktörlü ve katılımcı bir yaklaşımla gerçekleştirmek üzere yola çıkan Sulukule Atölyesi, şeffaf ve demokratik bir yöntemle Sulukule için alternatif bir proje geliştirme gayretindedir ve bu yönde gelecek bütün desteklere açıktır.

Alternatif Sulukule Projesi nasıl bir süreç izliyor? Nasıl bir proje geliştirme yaklaşımı sergiliyor?

8 Temmuz 2009 günü Ankara'da TOKİ Başkanı ile yapılan görüşmede STOP projesi olarak bilinen alternatif plan çalışmasının 1 ay içinde güncellenerek

avan proje ve plan yaklaşımı olarak sunulmasına karar verilmiştir. Bunun üzerine Sulukule Platformu ve Dayanışmacı Atölye bir araya gelerek böyle bir projeyi hazırlamak konusunda karara varmış ve katılımcı, demokratik bir süreç içerisinde Eylül 2008'de hazırlanmış STOP projesinden yola çıkarak çalışmalarını başlatmıştır. Sulukule Atölyesi adı verilen grupta, yaklaşık 60 akademisyen, çeşitli disiplinlerden konusunun uzmanı meslek insanı (şehir plancısı, mimar, sosyolog, antropolog, hukukçu, yerel ekonomik kalkınma uzmanı, psikolog vs.) sanatçı ve Sulukule'yi dert edinmiş vatandaşlar yer almaktadır. Kamuya açık 2 toplantı yapılmıştır. Birinde konu hakkında görüşülabilecek kişiler, ikincisinde kamu ve sivil kurumlarla süreç paylaşımı ve büyük destek alınmıştır. Çalışmalar Sulukule sakinleri ile sürekli iletişime halinde sürdürülmektedir.

Alternatif Sulukule Projesinin amacı nedir?

Sosyal sorumluluk anlayışı içerisinde Sulukule Yenileme Projesine yönelik eleştiriler göz önüne alınarak, ancak gelinen noktadaki hukuki zorunluluklar da göz ardı edilmeksizin, yeni bir plan yaklaşımı geliştiriliyor ve öncelikle olabildiğince çok Sulukuleliyi mahalleye döndürmek amaçlanıyor. Proje bununla yetinmiyor ve mahalleye dönecek Sulukulelileri daha insani koşullarda yaşatacak, iş olanakları yaratacak, kültürlerini ve toplumsal ilişkilerini sürdürecektir sosyo-ekonomik ve kültürel programlar da geliştiriyor ve bu programları geri dönüşün ve mahallede kalmanın bir koşulu haline getiriyor.

Planlama Hedefleri nelerdir?

1) Proje kapsamında nüfus ve konut yoğunluğu açısından üst plan ve koruma ilkelerine uyumlu çözümler üretmek. Tarihi Dokuyu, Yol, Ada, Sokak Rejimi, Parsel Karakteri ve Konut Tipolojisi ile korumak ve geliştirmek. Proje kapsamında üretilecek konut dışındaki kullanımların Sulukulelilerin sosyo-ekonomik şartlarına ve bölgenin arkeolojik değerlerine uygun işlevler olarak belirlenmesini sağlamak.

2) Barınma hakkı çerçevesinde mahalledeki yoksulları barınma ihtiyaçlarını karşılamak ve yerinde yaşama hakkı çerçevesinde yoksulluğa neden olan sorunlara Sulukuleliler ve ilgili kamu ve sivil kurumlarla birlikte çözüm önerileri geliştirmek. Mahallenin gerçeklerine uygun toplumsal ve ekonomik destek programlarıyla

sürdürülebilir istihdam ve yaşam olanakları sağlamak.

3) Sulukule Roman halkının da yenileme alanı içinde iskânına ve Roman kültürünün mahallede yaşatılmasına/sürdürülmesine olanak sağlamak. Yenileme süreci sonunda Roman topluluğunun mahalleyi terk etmesini sınırlandıran önlemler geliştirmek.

Alternatif Sulukule Projesinde Fatih Belediyesinin Projesinde olmayan neler var?

Kentsel iyileştirmede örnek teşkil edecek çağdaş, insancıl bir yaklaşım;

100'ün üzerinde akademisyen ve kamu, özel sektör ve sivil toplum temsilcilerinin ve Sulukulelilerin katıldığı, çok-aktörlü, demokratik, şeffaf bir planlama süreci;

Ulusal ve uluslararası standartlar ve kamuoyunun hassasiyetlerine saygı;

Sulukule'nin 1000 yıllık Roman tarihine ve kültürüne saygı;

Zorla yerinden edilmiş Sulukule sakinlerinin mahalleye geri dönme imkânı;

Sosyo-ekonomik mağduriyetler yaşayan Sulukuleliler için insani ve topluluk temelli programlar, çözüm önerileri;

Yerel istihdam olanakları yanı sıra kültürel sürdürülebilirlik ve toplumsal gelişme için sosyal donatı alanları;

Bölgedeki yeşil alan eksikliği giderilmek üzere toplamda 20.500 m2 yeşil alan.

"Başka Bir Sulukule Mümkün" yaklaşımında sürdürülen işarın sonucunda, büyük bir çoğunluğu yıkılmış mahallenin feryadı sonunda kamu kurumları tarafından da duyulmuştur. "Sulukule Yeniden" diyerek yola çıkan Sulukule Atölyesi'nin çalışmaları sonucunda eğer istenirse hala yapılan hatalardan dönme şansı bulunduğu kanıtlanmıştır. Projenin Ağustos ayının ilk 10 günü içerisinde TOKİ'ye sunulması hedeflenmektedir.

Saygılarımızla,
Sulukule Atölyesi

İrtibat: Viki Çiçrut vikichco@gmail.com

çocuk ve mimarlık örnek bir öğrenme süreci,
bir toplumsal buluşma,
ortak heyecan ve ortak hayallerin buluşması

TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ
ÇOCUK VE MİMARLIK ÇALIŞMALARI MERKEZİ

ARChild

INTERNATIONAL
CONGRESS
ARCHITECTURE &
CHILDREN
ULUSLARARASI
MİMARLIK VE
ÇOCUK
KONGRESİ

Çocukların yaşadıkları mekâna, çevreye ve kente yönelik farkındalığını sağlamak, mimarlık kültürü ile çocuk kültürünü yaşam içerisinde buluşturmak, sadece bugüne değil geleceğin mekânlarına, yaşanabilir sağlıklı kentler oluşturmaya yönelik geleceğimize yazılmış bir mektuptur.

Çocuğun yaratıcılığından öğrenecek çok şeyimiz var, bu yaratıcılık mimarlığın yaratıcılığıyla birleştiği andan itibaren ortaya çıkan enerjinin yaratacağı sinerji, kuşkusuz kentlerimizin yeniden şekillenmesinde önemli bir işlev ve dinamizm yaratacaktır.

Mimarlar Odası Ankara Şubesi 2002 yılından günümüze "mimarlığın toplumla buluşma" ilkesi çerçevesinde bu enerjili "Çocuk ve Mimarlık" konulu çalışmalarını ile yaygınlaştırmaktadır. Ankara Valiliği ve Milli Eğitim Bakanlığı'nın desteğiyle ilköğretim, ortaöğretim okullarında "1000 mimar 1000 okulda" temasıyla ile başlatılan çalışmalar çocuğun yaratıcılığı ve üreticiliğindeki özgürlüğünden alınacak dersler ile çevrenin oluşumunda bizlere de yol gösteren çalışmalardır.

2002-2009 yıllarının kapsayan süreçte 219 okulda ve okul dışlarında gerçekleşen atölye çalışmalarında 15.000'i aşkın çocukla yürütülen farklı temaları içeren çalışmalar tamamen gönüllük üzerine kurgulanmıştır.

Ankara Üniversitesi Çocuk Kültürü Araştırma Uygulama Merkezinin bilimsel desteğiyle süren çok disiplinli çalışmalar, Kamu Kurumları, Üniversiteler ve Meslek Odası işbirliğinde deneyimlerin biriktiği devamlılığı sağlayacak kurumsal bir yapılanma içinde sürdürülmektedir.

Mimarlar Odası Ankara Şubesi, çocuk ve mimarlık alanında oluşturduğu deneyimleri Kasım 2008 yılında ulusal ölçekte düzenlediği buluşma ile ortalama paylaşmıştır. 18-21 Kasım 2009 tarihinde ise bu deneyim ve birikimlerin uluslar arası ölçekte yaygınlaşması ve paylaşımı için Ankara'da "ARCHILD - Uluslararası Mimarlık ve Çocuk Kongresi"ni tasarlanmıştır.

Kongre "Çocuklar Tarafından, Çocuklar İçin, Çocuklarla Birlikte" ana teması altında "İyi Uygulamalar" olarak belirlenmiştir. Kongre kapsamında çocuk ve mimarlık ağının etkinleştirilmesi, UIA'nın çocuk ve mimarlık çalışmaları kapsamında 2 yılda bir değişik ülkelerde farklı temalarda tekrarlanmasıyla sürekliliğinin sağlanması düşünülmektedir.

Ankara'da gerçekleştirilecek olan ARCHILD - Uluslararası Mimarlık ve Çocuk Kongresi UIA'nın kurum ve kuruluşların destekleriyle, Dünya'da ve Türkiye'de çocuk kent, mimarlık kültürü merkezli yapılan çalışmaların teorik ve pratik deneyimlerinin paylaşarak zenginleştirilmesine olanak sağlayacaktır.

ARCHILD Kongresi "Çocuk Gözüyle Çevre, Çocuk İçin Mekân, Çocuk Hakları ve Katılım" konulu ana başlıklar altında ele alınacak ve 2,5 gün sürecek. Konularında uzman davetli konuşmacılarla birlikte, bildiri sunuşları, çocuklarla yapılacak atölye çalışmalar ve sergiler, çocuklar tarafından yapılan etkinlikler, çocuk dostu tasarımların sergilenmesi ve geziler kongrenin içeriğini oluşturacaktır. Kongre sonrasında, 21-22 Kasım 2009 tarihlerinde, UIA Çocuk ve Mimarlık Çalışma Grubunun yıllık toplantısının ikincisinin Mimarlar Odası ev sahipliğinde gerçekleşmesi ise bizleri ayrıca heyecanlandırmaktadır.

Konareve Çağrı

Çocuklarla başladığımız ve onlarla birlikte öğrenerek, mimarlığı, yeniden ve yeniden keşlettığımız bu süreçte, sizleri bu heyecana ortak olmaya, çocuklarla birlikte geleceğimizi şekillendirmeye ve 18-21 Kasım 2009 tarihinde Ankara'da gerçekleşecek ARCHILD - Uluslararası Çocuk ve Mimarlık Kongresine çağırıyoruz.

Saygılarımla,

Nimet Özgönül
ARCHILD Kongresi
Düzenleme Kurulu
Başkanı
TMMOB Mimarlar Odası
Ankara Şube Yönetim
Kurulu Başkanı

NOVEMBER 18-21
KASIM 2009
ANKARA - TÜRKİYE

INTERNATIONAL
CONGRESS
ARCHITECTURE &
CHILDREN
ULUSLARARASI
MİMARLIK VE
ÇOCUK
KONGRESİ

TMMOB MİMARLAR ODASI MİMARİ PROJE ÇİZİM VE SUNUŞ STANDARTLARI'NIN 4, 5, 6 ve 7. MADDELERİNDE MİMARİ PROJE PAFTA BAŞLIĞI, PAFTA DÜZENİ VE PROJEYE NUMARA VERİLMESİ AŞAĞIDAKİ GİBİ BELİRLENMİŞTİR.

4. PAFTA BAŞLIĞI

Pafta başlığında şu bilgiler yer alır:

- Mimarın ismi soyadı, ünvanı, sicil no'su, BTB no'su, adresi
- İşin ismi
- Proje numarası
- Pafta adı
- Çizim ölçeği
- Çizim tarihi
- Pafta nosu
- Blok no
- Tasarlayanın adı
- Çizenin adı
- Paftayı kontrol edenin adı
- M harfi (Mimarî proje çizimi olduğunu belirlemek üzere)

5. PAFTA DÜZENİ

Pafta düzeni aşağıdaki şekilde yapılır:

- "Pafta başlığı" paftanın sağ alt köşesinde yer alır.
- Hakim rüzgar, manzara ve Kuzey yönü aynı yerde toplu olarak, paftanın sağ üst köşesinde gösterilir.

Pafta revizyon bilgileri pafta başlığının üzerine, aşağıdan yukarıya doğru yazılır. Revizyon notlarında şu bilgiler yer alır:

- Revizyon sıra numarası
- Revizyon açıklaması
- Revizyon tarihi
- Revizyonu yapanın imzası
- Pafta üzerindeki çizimle ilgili açıklayıcı bilgiler verilecekse, bu bilgiler paftanın sağ tarafına, Başlık + Revizyon notları üzerinde yer alır.
- Planlar paftanın üzerinde aynı bakış yönünde yer alır.

6. PROJEYE NUMARA VERİLMESİ

Mimar her yaptığı işe ve hazırladığı projeye bir numara vermelidir. Mimarın hazırladığı çizili ve yazılı belgeler ile yazışmalarının aynı işe ait olanları mutlaka o işin /projenin numarasını taşımalıdır.

7. PAFTALARA NUMARA VERİLMESİ

1- Paftalar ya da diğer çizili ve yazılı belgeler numaralanırken iş aşamaları belirtilmelidir. İş aşamalarının pafta numaralarında kullanılacak kısaltılmış şekilleri şöyledir;

Fikir projesi	: FP
Ön proje	: ÖP
Kesin proje	: KP
Uygulama projesi	: UP
Sistem detayı	: SD
İmalat detayı	: ID
Keşif- Metraj	: KM
İhale dosyası	: IH
Mesleki kontrollük	: MK
Kabul teslim	: TM

2- Paftalar aşağıdaki şekilde numaralanır:

Fikir projesi iş aş.	: FP-01, FP-02, ... FP-n
Ön proje iş aş.	: ÖP-01, ÖP-02, ... ÖP-n
Kesin proje iş aş.	: KP-01, KP-02, ... KP-n
Uygulama projesi iş aşaması	: UP-01, UP-02, ... UP-n

Sistem detayları iş aşamasında paftalara numara verilirken "Yapı bölümleri ve yapı elemanlarına göre gruplarına" yapılır ve grup harfi ilave edilir.

SD-A-01,	SD-A-02,.....	SD-A-n
SD-B-01,	SD-B-02,.....	SD-B-n
SD-Z-01,	SD-Z-02,.....	SD-Z-n

İmalat detayları iş aşamasında sistem detaylarındaki prensip uygulanır.

ID-A-01,	ID-A-02,.....	ID-A-n
ID-B-01,	ID-B-02,.....	ID-B-n
ID-Z-01,	ID-Z-02,.....	ID-Z-n

3- Proje aynı aynı bloklardan oluşuyorsa Blok numarası ya da harfi paftanın adına ve bunun için ayrılmış yere yazılır. Pafta numarasına blok numara ya da harfi verilmez. Bina tek bir blok ise blok numarası ya da harfi verilmez.

TMMOB MİMARLAR ODASI
Tarih: 01 Temmuz 2009

DENİZLİ HÜKÜMET KONAĞI BİNASI VE YAKIN ÇEVRESİ DÜZENLEMESİ ULUSAL YARIŞMA SÜRECİ İLE İLGİLİ YAŞANAN TARTIŞMALAR ÜZERİNE

Mimarlar Odası, Denizli Hükümet Konağı Binası ve Yakın Çevresi düzenlemesi ulusal yarışma süreci ile ilgili yaşanan tartışmalar üzerine bir açıklama yapma gereğini duymuştur.

Denizli Valiliği'nin 2009 yılı yatırım programına alınan hükümet konağının yapılması, planlanan alanın kent merkezinin en önemli parçası olması, bu alanda bulunan tescilli mevcut Hükümet Konağı ve tescilli olmamasına rağmen korunması konusunda mutabakat olan diğer bazı Cumhuriyet Dönemi Mimarlığı'nın özgün örnekleri olan yapıların varlığı ve yine bu alanda yapılacak düzenleme çalışmalarının kent merkezine çok ciddi bir müdahale anlamına geleceği kuşkusuzdur. Yeterli ve ayrıntılı düzeyde etüt edilmesi gereken bu konu, Mimarlar Odası Denizli Şubesi tarafından bu alan özelinde düzenlenen bir sempozyum ile değerlendirilmiş ve sonuçları itibarıyla bir tartışma süreci başlatılmıştır. Sempozyuma konu ile ilgili farklı üniversitelerden pek çok uzman, Denizli Belediyesi eski başkanları, sivil toplum kuruluşları temsilcileri, TMMOB'ye bağlı odaların temsilcileri, Sanayi ve Ticaret Odası temsilcileri ve Denizli'nin önemli fikir insanları katkıda bulunmuştur. Bu açıdan, Mimarlar Odası tarafından düzenlenen sempozyum bu konu özelinde düzenlenen tek bilimsel çalışma olma özelliğini korumaktadır.

Sempozyum sonucunda yayımlanan Sonuç Bildirgesi, Denizli Valiliği tarafından "kamuoyunun beklentisini karşılamıyor" yargısı ile Denizli Ticaret Odası'nda toplumun çeşitli temsilcilerinin bulunduğu ortamda değerlendirmeye açılmıştır. Ancak bu değerlendirme, sempozyuma katılmayan kişilerin de içinde olduğu bir grubun "oylamasına" açılmak suretiyle bir talihsizlik yaşanmıştır. Bilimsel toplantıların sonuçlarının oylamaya tabi olamayacağı açıktır. Bu durum Valilik ve Mimarlar Odası Denizli Şubesi arasında bir gerilime sebep olmakla birlikte, Mimarlar Odası Denizli Şubesi'nin yapıcı ve iyi niyetli yaklaşımın sonucu yeni bir diyalog ortamı oluşmuştur. Bu yaklaşımın altındaki temel sebep, Denizli kentinin ihtiyaç olduğuna inandığımız ve ısrarla savunduğumuz bütüncül planlama yaklaşımının hayata geçirilmesi için bir zemin oluşturmak ve bu planlama fırsatını kaçırmamak anlayışıdır. Bu diyalog süreci bir uzlaşma protokolü ile sonuçlanmış ve protokol çerçevesinde ulusal ölçekte bir yarışmanın hazırlıkları başlamış, jüri oluşturma ve şartname çalışmaları tamamlanmıştır.

Mimarlar Odası'nın bir uzlaşma şartı olarak gördüğü ve protokole giren "Sempozyum sonuç bildirgesinin şartname eki olması" önerisine karşılık Valilik kendi değerlendirme raporunun da şartname eki olmasını talep etmiştir. Valilik açıklamasının Valiliğin kendi görüş ve düşüncelerini açıklayan bir içeriğe sahip olması beklenirken, Mimarlar Odası'na ve Oda tarafından düzenlenen sempozyuma yöneltilen ciddi, ağır ve rencide edici ithamların yer aldığı bir metin karşımıza çıkmıştır. Denizli Valiliği'nin açıklamasını bugüne kadar sürdürülen iyi niyetli diyalog çabalarını zedeleyici bir davranış olarak değerlendirmiyoruz. Nitekim sözkonusu rapor, yalnızca Denizli özelinde değil, tüm Türkiye mimarlık camiası tarafından da tepki ile karşılanmıştır.

Bu süreçte bazı meslektaşlarımızın yarışma alanındaki mevcut yapıların yıkılabileceği ile ilgili görüşlerinin kendilerinin kişisel değerlendirmeleri olduğunu, Mimarlar Odası'nın görüşlerinin Sempozyum Sonuç Bildirgesi'nde yer aldığını hatırlatmak isteriz.

Mimarlar Odası geçmişten beri tüm birimleri ile yasalardan gelen görevi gereği kamuoyunu aydınlatmayı sürdürmektedir. Denizli Valiliği'nin Mimarlar Odası'na ve yapılan sempozyumun sonuçlarına karşı tavrının bilimselliğe aykırı ve kabul edilemez olduğunu belirtmek durumundayız. Denizli Şubemizin kent en önemli alanında düzenleme yapmak için açılan bu yarışmanın şartnamesini oluşturmak üzere düzenlediği bilimsel etkinliğin sonuçlarının yarışma süreçlerine yansımaları gözatması en doğal görüldü.

Yarışma süreçlerinde jürinin bağımsız karar verebilirliği üzerine bir tartışma başlatılmasının jürinin çalışmalarını olumsuz etkileyeceği düşünülmeli ve bu konuya özen göstermenin öncelikte yarışmayı düzenleyen kurumların görevi olduğu unutulmamalıdır.

Denizli Valiliği başta olmak üzere ilgili tüm tarafların bu hassasiyeti göstermelerinin yarışma sürecini olumsuz etkileyebilecek tartışmaları sonlandıracağına umuyoruz. Valiliğin açıklamasıyla birlikte sürecin geleceğine yönelik ciddi endişelerimiz oluşmasına rağmen, Denizli ve geleceği açısından bu yarışmanın kurumlar arasında işbirliği ve uzlaşma süreçleri sürdürülerek tamamlanmasına önem veriyoruz. Yarışmanın sağlıklı biçimde sonuçlanmasının, her şeyden önce Denizli kentinin yararına olacağını hatırlatmak istiyoruz.

1999 DEPREMLERİNİN ONUNCU YILINDA, BİZ DEĞİL, DOĞA KONUŞUYOR VE UYARIYOR!...

Ne yazık ki 21. yüzyılda, insanoğlunun teknolojik gelişmesine övgüler sunduğumuz günümüz koşullarında, gelişmiş büyük kentlerimizde bile, sel, deprem, heyelan, hortum, kuraklık gibi doğa olayları hâlâ afete dönüşebilmektedir.

Yakın bir zamanda İstanbul, İzmir, Adana gibi büyük kentlerimizde yaşanan seller, daha sonra Karadeniz illerinde Ordu, Bartın, Rize, Artvin ve Giresun'da acı bir felakete dönüşmüştür.

Bu felaketin nedeni, her zaman söylediğimiz gibi yapılaşma, ulaşım ve yaşam alanlarımızın yer seçimlerine ilişkin yanlışlardır ve bu yanlışları doğuran rant dayalı kararlardır.

Giresun'da Karadeniz Sahil Yolu'nun yer seçiminden projesine kadar yanlış olduğu, yaşanan sel felaketi ile gözler önüne serilmiştir. Denizden korumak amacıyla yükseltilecek yapılan Sahil Yolu, yerleşim alanları ile deniz arasında bir set oluşturarak, yerleşim bölgesini adeta bir havuz haline getirmiştir. Çukurda kalan yerleşim alanının dolu bir havuza dönüşmemesi için su tahliyesi, droneji, menfez kapasitesi vb. yeterli altyapı önlemleri alınmadığı da ortadadır.

Dere yataklarının yasak olsa da yapılaşmaya açılmış olması ise, rant kaygılarına yenilmişliği, plansızlığı veya imar afakını hatırlatıyor. Dere yataklarının ıslah edilmemesi ve bu nedenle bazı okulların ve Giresun Devlet Hastanesi'nin bazı bölümlerinin sel suları ile zarar görmesi, afetlerde ayakta durması gereken kamu yapılarının fizikî durumunun ve yer seçimlerinin hâlâ sorunlu olduğunu göstermektedir.

Artvin'de de dere yatağındaki yapılaşmanın yanlışlığı gözler önüne serilirken, deredeki su miktarını kontrol altına almak için yapılan su bentlerinin, malzemesinde, iççiliğinde ve denetiminde sorunlar olduğu da bentlerin yıkılması ile ortaya çıkmıştır. DSİ tarafından bu bentlerin inşası için yapılan ihalede ise, kalite ve yeterlilik yerine düşük maliyet unsurunun tercih edildiği anlaşılmaktadır.

Görüldüğü ve yaşadığı gibi kentlerimiz afetler bakımından hâlâ risk altındadır!

Plansız kentleşme, göçler, kaçak yapılaşma, denetimsizlik, riskli-yasaklı alanlarda yapılaşmalar gibi başlıca imar faaliyetlerine yönelik sorunların yanı sıra; risklere karşı önlem alınmaması, afete yönelik gerekli hazırlıkların yapılmaması, yeterli bütçe ve teknik donanım sağlanmaması, toplumsal bilincin oluşmaması vb. birçok neden afet risklerini arttırmaktadır.

Büyük kent-küçük kent, kırsal ya da şehir veya metropol... Ayırım olmaksızın, felaketin nedeni hep aynıdır ve bu nedenle de sonuçları da hep aynı olmaktadır. Sonuçta, tüm kent, tüm yaşam etkilenmektedir ve sorun kesinlikle tek yapı ölçeğinde değil, imar ile ilgili temel yapılaşmada, yeni zihniyettir.

Sağlıklı yaşam alanlarımız için, planlama kararlarından başlayan tasarım, uygulama, denetim ve kullanım süreçlerinden oluşan "yapı üretim süreci"ne ilişkin bütünsel bir sistemimiz hâlâ bulunmamaktadır ve bunun nedeni mevcut -iktidarlar değişse de hiç değişmeyen- imar politikalarıdır.

Biz istemesek de yer kabuğu yapısını değiştirecek, yaşam kaynağımız olan iklimsel yağışlar gibi doğal olan olaylar ile doğa, zaman zaman dینگin, ama bazen de öfkeli konuşmalar yapacak; biz hatırlamak istemesek de kendisini hatırlatacak. Önemli olan doğa olaylarını "afete" dönüştürmemektir. Çabamızı, unutmak yerine; akıl, mantık, bilimle buluşmaya yönlendirmek için neyi bekliyoruz? Birbirimize buluşmaya yönelmek, "zihniyeti değiştirmek" için örgütlenmek gerçekten çok mu zordur?

Sağlıklı ve güvenli yaşam çevreleri oluşturmak için bütün doğal ve doğal olmayan etkenleri göze almak, bu konuda anayasal bir görevi bulunan kamu yönetimi ile bu uygulamaları fiilen yürüten yerel yönetimlerin asıl görevidir. Bu görevi hatırlatmak da ilgili toplumsal kesimler olarak bizlerin görevidir.

Geçen yıl 17 Ağustos'ta "Sözün bittiği yerde artık susmak ve tüm meslek disiplinlerinin ve halkın katılımı ile harekete geçmek gerekir..." demiştik.

Bu nedenle bir kez daha diyoruz ki, kamu yönetiminden, birey ve toplum olarak sağlıklı ve güvenli bir yaşam hakkımızı talep etmek, kent, kültür, demokrasi ve mimarlık politikası için gerekli olduğu kadar, afetler politikasının da temelini oluşturmak için gereklidir.

Bu anlamda, yaşanan afetlerin son olması için daha fazla geç olmadan, bir an önce çağdaş planlama ilkelerine uygun, afete duyarlı bir yapılaşma politikasını hayata geçirme ve gereken mevzuat düzenlemelerini bir an önce gerçekleştirerek yasalaştırma taleplerimize yönelik olarak, aynı şeyleri bir kez daha yaşamamak için tüm toplumsal güçleri ortak bir süreci örgütlemeye, 1999 Depremlerinin 10. yılında, sözün tükendiği yerde, doğanın uyarılarını ciddiye almaya ve söylemin/eylemin gücünü yeniden üretmeye çağırıyoruz.

YARGI, SİYASAL İKTİDARA KALKINMA AJANSLARI KONUSUNDA "DUR" DEDİ

Danıştay, TMMOB tarafından yapılan başvuru ile Kalkınma Ajanslarının Çalışma Usul ve Esasları Hakkında toplam 35 maddelik Yönetmeliğin 17 maddesini iptal etti.

Bu iptal kararının anlamı, Bakanlar Kurulu'nun iki Kuruluş Kararnamesi ile kurduğu 24 ajansın Kalkınma ve Yönetim Kurulu kararlarının ve işlemlerinin hukuka aykırı hale geldiğidir.

Kalkınma ve Yönetim Kurulu'nun karar alma, çalışma, yönetim usul ve esaslarının yönetmelikle belirlenemeyeceği yönünde verilen iptal kararı, bugüne kadar alınmış ve yürürlüğe konulmuş ajans işlemlerinin hukuka aykırı olduğunun da karardır.

Bu nedenle, Bakanlar Kurulu'nca yayımlanan "Bazı Düzey 2 Bölgelerinde Kalkınma Ajanslarının Kurulması Hakkında Karar"ların iptal edilerek bugüne kadar kurulan 24 ajansın ortadan kaldırılması gerekmektedir.

Bakanlar Kurulu'nun 10 Kasım 2008 ve 25 Temmuz 2009 tarihli Bakanlar Kurulu Kararı ile kurduğu ajanslarının tüm işlemleri hukuka aykırı olduğundan, tüm karar ve işlemlerin sonuçlarıyla birlikte ortadan kaldırılması gerekmektedir.

TMMOB, siyasal iktidarı yasa ile ülkeyi 26 ekonomik bölgeye ayırdığı "kalkınma modeli"nin bir iflasın başlangıcı olduğunu bugüne kadar hep dile getirdi. Çünkü, kentlerde yaratılacak rant alanlarının uluslararası tekelci sermayeye sunulacağı ve ajansların sadece bunlar için çalışacağını, asla halkımızın ve bölgelerin yararına olmadığını, olamayacağını biz biliyoruz. Siyasal iktidar da geç olmadan bunu algılamak ve yaptığı yanlışları düzeltmelidir.

Sanayi devrimini tamamlamış Avrupa ülkelerinin, ekonomik büyümede rekabeti esas alan ve kendi krizini aşmak için kurduğu ve teşvik ettiği ajans modeli bugün her yerde iflas etmiştir. Küresel kriz karşısında merkezi müdahalelere yönelmiş bir Avrupa varken, iflas etmiş modele dayalı bir bölgesel kalkınmanın ülkemize uyarlanması olumlu sonuç alınmayacağı açıktır. Modelin ülkemize uyarlanmasında kan uyuşmazlığı bir yana, Bakanlar Kurulu'nun oluşturduğu bileşenlerin birlikteliğiyle sürdürülebilir bir kalkınmanın olanak dışı olduğu açıktır. Bu konu neden hala anlaşılamamaktadır?

Bir kez daha söylüyoruz: Bakanlar Kurulu'nun oluşturduğu ajans modeli, küresel krize neden olan tekelci sermayeye kamu kaynaklarının teslim edilmesinden başka bir anlama gelmemektedir. Bunu görmek için, Başbakanlık Yatırım Destek ve Yatırım Ajansı toplantısına katılan uluslararası şirketlerin tablosuna bakmak bile yeterlidir.

Özetle, kurulmak istenen ajanslar, AB modeli görünümünde DB ve IMF projesidir. Siyasal iktidara çağırıyoruz, yargı "dur" demişken durmanızdır. Aksi halde, sonuçları ağır olan bu projenin de altında kalacaksınız.

Herkes bilsin: TMMOB, sonuna kadar bu işin peşini bırakmayacaktır.

BASIN DUYURUSU

Siyasi iktidar bir kez daha Eğitimin Birliği Yasası'nı hedef alıyor. YÖK Başkanı, basına yaptığı açıklamalarda, üniversiteye girişte, meslek okullarına uygulanan katsayının kaldırılabileceğini açıklayarak siyasi iktidara bağlılığını tazelemiştir.

AKP iktidarı, bunu daha önce de denemiş, ancak üniversitelerden gelen tepki ve Cumhurbaşkanı'nın vetosu ile gerçekleştirememiştir.

Amacın, meslek teknik okulları mezunlarına üniversiteye girişte imkan sağlamak olmadığı açıktır. Tersine, bunlar gerekeceği yapılarak, bugüne kadar, dini siyasete alet etmek isteyen iktidarlarca gereğinden çok fazla sayıda açılmış olan, bilim ve bilimsel eğitim ile içerik ve yöntem açısından taban tabana zıt İmam Hatip Okullarının orta öğretimin yerine geçirilmek istenmektedir.

YÖK Başkanı'nın sabır aralığından dökülürken niyet gerçekte orta öğretimin imam hatipleştirilmesi girişimlerinin yinelenen adımlarıdır. Bu şekilde Eğitimin Birliği Yasası çiğnenmek ve ülkemizde iki başlı eğitimin özü sonuna kadar açılmak istenmektedir. Hem de, Türkiye'de bilimsel etkinliği temsil eden yüksek öğretimle ilgili bir kurulun başkanı tarafından.

Bu konudaki tepkilerin, siyasi iktidarca, İmam Hatip Okulu mezunlarına yönelik bir tepki imiş gibi yansıtılacağı ve gösterileceği ve bu okul mezunlarının mağduriyetlerinin dile getirileceği çok açıktır.

Oysa, İmam Hatip Okulları mezunlarının mağduriyetlerinin sorumluları, gençlerimize İmam Hatip Okullarından ve tarikat benzeri yurtlardan başka bir seçenek sunmayan, dini siyasete alet ederek gereğinden fazla İmam Hatip Okulu açan siyasi iktidarlardır.

İmam Hatip Okullarının genel kuruluş felsefesi ve içeriği dikkate alındığında, bu okullarda genel lise eğitiminin verilmesi çabasının ve her iki eğitimin uzlaştırılmaya çalışılmasının ardındaki siyasi niyet anlamak zor değildir. Yeni düzenlemelerle çekici hale getirmek bir yana, İmam Hatip Okulları tümüyle kapatılmalı, öğrencileri fark eğitimlerinden geçirilerek genel lise eğitimine yönlendirilmeli, Eğitimin Birliği Yasasının gereği yerine getirilmelidir. Din elemanı yetiştirilmesi ise tümüyle üniversite düzeyinde İlahiyat Fakültelerine bırakılmalıdır.

Yüksek öğretimi temsil eden, YÖK Başkanı, Türkiye'de orta öğretimin imam hatipleştirilmesine yol açacak bu adımlardan uzak durmalı ve eğer yeni projeler geliştirmek istiyorsa, çabalarını Millî Eğitim Bakanlığı ile birlikte, iflas ettiği son üniversite giriş sınavları sonuçları ile bir kez daha tescilden orta eğitim sisteminin iyileştirilmesine harcamalıdır. Ülkemizin çağdaş dünyada yer edinebilmesi ancak bu şekilde gerçekleştirilebilir.

Mimar Kemalettin Üzerine Mimarlar Odası Yayınları'ndan Üç Kitap

İmparatorluktan Cumhuriyete
Mimar Kemalettin 1870-1927

Yıldırım Yavuz,
Haziran 2008, Mimarlar Odası
ve Vakıflar Genel Müdürlüğü
ortak yayını, Ankara, 800 sayfa.

Mimar Kemalettin ve Çağın
Mimarlık /Toplumsal Yaşam/
Politika

Ediştir: Ali Cengizkan,
Haziran 2008, Mimarlar Odası
ve Vakıflar Genel Müdürlüğü
ortak yayını, Ankara, 250 sayfa.

İstanbul Vakıflar Bölge Müdürlüğü
Mimar Kemalettin Proje
Kataloğu

Ediştir: Afife Batur, Haziran
2008, Mimarlar Odası ve
Vakıflar Genel Müdürlüğü ortak
yayını, Ankara, 350 sayfa.

Anma Programı Komitesi
Gürkut Akin, Afife Batur, Ali
Cengizkan, N. Muge Cengizkan,
A. Derin İnan, Bülend Tuna,
Yıldırım Yavuz

Program Yürütücüsü
A. Derin İnan,
N. Muge Cengizkan

Sergi Yürütücüsü
Afife Batur

Sempozyum Yürütücüsü
Ali Cengizkan

Sempozyum Bilim Komitesi
Gürkut Akin, Afife Batur, Ali
Cengizkan, Bülend Tuna,
Yıldırım Yavuz

Fotoğraflar
Cemal Emden

Program ortağı
TC Başbakanlık Vakıflar
Genel Müdürlüğü

Bilgi için
Mimar Kemalettin ve Anma
Programı hakkında ayrıntılı
bilgiye ulaşmak için
<http://www.m.o.org.tr/animar>
e-posta adresini ziyaret
edebilirsiniz.

Mimarlar Odası, Türkiye'nin mimarlık kültürüne katkıda bulunmuş ve bugün hayatta olmayan mimar(lar)ın anısını yaşatmak üzere, 2006 yılında bir Anma Programı'nı kurumsallaştırmanın ilk adımlarını atmıştı. Seçici Kurul bu program için Mimar Kemalettin'i seçmiş ve bu seçim mimarlık kamuoyuna duyurulmuştu.

Mimarlar Odası'nın bu doğrultuda oluşturduğu ve Gürkut Akin, Afife Batur, Ali Cengizkan, Bülend Tuna, Yıldırım Yavuz'dan oluşan Anma Programı Komitesi, Mimar Kemalettin'i ve Dönemini Anlamak / Mimar Kemalettin'i Anlamak çabası içerisinde, 2006-2008 tarihleri arasında yerine getirmek üzere yürüttüğü program kapsamında:

- Mimarın yaşamı ve yapıtları üzerine kapsamlı bir kitap;
- Buna paralel olarak mimarın tüm çalışmalarını içeren retrospektif bir sergi;
- Mimar Kemalettin ve çağının tartışılacağı bir sempozyum ile mimar üzerine bildiklerimizin hem tazelenmesi, hem de yeni bilgi kaynaklarına açılım sağlanması ve sempozyumdaki sunumların bildiriler kitabı olarak yayımlanması;
- Mimarın yaşamı ve yaratısını aydınlatmak üzere, uluslararası mimarlık kamuoyu ile de paylaşılabilmesi için çift dilli bir belgesel bir film hazırlanması;
- Mimar Kemalettin arşivinde bulunan özgün çizimlerin eksiksiz envanterinin çıkarılarak sayısal ortama aktarılması, dijital arşivin oluşturulması ve bu belgelerin bir arşiv kataloğu olarak yayımlanması;
- Başta İstanbul ve Ankara olmak üzere Mimar Kemalettin'in eserlerinin bulunduğu kentlerdeki yapıtların biraraya getiren bir mimarlık rehberinin hazırlanması;
- Mimarın mezarının restorasyonu ve bakımının yapılması;

projeleri gerçekleştirilmiştir.

Bu kapsamda Mimarlar Odası, Vakıflar Genel Müdürlüğü ortaklığıyla Anma Programı kapsamında hazırladığı üç kitap Ağustos 2009'da yayımlandı.

Mimarlık Camiası Bir Büyüğünü Doha Yitirdi **Mualla Eyüboğlu Aramızdan Ayrıldı**

Mualla Eyüboğlu Anhegger

Türkiye'nin ilk kadın mimarlarından olan Mualla Eyüboğlu 15 Ağustos 2008'de aramızdan ayrıldı. Güzel Sanatlar Akademisi'nden mezun olduğu 1942 yılından itibaren ağabeyi Sabahattin Eyüboğlu ve İsmail Hakkı Tonguç başta olmak üzere, Köy Enstitüleri programında görev alan öncü isimlerle birlikte, Köy Enstitüsü'nde mimar, inşaat sorumlusu, öğretmen olarak çalıştı. Cumhuriyet aydınlanmasının en önemli kimliklerinden biri olarak da tanınan Mualla Eyüboğlu, ülkemizin kültür mirasının korunması alanında olduğu kadar Köy Enstitülerinin kurulması ve yürütülmesinde de büyük pay sahibiydi. Anadolu'nun her köşesini dolaşan Ortaklar Köy Enstitüsü'nü yaparken zehirli sıtmaya yakalanan Mualla Eyüboğlu özellikle Köy Enstitüleri'nde gerçekleştirdikleri ve restorasyon çalışmalarını gelecek kuşaklara önemli yapıtlar bıraktı. Köy Enstitülerinin kurulması ve geliştirilmesi için Anadolu'nun 21 köyünde çalışan Eyüboğlu, Hasanoğlan Yüksek Köy Enstitüsü'ndeki müzik okulunu ve hamamı projelendirmiş ve yapımında bulunmuştur. İnançlı Cumhuriyet aydını yaşamını, 1947 yılından itibaren mesleki hayatı boyunca arkeolojik kazılarda, koruma kurullarında, tarihi anıtların onarımlarında oluşturduğu büyük ve saygın birikim ile sürdürdü. Özellikle Topkapı Sarayı'nda 1959-71 yılları arasında süren ve yapım uygulaması bittikten sonra da belgeleme ve yayın-tanıtım çalışmalarını ile devam eden restorasyonu üstlendi. Bütün bu çalışmaların uzun, renkli ve verimli bir meslek ve kültür yaşamı boyunca kendisine kazandırdığı anıtsal kimlik nedeniyle 2008 yılında Ulusal Mimarlık Ödülleri'nde Mimarlığa Katkı Dalı "Seçici Kurul Özel Ödülü"nü almıştı.

Aynı zamanda Bedri Rahmi Eyüboğlu ve Sabahattin Eyüboğlu'nun kız kardeşi olan Mualla Eyüboğlu Anhegger'i uğurlarken, hepimizin onun yaşamından, mimarlıkla toplumu birarada kucaklamasından öğreneceği çok şey var.

"Köy Enstitüleri yüzünden adımızı komüniste çıkardılar. Mevlevî şeyhleriyle dostluğumuzdan dolayı gericiye. Her boyaya boyandık anlayacağın. Hepsine de gülüp geçtik. Sabahattin Ağabeyimin dediği gibi, bizden memleketi sevmek... Gerisi boş..* Mualla Eyüboğlu Anhegger

Mualla Eyüboğlu'nu yitirdik

Mualla Eyüboğlu Anhegger, dünyanın en sevecen, en sıcak en bilge görünümlü insanlarından biriydi. İyi bir mimar olmasının yanı sıra çok güzel türkü söyleyen ve bütün o Eyüboğlu ailesinin cömertliğiyle dostlarını ağırlayan ve bildiği bütün güzellikleri onlarla cömertçe paylaşan bir insandı.

Cevat Çapan, Şair, çevirmen, araştırmacı

1923 Aydınlanma devrimi, eğitim ışığı, Cumhuriyetin ve Köy Enstitüleri'nin ilk mimarlarından, Bedri Rahmi ile Sabahattin Eyüboğlu'nun kız kardeşi, saygın öğretmeniz Sayın Mualla Eyüboğlu'nu kaybetmenin derin acısı içindeyiz. Yeni Kuşak Köy Enstitüleri ve tüm şubeler olarak, Köy Enstitüsü ailesine, sevenlerine ve Cumhuriyetimizin aydınlık insanlarının bağı sağ olsun diyoruz.

Ali Ekber Ataç, Yeni Kuşak Köy Enstitüleri Karal Şb. Sekreteri

"Türkiye işığı mimar'dı..."

1960'lerden 70'lere akan yıllarda "Akademi"de mimarlık öğrencisiyken özellikle resim ve heykel bölümlerindeki o unutulmaz "usta-çırak" eğitimine de katıldık.

Büyük usta Bedri Rahmi Eyüboğlu, sadece resimde değil, "yaşama dair" ne varsa tümünde hocamız olmuştuk. Ortağın Karadeniz yaylaları için söylediği "zindan yeşilli", sadece bir rengi değil, "zorlu" ve "kahırlı" bir yaşamı da tanımlardı... Bu nedenle "Bedros"un atölyesi diyebilirim ki "kadın"den sonra en çok müdavimi olduğumuz mekândı...

Bedros'un ve Sabahattin Eyüboğlu'nun kardeşleri mimar Mualla Hanım'ı da 70'lerin o umut, coşku ve "yurtseverlik" duygularının doruğa çıktığı bir dönemde tanıdım.

Tipki ağabeyleri, hatta Cumhuriyeti kuran kadrolar arasındaki aile büyükleri gibi, her yönüyle "Türkiye işığı" olmanın simgesi gibiydi. Bir ressamın Anadolu renklerine, motiflerine, uygarlık simgelerine bağlanması olağandı ama bir mimarın aynı değerleri adeta "sevdi" olarak kucaklaması kadar anlamlı ne olabilirdi?

Nitekim mimarlık öğrencisiyken etkilendiğim bu gözlemim, yıllar sonraki bir ziyarette doruğa çıkmıştı diyebilirim...

90'larda, Galata'daki asırlık Doğan Apartmanı'ndaki o eşî benzeri olmayan "Anadolu Müzesi" dairesinde, şimdi kısa adı "MIV" olan "Mimarlık Vakfı"nın ilk kuruluş toplantılarını ağırlamıştık. O gün sadece meslektaşlarına değil, "ülkelerini seven mimarlar"a da ev sahipliği yaptığını söylemesini unutmam mümkün müdür?

"Mimarlıkta ülkesini seven" olmak, Mualla Eyüboğlu'nun tüm mimarlarımıza kuşaktan kuşağa tarihsel mirasıdır; ışıklar içinde yatsın..."

Oktay Ekinci, Gazeteci, mimar

Türkiye aydınlanmasına önemli katkılar sağlamış değerli bir insandı. O, öğrencilerinin dediklerine göre, öğrencileriyle sabahtan akşama kadar beraber olan, onlara bilgilerini aktaran, cana yakın, sevecen biriydi. Köy Enstitülerine gönül veren yurttaşlarımıza başsağlığı diliyorum.

Erdal Atıcı, Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı Başkanı

Türkiye'nin ilk kadın mimar ve aynı zamanda Aydın Ortaklar Köy Enstitüsü'nün mimarıydı. Mualla Eyüboğlu, gittiği her yerde Köy Enstitülerinin sadece günün değil, geleceğin de çok önemli çağdaş bir eğitim projesi olduğunu sürekli belirtmişti. Bunlardan biri de tabii ki öğretmen yetiştiren bu kurumların karma eğitim vermesiydi. Bu konunun altını da tipki Türkmen Saykan gibi sürekli çizmişti.

Oğuz Makal, Sinemacı

Kültürel bakımdan üst düzey bir ailenin ferdiydi. Bir süre Anadolu'da Köy Enstitülerinde çalışıyor, rahatsızlanınca İstanbul'a dönüyor. Çalıştığı konular daha çok restorasyon konuları. Rumeli Hisar restorasyonunda ve daha sonra uzun yıllar Topkapı Sarayı restoratörü olarak çalıştı. Bir kültür insanıydı.

Doğan Hasol, Mimar

Sabahattin ve Bedri'den sonra en yakınımı, Topkapı Sarayı'nda onarımlar yaptı; özellikle Harem dairesi hakkında aydınlattı bizi. Her gün önemli yakınlarımı yitirmekten yorulmuşum.

Cengiz Bektaş, Mimar, şair

Cumhuriyet Gazetesi, 17 Ağustos 2008

Erenburg Boris, İrsal
27. Uluslararası Nesrin'in Hoca Karikatür Yarışması

15.07.2009 İLE 15.08.2009 TARİHLERİ ARASI MESLEKİ DENETİME GELEN PROJELERİN BELEDİYELERE GÖRE DAĞILIMI

ALTINDAĞ	ÇANKAYA	ÇUBUK	ETİMESBÜT	GÖLBAŞI	KAZAN	KİÇÖREN	MAMAK	POLATLI	SİNCAN	YENİMAHALLE	DiĞER	TOPLAM
30	41	25	59	8	11	80	41	21	3	40	12	378

15.07.2009/15.08.2009 TARİHLERİ ARASI GELİR - GİDER DURUMUDUR

Kayıt Ödemeleri	617,00													
Üye Aidatları	28.537,00													
Mesleki Denetim	107.857,00													
Büro Giderleri	2.400,00													
Ortak Belgeler	8.620,00													
Makeme İnce	1.344,34													
Faizler	34,00													
Faizler MİÇKİ														
Gelirler Toplamı	200.928,64													
Yanıtı Gelirleri														
Enfeksiyon														138,50
Konferans Sempozyum														1.273,01
Kurullar														14.343,53
Kurullar														104,70
Kurullar														133,36
Personel Aidatları/Ödemeleri														88.708,98
Personel Sosyal Güvenlik														11.503,68
Personel Sosyal Yardım														9.307,33
Personel Teminatlari														18.479,35
MİÇKİ														
MİÇKİ/İncelemeler														990,35
Faizler/İncelemeler														300,50
Personel Yıllıkları														
Denetimlik İncelemeler														3.390,41
PTT														840,08
Kira/Giderleri														343,50
Yanıtı Gelirleri														568,18
Yanıtı Gelirleri														4.555,30
Yanıtı Gelirleri														2.502,23
Yanıtı Gelirleri														18.700,11
Diğer Gelirler														221,30
Denetimlik İncelemeler														
Giderler Toplamı														140.617,86
Kasa (15.08.2009)														163.576,78
Banka/YTL ve DÖVİZYE ÇEKİ														6.418,01
Hazır Değerler/Kredi Kartları														100.580,40
Atılmamış Alacaklar														
Toplam														335.006,66
Toplam														883.263,17
Toplam														513.273,71
Toplam														54.311,02